

MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE,
BUDAPEST, KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B | 78

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

FAHRENHEIT
FÖR AN 3100 FI.

KAUFMANN
 DÁVID
 KÖNYVTÁRA
B. 78

78

78
KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 78

בסקר ויתוסל המתקשר המתאנה ויסמחו הדריקים הישרים כאמרו
 יראו ישרים ויסמחו וכל עולה הפנה פיה מי חכם ויסמך אלה ויתכוננו
 חבדיו • וכוה ייסבומכונני בני אדם וחד תפלתם כאשר יהיה
 פתם בלכס גומרם על התעות ותעיר אותם על הכונה וכאשר
 אמר החסיד בלבי בפניה אמרתך למען לא אחטאלך • ותהייים
 אמונחם בעסקיהם ותמעט קבאת קחם בקהם על עניני העולם
 ויבאו כלם לפני אכסי החכמה ולא יטו אל דבר אחר ותהיה להם תשועה
 וטובה וירחמים באמרו פנו אלי ונסעו כל אפסי ארץ ביאני אל ואין עוד
 כל זה יהיה עם הסתלקות הספיקות והסרת הסבוסין ותתפסו ידועה
 באלה ובתורתו כהתפסו המים בחלקי הים כמו שאמר ביהתמלא הארץ
 לרעת את כבוד • במים יכסו על ים

ואולי

יאמר אומר מה ענין החכמה שהבוא יתברך עם
 אלה הסבוסין והספיקות בין הכרואים ונקדים הנה
 התשובה על זה ונאמר היותם כרואים הוא עצמו
 הייב להם הספק והסבוס והוא כי כאשר היו בריכים בחלק הבריאה
 בכל פעל שיפעלו והוא מדה מהזמן ישלם בה פעלם חלק אחר חלק והיה
 המדע אשר הוא אחד מהפעלים בדרך בלא ספק אל כמו זה ותחלת מה
 שתחלינה ויריעותם להם תחלינה מדברים מקובצים ומסובסים
 וככה השכל אשר הם אינם מניחים לזקק אותם ולכרעם במדה מהזמן
 עד שור מעליהם הספיקות ויזדקק להם הזך בלתי מעורב עם שום ספק
 וכאשר יש לכל מלאכה ממלאכתם חלקים אס הם פוסקים מעשיהם קודם
 השלמתם לאחתם המלאכה להם כמו הזריעה והכנין והאריגה ושאר
 המלאכות אשר לא יסלמו כי אס בהתקין עושיהם עד אחריהם כן מלאכת
 המדע צריכה שתחל מתחלתה והולכים עמה פרוק אחרי פרוק עד
 אחריהם וכענין ההתחלה יהיו הספיקות על דרך הדמיון עשרה זבענין
 השנייסוכו תשעה וכענין הסליסייסוכו סמונה וכן כל אשר יענין האדם
 ויתחבל יחפרו הספיקות עד אשר יזדקק בסוף הענינים האחד כהוא
 המבוקש ויסאיר לבדו בלי ספק עמו ולא סבוס בו וכיאור זה כמי שמבקש
 מופת שימד בועל האמת ואנחנו יודעים כי המופת דבור והדבור מן
 מן מיני הקול והקולות על דרכים רבים וכאשר יבא המבקש לזקק
 מבוקשו וכבר מצא הקולות מסובסים ומפוקים והחל בחלוקם והפריש
 מהם תחלה קול הקמת הרמזי ככפול אכן על אכן וככהקק קצת הבשמי
 ונקולקדעם והרעם והדעה להם נידע באלה הקנינים לא יעטילו לו
 לקבא

הנה סמסין לבנות
 להיך בריאים

הנה

לקבא מופת ויעלה אל פניו השני אל קולות החיים בלבד והוא אשר
 יקוולמופת להכות כהם ואחר כן יפריש מהם קולות החיים סאינם
 מדברים ככהילה והכניקה והבעייה והבעירה והדומה להם מפני שאין
 בהם שום חכמה ויעלה בענין שלישי אל קולות בני אדם בלבד אשר
 במינם כל מדע עד שיפריש מהם הקול הטבעי אשר הוא הקול והדומה
 לו בעבור שאין בו תועלת ויעלה בענין רביעי אל קול האדם הלמדוי
 רובה לומר אשר הוא מכ' אותיות ויפריש מתכנו האותיות הנכסדות
 מפני שכל אות נפרדת מהם לא יעיל על דבר באמרו א' ב' ד' כל אלכדו
 ויעלה אל הענין החמישי אל האותיות המורכבות עד סיהינסמות כל
 אחד מהם מסתיאותיות או שלסה או יותר ואחר כן יפריש מהם כל סס
 נפרד שיאמר לבדו באמרו שמים כוכב אדם כי אין בטבע השמות האלה
 בטעם נפרדים סיורו כל יותר מהנקהרא בהם ויעלה בטעם אל
 בדבור המחובר באמרו כוכב מזהיר אדם כותב והדומה לזה מה שהיה
 סתימלות מחוברות או מלה וסס אני יותר מזה כי הוא מקוה סגישי
 במחוברים האלה אל מבוקשו ואחר כן יפריש מאלה הסתימלות
 המחוברות או יותר כל חלק שאינינו הגדה • ואחר כך יעלה במעלה
 הסביעית אל ההגדות כאשר יאמר אומר כבר זרחה הסמס • וכבר ירד
 סמטר והדומה לזה ואחר כן ידע כי תאגדות על טלסה דרכים • ראוי
 באמרו האס חמד ונמנע באמרו האס קדש ואפסר באמרו ראובן
 באשכנז או בבבל ואחר כן ישים סני חלקי הראוי והנמנע לבד •
 ויעלה בסמינית אל ההגדה האפשריית ויחקור עליה אס היא כאשר הגיד
 המגיד עליה אס לא ואחר כן יעלה בענין התשיעי אל הבאת חרייה
 בדבר האוראס הוא מן חראוי יוכיא ממנו מה שמחייבו בקבת הדריך
 אשר אני עתיד לבארה • אבל הנמנע יענע בוכל הדומה לרבר
 אשר גזר בו וכאשר יבסלו כלם ולא נשאר כי אס האחד ההוא אהר
 עלה בידו בענין השמיני והדקה לו והזדקק יפיל כל השפריס הראשונים
 מלבד אשר היו מפוקים מבוקסו ומסבסים אותו קודם העיון בו ונאמר
 כל אחד ואחד מהם • וכבר התבאר כי המעיין החל בעיון
 מדברים מעורבים ולא זו לזקק אותם תשעה מצטרף ואחר כן סמנע
 מתשעה ואחר כן סבעה משמנת עד שהחלקו מעליו כל הערכובים
 נשאר לו המזוקק חרף ואס הוא פוסק העיון באביעו אל הענין
 הרביעי או החמישי או אינה מכלה סתיה ככר פרו מעליו מן הספיקות

Le sur les
 חכמה בינייה

הקדמה

כפי המעלות אשר הניח אחריו ונבאר עליו מהם כפי אשר הניחמן
המעלות לפניו ואם הוא מחזיק בענין שהביט אליו יהיה לו סיבוב עליו
וישלימו ואם איננו מחזיק בדרך לשב אל הענין מראשיתו ובעבור
הרבר היה טעו אנשים רבים ומאבדו בהכמה קצתם מכני שלא ידעו
הדרך אליה וקצתם ידעו ובכונן בדרכה אך לא הבלימוהו והיו ההאובדים
וכמו שאמר הכתוב ארס תושב מדרך קטל ברחל רכתיס יבא •

ואברו

הכמי ישראל במי שלא הסלים עניניי הרבמה
תשרבו חלמידי שמי והלל סלא במסו כל צרכן רבו
המחלוקות ולמדנו מהם כי התלמידים כבהם מסלמים הלמוד לא תהיה
ביניהם מחלוקת ולא ערכוב עלכן אל ישיב הכהיל או בקץ חטאו על
הבורא יתברך הוא הטוב הלה הספיקות אף הכלות והקונו ועבלתו בהם
באשר ביארנו כי לא יתכן שיהיה מעשה ממעשיו ברבע אחד בהסתלקות
הבפיקות כי אז קיה יוצא מהק הברואים והוא נברא ומי שלא תלה ההטא
בזה כפי צמו אך התורה הטימהו בבורא יודע מהו שאלין בו ספק כבר סאל
שיטימהו אלהיו דומה לו כי הודע בלא סבה הוא הבורא יתברך וכאשר
אני עתיד לבאר אבל כל הברואים לא יתכן שיהיה מדעם בלא סבה והיא
הדריכה והעיון הדרכים למדה מחומן כאשר ספרנו והם מתחלת רבעי
חומן סאל עד אחריהם בהפיקות כאשר ביארנו והם שוכחים הם
הממתים עד אשר יברכו הכבד מן הכיג וכאשר אמר הגו היגים מכבד
וימינו חלב המלאכה עד אשר יוציאו חמאתה וכמו שאמר כי מיץ חלב
יביא חמאת וגו' ועד אשר יבמה זרעם ויקצרוהו כמו שאמר זרעו
לכם לבדק' הקדנלפי הקד ועד סיקבסל כרי עבם וישוב למזון וכמו שאמר
עיק חיים היא למחזיקים בה

ופיו

השטלמנו מה שר יכו לזכרו מענין חסבוסים והספקות אנחנו
דרכים לבאר מה היא האמונה ונאמר כי היא ענין עולה
בלב לכל דבר ידוע בתוכה אביו הוא עליה וכאשר תבא חמאת השיון
יקבלנה השכל ויקיפנה וכנינה בלבבו והמזג בהם והיה האדם מאמין
בענין אשר הביט אליו ויבניעהו לעת אחרת אולעקים וכמו שאמר
חכמים יצבור דעת וכמו שאמר קח בא מפני תורה
והאמונה על סבי דרכים אמת וסקר והאמונה האמתית הוא
סידע נדבר באשר הוא הרכ רב והמעט מעט והלכן
לבן והשחור שחור והנמצא נמצא והנעדר נעדר והאמונה השקרית
קיא סידע הדבר בהקד מה הוא הרב מעט והמעט רב והלכן שחור והשחור
לבן

כס כ/א אמונה

הקדמה

לבן והנמצא נעדר והנעדר נמצא • והחכם המסובח מי שסמס
אמתות הדברים שרם ומכניג עליהם דעתו ועם הכמתו בוטח אל
המוכנת בו ונזכר עמה סנדין לחזר ממנו והכסיל המבונה מי שסמס
דעתו לשרם וחשב כי אמתות הדברים הולכות אחר דעתו ועם הכלותו
בוטח כמה סנדין להזכר ממנו ונזכר מהכטוח בו וכאשר אמר החכם
חכם ירא ובר מירע וכסיל מתעבר וכוטח •

ואחבר

אל המאמר הזם זכרון אנשים תמהתי עליהם המה
עבדים וחוסבים ביאין אדון להם והמכוני על כל מה
סרה ריהו שהוא בטל וכל מה סיהיימוהו שהוא מקוים הלה אשר כללו
בתקומות האולת וכבר הגיעו אל תקומות האכדון • ואם האמת ארש
מי שאין לו מהם ממון יעלה על דעתו סחיכותיו וארבויו מלאים ממון
ייראה מה יועיל לו • או יעלה על דעתו שהוא בן שבעים שנה והוא בן
ארבעים ויראה מה יועיל לו • או יעלה בדעתו שהוא שבע כסחא
יעב או סחא רוח כסחא במא או סחא מכוה כסחא ערוס ייראה ענינו
מה יהיה • ומי טיס לו מהם אויב מזיק יעלה בדעתו שאינו כוכר מת
ואבר ואינו ירא ממנו ומה עהרה תבזהו דעה סלא יגור ממנה זולת
גיא האולת בגמורה מאככים חטבו כי כאשר לא יאמינו באלהוהו ינותו
ממכותיו ואזהרותיו ויבטלו וענשו וסאר מה כדומה להם וכמתוקס אמר
הכתוב נכתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו •

וחנה

קצת אנשיהודו התבדרו לכבול האש וקיא סורפת אוחס
בכל עת סיקרבו אליה והקצת מהמתפקדים בעניני הכחרות
מתבכרים לכבול מכות העטות והסלקות ואם מכאיבים אותם בכל עת
סיפגעו בה כ'ס'ויתר יהיה חזק מה שיביע אל המתבכרים על בורא הכל
בענין הזם והם עם אולתם אינם נמלטים ממה סחייבה הכמתו וכעו
סאמר החכם חכם לבב ואמיץ כח מי הקסה אליו ויסלס •

וכיון

סאסלמנו מה סראינו לחברו אל האומי הראסון צדק סנדבר
הנה על מכבי האמת ונותני הבידור אשר הם מוצא
כל ידוע ומכוע כל נודע ונדבר עליו כפי מה סהוא ראוי לפני הספר
הזה וכאמר סהם סלסלס מסכים • הראסון ידעית הנראה •
והסני מדע השכל • והסליסי ידעית מהספקה כרמביא אליו •
וכסמיד לזה ביאר כל אחד ואחד מאלה הסרסים •
ונאמר כי ידעית הנראה כואמה סייסניכו האדם באחד מן החמסס
אוסים אס כדאות או כסמע או כריח או כמסוס או כטעם

הכל

הוא יראתו
ידיעתו בנפשו וכל
המעט כסאל
ידיעתו סאסלס לזכר
סלג

הקדמה

אבל מדע השכל הוא אשר יעלה כשכל כמו שהזכיר טוב וחכמה טובה
 אך מדע ההכרחות הוא מה שאם לא יאמין בו האדם יחייב לבעול
 המושכל או הזנוח • וכאשר לא יתכן לבעול אחד מהם מכריחו ודבר
 לחיזין בענין ההוא כאשר אבחנו תודים בעל כרחנו כיש לאדם נפש
 אף על פי שאין אנו רואים אותה שלא כבעול פעולה הנראה • וכיש לנפש
 שכל אף על פי שאין אנו רואים אותה שלא כבעול פעול הנראה • ואלה
 השלשה שרשים מצאנו כבי אדם שאין מוריס בהם וזמטת מהם שכתר
 בשרם הראשון ואי עתיד לזכרם במתה הראשון מן הספר והאי פליהם
 וכבדיתו הראשון בפר בשגי ובסליסי מפני שהם בנוים עליו • ורכים
 שאי מי סבורה בראשון וכפר בשני ובסליסי ואני עתיד לזכור עוף
 דכדיהם במתה הראשון ואי עתיד לזכרם • ויותר מכלם מי סבורה בשני
 הסרסים הראשונים וכפר בשליסי וסבת התחלק מעלותם בזה סמדר
 שאני יותר נעלם מהראשון והשליסי יותר נעלם מהשני • והכפירה יותר
 מתהרת אל נעלם תאל הנראה • ויש אנשי' בכפרו במדע הזה להחיות
 בתמורה וכל אחד מהם שלא בדעת חברו • וכל אחד מהם מקיים מה
 שהרחיק בעל דינו וטוען עליו שההכרח תביאו לזה כמי שקיים שכל
 הדברים נחיס וכפר בחנועה • ואחר קיים כי כל הדברים נעים וכפר
 בנוח • וכל אחד מהם הראיה שמביא חברו סתקוסבוס אבל אבחנו
 תהלה המחירים מאנינים באלה השלשה מסכים אשר למדעים ונחבר
 אליהם עשר רביעי הוצרכו אותם כשכלם ראיות ושב לנו שרם והוא תהנה'
 הנאמנת כי היא בנויה על מדע החוש ומדע השכל ומה שחייבו • כאשר
 אנו עתיד לבאר במתה השליסי מן הספר הזה •

השק רביעי סניפי הויאמ

ואומר

הנה כי זה המדע רוצה לומר ההגדה האמתית
 וספרי הכבדות מאמתים לנו אלה השלשה
 שרשים כי הם מדעים אמיתיים מפני שהוא מוכה המוחשים העורחתי מן
 העצבים ומשים אותם חמסה ומחבר אליהם שנים כאומרו פה לקח ולא
 ידברו פינים להם ולא יראו • וחסמשה הם החושים עצמם והשנים
 תמוכותים אליהם אחר מהם הננועה כמו שאמר רבליהם ולא יכלון
 ובה יודע ככדו והקל כאשר ימנע האדם התנועה לכבדותו • או שלא
 ימנעו לקלותו וזה סקאבים רבו להוסיף במקפר אלה החושים ואמרן
 במה מהם תודע הקלות והכבוד • ובאמר בחושיה תנועה טבה חמבא
 הקלות והקושי • והאחר הדבר באמרן לא יקבנו בברונס ומוא כלל הדבור
 בעל הסמות והזכור וההקדמות והמופחים כאשר בארנו • וכאשר אמר
 לנו

מקום שני סקא 2000
כפי המושג

הקדמה

לנו מדע השכל וזהו כצדקה והזכיר מרכיב באמרן כי אמת יהנה הכי וגו'
 כצדקה כל אמריפי וגו' ואחכין אמת לנו המדע ההכרחי כי כל מה שמביא
 לדחות מאומה מן המוחס אומן המושכל שהוא סקר וכוטול מה שדוחה
 העווס באמרן טורף נפשו באכזה למענד תעזב וגו' אבל בטול מה שדוחה
 המושכל מהכוב והצדקה באמרן אם לא איפה מי יכזיבני וגו' ואחר כך
 הודיענו שכל המדעים בנויים על מה שחשבנו בחושינו אשר זכרנום
 ומתחשפים מהם ומזכאים מהם כאמרו שמעו חכמים מלי ויודעיה' אהינו
 ליכראון מלים תבחן וחדך אבל יטעם לו • ואחר כן אמת לנו האמרים
 הצדיקים סהם אמת כאמרו אחוך שמע לי וגו' אשר חמתי ידיו ולא כחדו
 מאכותם להם לכרם תהנה הארץ וגו' ויש להם תנאים כבר בארנו בפני'
 אלה הפסוקים במקומם • וכיון שזכרנו אלה השרשים הר' צריך שנבאר
 אפני הראיה מהם • ונאמר כי מדע החוש כל אשר יכול חושינו האמתי
 בדבוק אשר בינינו וכינוי ראוי סנדע שהוא הוא באמת כאשר חשבנוהו
 אין בו ספק אחר אשר נהיה רבליים בענין הדמיונים ולא נטעה בזה
 כעם אשר חשבנו כהצורה אשר תראה במראה כי היא צורה בראה סם
 באמת ואינה כי אם עכע מיוחד לרגשמים קובים שתהבר צורת מה שהוא
 נכחה בהולא כעם אשר סמו הקומה אשר תראה במים נהפכך שהיא אמת
 תברא בעת ההיא ולא ידעו סמסבת בזה היא בשיבויה במים יותר עמוקים
 בששונרם משיפור ארך הקומה וכאשר יסתר מזה וולתו יגיע אל רעף
 המוחסות באמת ולא תטעהו הדמות כאשר אמר הכתו' ויראו מואב מנגד
 את המים ארומים כדם • אך המושכלו כל אשר יצטייר בשכלנו והכל מכל
 פגע והוא מדע אמת אין בו ספק אחר סנדע איך נענין ואחר כן כסלים
 שנין ונשמר מן הדמיונים והחלומות כיש עם שקיימוס אמתות בראיות
 בצורות אשר ראה האדם וחייבו עצמם זו כרי שלא ידחו הכל' אלא ידעו
 כי קצתם יקיה מעניני האדם החולף אשר עברו על המחשב ובה אמר
 הכתו' כי באחלוב כרוב כנין וקצתם מכני המוננו וחומס וקורס ורוב'
 ומעוט ובה אמר שכחו כאשר יחלוס הרעב ומהה אוכל וכאם יחלוס הכמא
 והנה סוהה וקבת' מני המ' קר הבוכר על המזב • וההם והלח' ידמה סמחו'
 ומני סחוק • והקר וקובש' ידמה אבל ודאי' וכמו שאמר הכובח החולה כי
 אצרתית קתמני ערשי שא בסיחמי מסכבי וחתתני בחלומות ומתחזכות
 תכעתי • אך כהסרמו מעט עלינוי מתער' בהם על דרך סרמו ודמיו'
 כמן שאמר בחל' חיון לילה וגו' אבל ההכרחי' המתע' באשר ישיג חושנו

הנה מה שראוי

כמו שכתב

הנה מה שראוי
אולי
הנה מה שראוי
אולי

הנה מה שראוי

הנה מה שראוי

על כבודו ושלום

הקדמה

ואני רואה כי ענין אור האור יהיה נפלאות מכולם כי ידבר המעמד
 יותר נפלא מהנפסקי לא יעלה בדעת החכמה שתכלול עם שמהפכים
 קרוב לאלף אלפים אדם ארבעים שנה לא מדברי כי אם ממזון מנהל יחל
 אחרונה בורא להם באויר ואלו דים הנה שום פנים לחכמה לקנה זם
 היו מקדימים אלה הפילוסופים הקדמונים והיו מכלכלים תלמידים בו
 ומלמדים אותם התמחו והיו פאסיקים להם תבטור להתפקה בקנין
 ולבקט פזר מבני אדם ולא סיקו המון בני ישראל מבכמים על נענין
 הזה ומסמיק זה בתקאי כל הגדל האמת ועם זה כסיו א מרים לבניהם
 שאיננו שמדכו במדבר ארבעים שנה אוכלים האון ולא היו לו כום עיקר
 כיו אומרים להם בנייהם הנה אחס מכובים לנו אתה פלוגי בלא זה שרד
 ואתה פלוגי הלא זה בנד אשר אחס תייתם תמיד מתפרכי זה מה שלא היו
 בנייהם מקבלים מסופנים • ואמרו היט אלוה מכלשדי רוצה בו ספא
 הייתם יראים סיקו הקנה מה התגדתי לכס מהש או קנת מה התגדתי
 לכה סיקים אין כן • אם הייתם בריאה מכורא אולתי וסמאלא הייתי
 יודע כל מה סיעכו וכיון סאני אחר דעתו כוללת כל מה כעסיתו ומה
 סאעסו • ואמר וואין צור כל ידעתי נכנסו בוגדולי בני אדם
 וסכמייהם כי תלת צור נופלת על גדולי בני אדם כאמר הביטו אל צור
 שובתם ואל מקבת צור ניקרתם הביטו אל אברהם אביכם ואל סרת
 תחוללכם ובו ועוד אה תטיב צור חרבו ולא סיקמותו במלחמה • ורוחם
 בו כי אין חכם ואין גדול שלא ידעו ולא יתכן סיקיה להם טענה עליכם
 בתורתכם ולא סכר לאמונתכם עכני דעתו כוללת הכל והדעתו לכס
 אותו ועל כדרך הזה ירחמך האל כענין ונחקור להוביל אל
 פס ספורינו אליהו במדע וזכרנו ויבחר לטעל
 סח ספר סאנו צריכים לונאמר כסייה דברי התורות מתקיימות ב
 בחקיייה ובענין הבור • כאשר הגיד לנו אלמנו מה אוכני החכמה
 סהודיענו אותם מדרך הבורא ונעמיד עליהם מופתים ואותות סהודיענו
 לא סמוטלות • אחר כן אטיב בערת האל סהסוכה סלימה ונאמר
 מכני סיעד כחכמותו סתבוקים סמוזאים במלאת העיון לא סלמו
 כי אם במדב סהמון כי אם ילחה אותנו כידיעת תורתו עליה נעמוד
 ומן בלא תורה עד סתסלם המלאכה ויתום הפסקה בה וסמאריים מסנו
 לא חסלם בו המלאכה בעבור סהרון סיס בו או סלא יסלם לו להתעסק
 בה בעבור סיקון בה או סכני סהספקות סולטים עליו ועכלכלים אותו
 וספרנו הבורא מכל אלו סהדחים כלם במקום וסלח לנו סלחיו וגידי
 לנו

הייתם יראים

בי אלו

לא סהסוכה סלימה

אמר
כיו ענין
האמת

האמת

הקדמה

ס

לנו כהגדה והראנו כפינינו אותות עליה ומופתים סלא סהסוכ בהם
 ספק ולא מצאנו דרך לדחותם כמו סאמר אדם דאיתם כי מן סהסוכים
 דברתי עמכם • ודבר עם כניאו כפינינו וקם זה מחייב להאמין בו המיד
 כמו סאמר בעבור ישמע נעם בדברי עמר ונס כר יאמינו לעולם
 וההחייבו מיד לקבל ענין התורם וכל אשר נכלל בה כי כבר התקיים
 בעקר המחש וסחייב בקבול כל מי סהגוד לו בראיית סהגדה הנאמנת
 כאמר אני עתיד לבאר • וכונן סכרבה לעיין במתן עד סיצא לנו זה
 בעיון ולא סרכו מהמעמ' קחאו עד סנתקיימה טענתו עלינו וההחייבונו
 להאמין בתורתו ממה סלאו עינינו וסמענו אזנינו • ויהי יאריך המון
 למעיין ממנו עד סיסלם עינו לא יחוס לזה ומי סיתאחר בעבור דבר
 מונע מזה לא יסאר מבלי דת • ומי סיקיה מן כנסים או דנפרים ומי
 סלא ידע לעיין הנה דתו סלמה לו ומוביע אליה כי כל בני אדם סוים
 במדעים כחושיים וסכתח החכם המנהיג ובעבור זה אתם רואה בתורה
 מקבץ סכרבה מקומות הנשים והבני והאבות בזכרון האותו והמופתו •
ואחר כן אומר בהקדמת זה כמי ססקל מממונו אלה זון לחמשה
 לכל אחד כ' וזולטסה אנשים לכל אחד ססה עשר זון
 וסני סליסי זון • ולסבעה נכל אחד ארבעה עשר זון וסתי סביעות •
 ולסמנה אנשים לכל אחד סנים עשר זון וסלם סתיניות • ולסססה אנשים
 לכל אחד עשר זונים וססייעת ורובה לאמת אכלס במהרה מה סנסאר
 מן הכל והוא אומר סהנסאר הוא ת'ק' זון וססי ראתו על ממנו סקילת
 הממון וכאשר יסקול אותו מהרה וימצאו ת'ק' זון סתחייבו להאמין מה
 סאמ' להם ויסלסם מתון לרעתו מדרך סחסכון כל אחד כפי סשבקותו
 זה ככתו ומה סקורה לו מדבר מונע וכמי סכפר על חולה מהחולי בענין
 מעניני החולי והוא נותן במהרה עליו אות סכעית עד סיעמוד הדורש
 אותה מדרך עיון על מכוסו • וראי סנאמין עוד ססתורה סיתה לבורא
 על בראיו קודם בני ישראל באותות וכומוכחים נבליס מי סרלא יש עליו
 טענה במה ססיגו חוס ראותו • ומי סהגוד לויס עליו טענה במה
 סהסיגו חוס סמעו • וכמו סאתר סתורה על קנתם כידעתו למען
 אשר יצוה ונ'

ואסמיק

לדברים אלה מה סעלה בדעתי בסכות אשר הפילו
 ככפיה וככזב וברוח סהאמנת האותות והעיון באמונו
 כי אני רואה מהם סמונה הם נמצאות הרבה • תחלקם כוכד הטורה על
 עכע בני אדם וכאמר ויגיש קטבע בענין סכא עליו לחוק אותו ולאמנו

כיוני יצא

האמת

הקדמה

בראיה ומסתמם בה בנין חזויה הוא בנלה ומפחד מזה • וכפבור א
 אתה רואה הרבה בני אדם אומרים האמת כברה • ומאס אומרי האמת
 מזה • והם רובים בחייות ובורחים ממנה ועליהם אמר הכתוב רחקו
 מצל ילכו היא נתנה הארץ למורסה • ולא חבינו הפתאים כי אם ילכו
 לרצון הטבע בכרחם מהעמל ומגישה יסארו רעבים ונענים בכטול
 קורעוהכנין **השנית** הסאכלות הגוברת על רבים מקס והוא
 תדבר בלשון האולת וחוסר כלבו בעצלה ואמר
 מבלי מחשב אין דברי • וכן במצפוני • ובאלה הוא אמר כי עתה יאמר
 אין מלך לנו כי לא יראנו את יי והמלך מה יעשה לנו • ואינם חושבים
 כי כאשר הם מדברים בקצת האולתות האל והבכוהות ימותו ויאבדו
השלישית נטות האדם למלאת האותיות במאכל ומסתה ומטבל
 ובקנין והוא ממחר לעשות זה בזריות בלי מחשבה
 ובהם אומר הכתוב אמר נבל כלבו אין אלהים וגו' • ולא חשב כי כאשר
 יעשה זה בתלע וכבר יאיתו ויאכל כל מה שיתאוה ויסבל כל אשר ימצא
 ימות ויאבד **והרביעית** קנייה בעיון ומיעוט החיטבות
 בעת הקמט והמחשב ומספיק לו המוצר
 ויאמר כבר עינתי ולא יא לי כי אם זה ובהם אמר הכתוב לא יחרוך
 רמיה צידו וגו' • ופירוש רמיה קקן לא יגיע לחטבו • ולא ירעו כי אם
 יקפנו בזה בענין תאוהם לא תשלם להם
והחמישית פנות וגאווה סגוריה על האדם ולא יודה כי יש חכמה
 נעלמת ממנו ולא מדע עמד לפניו ובהם אמר הכתוב
 רעע כגובה אפיו בלי דרוש וגו' ולא הרביע כי הטענה הזאת לא תועילה
 בעשות טבעת ולא בכתובת אוח • **הששית** מלה שיטמעתה
 הארבעים אחר מן המכחישי אלהים
 ויעמוד כל ימיו במחשבו ואת דברי נרבן במתלהמיו וגו' • ולא חשב כי
 אם לא יגן על עצמו תהום וקור יביאוכו אל המות • **השביעית**
 ראה חלושה שמת אותה מאחד מן המיחדיו והוא חושב
 כי הכל הוא כן והיו משחקים עליו הם ומלעיבי בם ולא העלה במחשבתו
 כי סוחר הבגדים היקרים אם איננו בקי בקפולס לא יפתח זה הבגדים
 מאומה • **השמינית** אדם שיש בו כוונת קצת חדים טנאח
 ומכיל זה עוד לסנוא אלכיו • ובהם הוא אומר במתחתי
 הקאתי כי סכח דברך צדי ולא ידע הכסיל סטולאו לא יוכל להביע ממנו
 מה שגיגע הו מעצמו כי אין ביכולת מסנאו להתמיד עליו הענוי המכאיב
 עדו

טוית על טבט

טלן

טוית אומיו

טוית טבט

טוית

טוית טבט וטוית אומיו

טוית טבט וטוית אומיו

טוית טבט

טוית טבט וטוית אומיו

הקדמה

פדי פד • אך מי שהם מנחנו חלוק הדעות כאשר חשב בפסוקים מהמקרי
 וראה בהם מה שדחיקו או סתפל לאלהיו ולא עכנו וסאל ממנו לא קחן
 לו • או סרדה רעעים שלא נקם מהם • או שהיה תמה איד תעמוד לבפרי
 מלכות או שראה המות אופה את הבריות וכולל אותם או שנין האחרות
 זהבס וענין הגמול והעונם לא עלה בסכלו • אלה כלם והדומה להם אכן
 גתיד לזכור כל אחד מהם במאמר אשר הוא ממנו ובסער דראוי לו ואדבר
 עליו כפי היכולת ואקנה סאניע בו אל תקות המנהגי כזה בעה • וכאשר
 גביעו הדברי עד סנה אני רואה לזכור ענין הספר ומספר מאמרם ואחר
 כך אהל לכאדם והקדים בהתחלתם זכרון מה שסא בדברי הכביא ואחר
 כך אביא עליהם המופתים המוסכלי כאשר הקדמתי ואומר כי כל מאמרי
 הספר הזה עשה • **המאמר** הראשון בשהעולם וכל אשר
 בו מחודש • **המאמר** השני בשהכול
 אחר • **המאמר** השלישי בשים
 לו כונו ואזהרה **המאמר** הרביעי בעבודה
 והמרי • **המאמר** החמישי בזכות
 ובחוכות • **המאמר** הששי בנפש ובענין
 המות ומה שאחריו • **המאמר** השביעי בחיית המים
 השמיני בגאלת בני ישראל • **המאמר** התשיעי בגמול והעונם
 העשירי במה הוא הטוב לאדם **המאמר** שיעשהו בעולם הזה
 ואחל בכל מאמר במה שהוא לו ממה שדריענו אלהינו ובהם טמחוקו מן
 המוסכל ואח כן אפמיד לו מי סכנה אליו ומי סחלק עליו ממי סהגיע אליו
 ואזכור מה שיש לו מן הירכיים ומה שיש עליו מן התשובות ואחכ אחתום
 בראיות כבואה אשר לענין החו אשר לו המאמר • ומאלהים אסאל
 להיסיני וכל מי שמעיין בו ולהביעני אל תאותי בעמנו ומסדין והוא
 פומע קרוב • נסלמה ההקדמק

המאמר הראשון

בשהנעצות כלם מחודשות • אמל
 יהודים בן סאל • אמר מחבר הספר
 בהקדמת המאמר הזה כי כל מעיין בו כוארורם דבר שלא נפל עליו ראות
 העין ולא הסיגוהו החושים • אך הוא מסתדל לקיים אתו עדין הכאח
 בראיות מן השוסכל והוא איד היו הדברים לפניו

טוית טבט וטוית אומיו

מאמר ראשון חרומ

ועיקר הדיבור הוא דוידרין למאד לא ישיגו החכם והאמת לחדל להשיגו
 במחשבה • וכיון שהענין העמוק שכן היה כוונת מבהטו סימכאזו כאשר
 ימצאו על הכוונה אשר בקש למצוא בה אין ראוי להרחיקו ולא סתעסק
 למצוא כבודה אחרת ויריפת ארץ היו שרבים לפניו הוא דבר שלא ראוי
 אותו אחר מן המדברים אבל כלנו מכוונים להגיע בשכלנו אל דבר רחוק
 ועמוק מחושינו • וכאשר אמר החכם הוא רחוק מה שהם ועמוק עמו' וגו'
 • וכאשר יצא לנו כי מדברים חודשו לא מדבר וחושנו לא נכלו על דבר
 כזה אין ראוי לנו להתרחק ממנו ולמהר לומר אין גודל דבר' שלא ראינו
 כמוהו אך תנוח דעתנו עליו ונסמך בו כיון שהגענו אל מה שברצוננו •
 והזכרתי להקדיש הדעת האמת שלא יקום הקורא במספר הזה שאמציאנו
 דבר לא מדבר בראיות עין והקדמתנו לו כי אלן היה זה אפס'
 לא היה ברצון לראיה ולא לפני ולא להוציא דבר מתוך דבר • ועוד כי
 חיינו אנחנו וסאר בני אדם שויס במציאותו ולא היינו חולקים בדבר
 מענינו • אבל הכשרנו אל עיון סיבולת אותו לנו ולראיה שתבאר לנו
 מפני שלא היה נראה ולא מוחש ולא אנחנו כלכד הקמנו עם נפשו על
 סודות דבר שלא ראינו כמוהו בתחלה אך כלשענינו והמביאים ראיות
 הסכימו עם נפשו על כזה כי אנשי הקדמות הם משתדלים לקיים דבר
 שאין לו תחלה ולא סוף ולא נכלו חושיהם על דבר שחשו אותו והציגוהו
 שאין לו תחלה ולא סוף אבל הם משתדלים להשיג את זה בשכלם •
ובעלי הסניס משתדלים לקיים סני שרשים זה הפזזה מחפריים
 נמזגו והיה העולם • והם לא ראו סני דברים זה הפך זה
 נפריים ולא אין נמזגו ובתערבו • אך הם משתדלים להביא ראיה על זה
 בדרך השכל **ובעלי** חמט הקדמון הם מכוונים לקיימו
 היולי דבר שאין בו חסם ולא קור ולא לתות ולא יובס
 כהפך בכח מהכחות והיו בו אלף הארבעה והם לא השיגו דבר אין בו אחד
 מן הארבעה ולא אין יהפך ויתחדשו בו הארבע' אבל כוונתם לעמוד עליו
 מדרך הקסת השכל וכן כל שאר הדעות כאשר אני עתיד לבאר • וכיון
 שהדבר כן כבר הסכים הכל עם נפשו על הוראת דבר בתחלה לא נכל
 עליו ראיות עין • ואתה המבקש ירחמך האל כאשר יצא לך ממאמרנו כמו
 זה והוא היות דבר לא מדבר אל תמהר להרחיקו כי כמו זה בקסת מתחלת
 בקסת וכל מבקש זולתך כן בקש • אך שמע והתבונן כי ראמתך חוקות
 מראותיהם ויש לך טענות שתיטיב בהם על כל בת מהם ואחר זה שאתה
 יש לך יתרון עליהם באותיות ובמופתים שהתקיימו לך התיק באלה השלשה
 דברים

על פי דברי ר' יוחנן בן זנוב
 אל מנין בראיה
 מן כח
 וכן עליו כחומר קבוע

מאמר ראשון חרומ

וא

דברים בכל פעל מחפרי הוא וחס סרלייתו יתור חזקה וסיס לך תסכות
 על משפחה עליך ואותות כביאור מהיתרון
וכאשר בארתי הקדמה הזאת אמר כי אלהינו יחברך ותעלה
 הודיענו כי כל הדברים מחודשים והוא חדש לא מדבר
 כמו שאמר בראשית בראשית וגו' • ואומר עוד אנכי יפוסה כל
 נוטה שמים לבד וגו' • ואמת זה אכלנו באותות ובמופתים וקבלנוהו •
 ואחרי כן עיינתי בענין הזה היתאמת בעיני כאשר התאמת בכבואה
 ומצאתיו כן מפני דבים אקצר מכללם ארבע ראיות • הראשונה מהם
 מן התכליות והוא שהשמים והארץ כיון שהתכררשים להם תכלית בכיות
 הארץ באמצעו והסוכו השמים הכיבויתיה התחייב סיהיה לכחם תכלית
 כי אי אפשר סיהיה כח לאין תכלית כגסם בעל תכלית ודוחה זה הידוע •
 וכאשר יכלם הכח הנזכר אותם התחייב סיהיה להם תחלה וסוף • ואחרי
 שנבלתה לי זאת הראיה התישבתי בדקדוקה ולא מהרתי לגזור אומר בה
 עד שבררתיה באמרי שמה הארץ אין לה תכלית בארץ ובדחב ובשמך
 אחרי כן אמרתי אלוקיתה כן לא חיתה השמש מקפת אותה עד סיהיה
 משלמת סבובה בכל יום ולינה פעם אחת ותשוב זנחת ממקום מזרחה
 וצאה למקום שבה ובן סירח וסאר הככבים • ואחרי כן אמרתי שמה
 השמים אין להם תכלית ואמרתי ואיך יהיה זה והם מהנושעים כלם ו
 וכוכבים סבוב הארץ תמיד כי לא יתכן לחשוב כל הגלגל הקרוב אלינו
 הוא אשר יסוב והסאר יותר גדול משיסוב מפני שאין לנו מכבליס כי אם
 זה הדבר אשר יסוב ולא נשכיל אחריו דבר אחר כל סכן שכלאין סהוא
 סמים וכאמר סהוא כוכב • ואחרי כן הקרתי ואמרתי שמהם ארבות
 רבות וסמים רבים יקיפו כל סמים מהם הארץ סליהם ויהיו עולמים סאין
 להם תכלית • וראיתי זה נמנע מדד בטבע כי לא יתכן להיות עפר
 ממעל לשם בטבע ולא אויר תחת מים בטבע כי האם והאויר קלים
 סניהם והעפר והמים כבדים סניהם • וידעתי כי אלן היה כנמצא גוש
 עפר חוץ לארץ הזאת היה בוקע כל אויר וכל אש עד אשר יגיע
 לעפר הארץ הזאת • וכן אש היה נקוה מים חוץ למים האלה סיהיה
 בוקע האויר והאש עד שיגיע למים האלה • ומצאתי המצאה הנמורה
 כי אין סמים בלתי אלה ולא ארץ כי אם הזאת וכי השמים האלה יש להם
 תכלית והארץ הזאת יש לה תכלית וכאשר גסמיהם יש להם גבול כן יש
 לכחם גבול ומביע אל קץ וישמור אכלו ולא יתכן להם לעמוד אהר כלות
 סחם והוא ולא ימצאו קודם היותו ומצאתי הכתוב שסעד עליהם ב

החוקים יין חזק
 וישלם סענון על החלוקה
 ויחייב כביאור ואמרו

נפול מורה על סנין אובד
 ענין קבוע אמת

מאמר ראשון חרוש

בהכלית באמרו תקנה הארץ ועד קצה הארץ ולמקצה השמים וכו' קצה השמים • והעיד כיהסמם חסוב סבוכ הארץ ותסוב בכל יום ויורה הסמ' וכאסמם **והראיה** • שנית מקבוץ החלקים והרכבת הפריים והאשראיתי הגסמים חלקים מחבורים ופרקים מורכבים והתבאר לי בהם סימן מעשה העושה והחרוש • אחר בן אמרתי שמאלה הפרקים והחבורים אינם כי אם בגסמים הקטנים רובם לומר גסמי החוש והצמח ופסטי מחסבתי אל הארץ והנה היא בן בי היא עפר ואבן וחול ודומ' להם מקובצים ועליתי בה אל השמי וראיתי כס כתות רבות מן הגלגלי' קתם בתוך קתם יש בהם כתות מן המאורים הנקראי' בכבי' בגלגל גרול וקטן רב אור ומעט אור והולכבו בתוך הגלגלי' הם וכאשר כתבר לי הקבוץ והחבור וההרכבה אשר הם החרוש' בגסם גסמים וזולת' האמנתי בעבור הראיה הזאת עדי כי גסמים וכל אשר בהם מחודשים ומצאתי הכתוב אמר כי פירוד חלקיה חיים וחבורם יורה על חרושם והוא אמרו ידך עשוי ויבוננוני • ואמר בארץ וזכר הארץ ועושה הוא כוננה • ואמר בשמים כי אראת שמך מעשה אצבעותי ירח וככבים אשר כוננת **והשלישית** מן הראיות המקרים והוא שמצאתי כל הגסמים לא ימלטו ממקרים סיקרו בכל אחד אם מעבמו אם מוזלת עבמו כמו סילר החי והצמח ויגדל עד אשר יגלם ואחר כן יתפרדו חלקי נאחר בן אמרתי שמאל הארץ נמלטת מאלה המקרים • והסתדלתי בה ומצאתי שאיננה נמלטת מצמח וחיים שהם מחודשים וידוע כי מה שאיננו נמלט מן המחודשם שהוא כמוהו • אחר כן אמרתי שמאל השמים נמלטים עחד ושם באלה • והסתכלתי והנה אינם נמלטים מחודשים ושקרים התכונסה בהם לא תנוח אבל תנועות רבות טובות עד אם תערוך אחת מהנה אל האחרת תדע כי יש להם אחור ומקירות ומקם נפילת אור קתם על קתם ויתחדש בהם האור כירח • ומקם סמראה קתם ככבים לקתם האודם והלובן והירק והאדום • וכאשר מצאתי החרושם סכללו אותם ומסלא קדמו להם האמנתי כל מה שלא קדם החרוש הוא כמוהו בעבור שהיא נכבט בגדרו • ואמר הכתוב בחרושי הארץ והשמים שהם מורים על החלקים הנכבי עשיתי ארץ ואדם עליה ב בראתי איני ידעו שמים וכל בראם צויתי •

והראיה
ועומר ועתיד • ואע פיסה עומד כחות מכל עתה • שמתו
העשה כנקוד' ואמרתי אם יהיה קוד' משתדל במתקנתו לעלות מהנקוד'
הזאת

מאמר ראשון חרוש

הזאת למעלה לא יתכן לזה בעבור שהזמן אין לו תכלית ומת שאין לו תכלית לא תעלה בו המחשבה למעלה ותעבור בן העלם עבמה תמנע שתלך בו החויה למטה ותעבור בו עד שתגיע אלכלו • ואם לא תגיע החויה אלכלו לא נהיה • ויהיה הדבר מחוייב שאנחנו המון החוים אינם הויים והנמצאים אינם נמצאים • וכאשר מצאתי עצמי נמצא ידעתי כי החויה עברה על הזמן עד שהגיע אלי ולולי שיש לזמן תכלית לא הייתה החויה עוברת בו והיתה דעתי כזמן גם כן בזמן העתיד כאשר היתה דעתי בחולף בלא עבוב ומצאתי הכתו' אומ' כמו זה בזמן חרוק • כל אדם חזו בו חנוש שיטע מרחוק • ואמר אשר דעי למרחוק • והביעני על אחד מהמכחשים ממי טענע זולתי מהמאתיני' שטען על הראיה הזאת ואמר היתכן שיעבור האדם מה שאין לו תכלית לחלקו בהליכה כי כל מיל שילך אותו האדם או אמה וישלה אותו על מחשבתו נמצאו מתחלק לחלקים שאין להם תכלית ומקתם המאמינים הוצדו לתודות בחלק שאינו מתחלק • וקתם הודם בטפרה פירוש הוא הדלוג מלמט • למעלה • וקתם הודם בנפילת חלקים רבים על חלקים • והסתכלתי בטענה הזאת ומצאתי הבהלה מפני שחלוק הדבר לאין תכלית אינו נופל כי אם במחשבה ולא יתכן שיפול בפעל מפני שהוא דק מנפול הפעל עליו או החלוק • ואם הזמן החולף עברה אותו החויה במחשבה לא בפעל • הוא בעיני דומה הטענה הזאת • ואם החויה עברה בזמן בפעל עד שהגיע אליו היתה זאת הטענה אינה טוברת טענותינו מפני שהיא במחשבה • ואחרי אלה הראיות יש לי ראיות אחרות • מהם מה שכתבתי בפ' בראשית ומהם מה שכתבתי בפירוט הלכות יצירה ובתשובותי על חיוי הכלבי • חוץ מדברי אחרים המצאם בשאר חבורי ועם כל זה אומר כי התשובות אשר אשיב בהם במאמר הזה על מי שחולק על הדעת הזה גם כלם מחזקות ומאמנות אותו וזכיר סיתבונן האדם בהם • ויחבור מהם אל הדעת הזה מה שהוא דומה לו • וכאשר התברר לי ברר במור כי הדברים כלם מחודשים עינתי אחר בן היתכן שיטעמו את עצמם או לא יתכן שיטעמו אותם כי אם זולתם וכטל אלני שיהיו הם עושים את עצמם מפנים איני זוכר מהם שלשה • בפנים הראשונים הם סכל בשם שכוין אליו מן הנמצאות • וחשכו כשוא יעשה את עצמו אנהו יודעים שאחר הניחו יהיה יותר חזק ואמיץ על עשות כמוהו • ואם עשה את עצמו והוא חלם ישעה כמוהו והוא חזק • וכאשר בלחה לעשות כמוהו והוא חזק כבר בלחה לעשות כמוהו והוא חלם •

ראיתי שכבר לא יעשה את

מלאכי ראשון חנוכה

הפנים השניים כי כאשר נעלה במחשבתנו מיעשה הדבר את עצמו זה סקר על שני חלקי הזמן כי אם נסתכל להודו בעמותו עצמו ורם סיני יודעים אכתבו כי זה היה נעדר והנעדר לא יעשה דבר . ואם נאמר כי אחר שהיה עשה את עצמו ביום שקדמם היותו הינו בדרך לעשות את עצמו ואין בכאן חלק שלישי כי אם עתה אשר איכנה בובלת מעבה . והפנים השלישיים כי כאשר נחשוב שהגשם יכול לעשות את עצמו לא יתכן זה אלא עד שנחשוב עליו שהוא יכול לעזוב עשותו את עצמו . ואם נחשוב עליו זה נמשא ונמא ונעדר יחד מפני שמחשבתנו יכול לא יהיה כי אם נמצא ונברנו אליו מאמר שלא יעשה את עצמו הוא שנאמין שהוא נעדר . ומה שהביא לקבץ נמצא עם נעדר לדבר אחד בענין הוא סקר משתח . ונמצאתי הכתוב שקדם להכחשת הענין הזה באמרו הוא עשנו ולא אכחנו ובהקצו על מי שאמר לי יאורי ואני עשיתיני ועשנו אותו .

ואחר הפנים

האלה אשר בטלו אצלי שיהיה הדבר מחדש את עצמו ונחייבו סזולתו עשהו עינתי בתלאת כענין אם מחדשו עשהו מדבר או לא מדבר באשר נכתב בהפרי' ומצאתי סכעלם כסכלנו סחדשו מדבר טעות מפני שהודבר סותר קצתו את קצתו מפני שאמרנו חדשו מחייב שיהיה העצם נכבד אמוחל . ואם נשער המאמר מדבר נחייב סחונד שלו קדמון לא נכבד ולא מוחל ובאשר נעלה על הסבל חדשו לא מדבר נמצאהו דבר ישר . ואם יאמר לי אומר חייבת לדברי' עושה בידוע מפני שלא ראית במוחש עשוי כי אם מעושה ולא פעל כי אם מפועל גם כן לא ראית במוחש שיהיה דבר כי אם מדבר ואין סמת ראיתו שאין פעל כי אם מפועל ולא סמת ראיתו שאין מדבר כי אם מדבר והם סוים במציאה . אומר לוכי היות דבר מדבר או לא מדבר הוא סמבוקה אשר דרשתי להביא הראיות עליו . ולא יתכן שיהיה הדבר אשר יתעבדו להביא בר עליו שיפיד הוא על עצמו באחת משתי התעלות אבל מכיאים עד מזולתו כאשר היה אין פעל כי אם מפועל לבד מן המבוהק הזה אשר אכתבו מבהקים אמתתו לקחתיו לראיה עלי' ודן לי היות דבר לא מדבר עם המבאית קצת מהדברים אשר שאמר עליהם זה אלא שהמאמר דה יוצא חוץ לענין ההפך והנחתו ולקחתיו הבלוי . והבאר לי עוד בי כל מה שנחשוב שהנמצאות נבראו ממנו כבר חייבו שהדבר שהוא הוא קדמון ואם היה קדמון יפתוה הוא והבורא בהדמות החייב שלא יוכל לו לברוא ממנו דברים ולא היה נשמע לו להפעל כבבנו ולהבטייר בחפצו אלא שגחבר אליהם עלה שלישיית במחשבתנו הפרידה

לפי זה אומר
לפי זה אומר
לפי זה אומר
לפי זה אומר
לפי זה אומר

כבר בארנו
הנחיתו
הנחיתו

מלאכי ראשון חנוכה

הפרידה ביניהם עד סדיה בה זה עושה זה עשוי . ואם נאמר זה נאמר דבר שאינו נמצא בלא מצאנו כי אם עושה ועשוי לבד . וזכרתי עוד בי עקר מבוקשנו היה מי עשה הדבר כי העושה ראוי שיקדם לעשוי ואין איהם יותר ראוי להיות קבה להיות האחר ממה שני . והאח' סבה להויתו זה סקר גמור . וזכרתי עוד כי האומר סווא ברא דבר מדבר כשימסך האדם עמו ימשכנו עד שיביאנו אל שלא ברא דבר כלל . והוא סהפכת המקלות בלב היות דבר מדבר הוא המוחש כן הסבנוהו . ויאמר כי המוחש גם כן יושב סינייה במקום ובזמן וכצורה מכוונת וכשיעור משוער וכמצב נכב וכצורה מצטרף ושאר התכונות הדומות לאלה כי משפטם כלם בשער הזו כמשפט דבר מדבר ואם נבוא להשלים כל משפטים עד סנאמר נכבד דבר מדבר בזמן ובמקום וכשיעור משוער ועל מצב נכב וכצורה מצטרף והדומה להם יהיו כלם קדמוניות לא נשאר אס כן דבר לבוא ותכטל הכריאה כלל . ודקדקתי עוד כי אם לא נודה היות דבר לא מדבר לפניו לא יתכן שימצא דבר כלל . והוא סאס נעלה במחשבתנו דבר מדבר יהיה דרך הדבר השני במאמר בדרך הראשון ותנאו שלא יהיה כי אם מדב' שלישי ודרך השלישי בדרך השני ותנאו שלא יהיה כי אם מדבר רביעי ויגיע הדבר עד אין תכלית . וכיון שמה שאין לו תכלית לא ישלם כבר נחייב שלא נמצא וזה אכתבו נמצאים . ולולי שהדברים אשר היו לפניו יש להם תכלית לא היו נשלמים עד שנמצונו . ואשר יצא לנו מן המושכל הוא הכתוב בספרי הנביאים . כי הגשמים תחלתם מאת הכורא כאשר נאמר בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותכל מעולם ועד עולם אתה אל . וכיון שהגשמי לאמת אלה השלשה פרטים בדרך העיון כאשר התאמתו כדברי הנביאים ומופתים וקוה שהדברים מחדשים וסמחדסם וולתם ושהוא חדסם לא מדבר . והיה זה קדעת הראשון מן המאמר הזה אשר הוא העיון בהתחלות ראוי שאביא אחריו שנים עשר דעות למי שחלק עלינו באמונה הזאת ויהיה הכל שלם עשרה . נאבאר בוכל מה שנטע בו כל עם לדעתם ומה שסתר אותו . ואם יהיה לו דומה מן הכתוב אבארהו בגורת הסם

הדעת

הסני דעת מי שאמר סבורא הדברים לו נשמים רוחניים קדמוניים מהם ברא אלה הנשמים סמורכבים וטען על זה מפני שלא יהיה דבר כי אם מדבר וכאשר עלו במחשבת' למעלה והתעבקי לדמות אין ברא הכורא הדברים סמורכבים מן הרוחניים . אמרו נדמה

הוא סאס נעלה במחשבתנו

הוא סאס נעלה במחשבתנו

תאמר ראשון חדש

לנו סהוא הבין מהם נקודות הטעות והם החלקים אשר לא יחלקו והם מעלים אותם במחשבתם מהם דקים עד מאד יותר דק מה שאפשר להיות מן האבק ועשה מהם קו ישר ואחר בן גור הקו הוא לשני גדלים שונים • אחר בן הרכיב מן האחד מהם על השני הרכבה אלכסונית עד שיבין כבורת הסמך היונית אשר היא כבורת אלג' למד בערבי בלא תוספת כזה X ואחר בן סימני אותם במקום שנפגשו ואחר בן גזר אותם ממקום השימור ועשה מאחר מהם הגלגל העליון הגדול ועשה מן האחרת הגלגלים הקטנים • ואחר בן זייר מן החלקים מהם הרוחניים בורה אבט' דובולית וכראי מהם טבלת האש • ואחר בן זייר מהם בורה סמינייה וכראי ממנה טבלת העפר • ואחר בן זייר מהם בורה סתים עשרונייה ועם טבלת סכוכ האוויר • ואחר בן זייר ממנה בורה עשירימיה וכראי ממנה כל הימים וגזרו בזה וסמו בזה אמונתם • והביאם אל המאמר הזה שלא יודו במה שאינו בכמנא • ואלה הבורות אשר טרחו בהבאתם לרימותם אל צורות הטבעים האלה הסמכאים • והבני עבאר מה שיש עליהם בשעריים האלה • ואמר שיש עליהם במאמרים האלה סתים עשרה תשובות • מהם הארבעה הראשונות אשר הורו אותנו שהדברים מחודשים • ומהם האחרות אשר הורו אותנו שברא הדברים בראש לא מדבר • ואחר שיפכלו אלה השמונה תשובות אני מוצא ארבעה תשובות אחרות שיהחייבו כם • תחלתם מהם האמינו במה שאין כמותו כנראה • והם הרוחניים אשר הם מדמים בתחשבתם כאבק וכדק מקל דק וכחלק שאין מתחלק וזה דבר שלא יושכל

אמנות

השני והשלישי

והשנית

אני רואה כי אלה הדברים אשר טענו לא יתכן שיהיו חמים ולא קרים • ולא לחים ולא יבשים מפני שהם אומרים שאלה הארבעה טבעים מהם נבראו ואני רואה עוד שלא יתכן להיות להם מראה ולא טעם ולא ריח ולא גבול • ולא שיטור ולא רוב ולא מיעוט • ולא במקום ולא בזמן מפני שאלה הדברים הם תארי הגשמיים והדברים הם הם אלנם קודם הגשמיים וזה תוספת למה שלא יושכל • וברחו מהיות דבר לא מדבר וככהו במקו שהיה יותר רחוק ועמוק ממנו • והשלישית שאני מרחיק ואחשוב לסקר התעפכות דבר לא מבויר כבורה • עד שיבוייר כבורת האש חמים והאוויר

תאמר ראשון חדש

והאיר והעפר וזכרונות מה שאינו ארוך ולא לחב ולא עמוק עד שהיה ממנו הארוך הרחב העמוק וכן השתנות מה שאין לו ענין עד שיהיו לו כל הענינים הנראים עתה ואם אכלם שנתקנו כל החפוכים והשנויים מפני שהבורא הכם יכול להפכם ולשנותם חכמתו אם כן ויבלתו לכרא דבר לא מדבר • ונכוה מאלה הרוחניים השקרים

כאמור

והרביעית

שלא תחקים מה שטרחו בו מהאמנת החתוך והרכוק והרכבה והשימור והחתוך השני ושאר מה שנסמך אל המעשים האלה מפני שאין ראיה מעמדת על דבר מהם אבל הם מחשבות ופטרות • אבל אני רואה שיש בתלאת הזאת פתירה והיא שהעושה אכלם אש הוא יכול להפוך את הרוחניים בשמים הוא יכול להפכם ברגע אחד ובעלו אלו החלוקים • ואם הוא אכלם אינו יכול להפכם כי אש מעט מעט במעשה הברואים דבר אחרי דבר כל שכן שלא יוכל להפכם מן הרוחניות אל הגשמיות • וסכלו אלה השקרים כלם מלבד עזיבת האותות והמופתים ומן הבוראה בכלתי המוחם לא נחו • והביעני כי יש אנשים מעמנו חסכו כי הענין שאמר בו הכתוב יי הקני ראשית דרכו קדם מעשיו מאז ושאר הפרשה הוא ענין אלה הרוחניים • והתכוונתי ברבר ומצאתי טעמו בפירוש הענין הזה מחמת עשרה פנים השנים עשר אשר בארתיס מדריך הסכל • אך השלמה אחרים מדרך לסון העברים ודברי המקרא תחלתם כי מלת קנני מורה על בריאת הדבר כמו שאמר קונה שמים וארץ • וכמו שאמר עוד מלאה הארץ קניני • ואם הם מחזיקים שהמלה הזאת מחייבת קדמות יחסכו גם כן כי השמים וכל אשר בהם קדמונים ויבטלו בריאתם מרוחניים אשר היה כוונתם אליהם • ואם תהיה אכלם מלת הקנין בשמים ובארץ מחייבת בריאתם היא עננה תחשב בריאת הרוחניים • והשניים שמלת ראשית דרכו מורה על ענין תחלת הבריאה כי במוה נאמר בדרול שבבמות הארץ ראשית דרכי אל • וכאשר ענינכם שם שהוא תחלת מה שברא שבבמות היה גם כן ענינה הנח כי זה הזכור תחלת מה שברא מהדברים • ואם אינם רוצים בפירוש הזה יחייבו שהבמהק היה קדמונית • והשלישיים שזה הענין הזכור אובח האמת ושואל הקור • כמו שאמר בדרך כל ארצי כי אין בהם נפתל ועקס

לדבר

בדבר

השני והשלישי

השני והשלישי

שאלת ראשון חרות

ומי שאיבד אוסב את החיים ומי שסניא אוסב תמות • כמו שאלת בי
 מוכזי תבא חיים • וחוטאי חותם נפשו כל מסכפי אסבות וואו
 מכוה לברקשו ולחזרו בו • כמו שאלת ועתה כמים שמעו לי והקסיכו
 לאתגי פי • ואם הם הרוחניים אין נמלטות כמרות האלה סיכוו להם אם
 בענין פשיטותם או אחר זכבתם • ואם נחשוב אותם להם בפשיטותם
 אין עמם כעת הסיי ברק ולא טוב ולא חיים ולא מות ולא אדם נמצא
 סיבקטם ויגיע אליהם • ואם נחשוב טקם להם אחרי ההרכבה החלק
 אשר יש לנו מהם אנחנו תגיע אליו בסכרחה והל' הנסאל אשר לא מורכב
 או אש' להגיע אליו • כי המורכבות יברילו בינינו ובינו כפי דבריהם •
 והגיעני אחרים שכוכי פרחו והחפמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה
 וסאר תבין שאי אחר הרוחניים מפני שאמר באחרונה אליהם הכין
 דרכה וחוא ירע את מקומם • ומצאתי אלה גם כן טעו בפי יותר מטעות
 הדאסני מפני טענין הראשון אין מפורסם בו מהיא החכמה א' ע' פעל
 האמת שאין בו אסק טהוא על החכמה אבל טענין השני היה זכרון החכמה
 בו מפורס ואין הטענות בטנויו • וראיתי עוד שהכתוב מבאר על
 החכמה הזאת כי נמצאת עם הארבעה יסודות לא קודם כאשר נאמר
 אלהים סבין דרכה וחוא ירע את מקומה • כי הוא לקנות הארץ יביט
 תחת כל השמים יראה • ובר השמים והארץ ואחר כך לעשות לרוח • שקל
 ומים תכן במד • ובר האויר והמים • אחר כן ראש וימפרה הכינה
 ונס הקרה • וכבר נבלה בטול סברת שני הענינים האלה ברוחניות
 אך הם על החכמה ואין החפץ בה שהיא קיתה לכורא ככלי סברא בס
 הדברים אבל החפץ בה שהיא חדטה תבריא את היסודות וטענותם

עמ כסעג' אל
 סככ' אבג' ככז' כ
 מ בלגון

והדעת

הסלישי דעת מי שאמר סבורא הנשמים כראם מעצמו
 מצאתי אלה האגשים לא נתכן להם לכהם בעושה ועם זה
 לא קבל סכלם כפי מהשכחם מית דבר לא מדבר • וכיון שאין דבר כי אם
 סבורא האנינו כירא הדבר יתן עמנו • ואלה ירחמך האל יותר כסילים
 מן הראוני • ור זיתי לבנות אוליהם כסלם עשר פנים מהם ארבע אשר
 על בעלי הרוחניים • וארבעה ראיות הארדום • וארבעה ראיות היות
 דבר לא מ' בר' • אך לפני התשובה אשר על מי שאמר בקרומות הרוחני
 אינם חייבים בהם אך הם חייבים כעושה חמם ענינים כל אחד מהם
 מרחיק אותו • ראשון כשתנוה הענין הקרמון אשר אין לו בורח ולא
 תכונה ולא טעור ולא גבול ולה מקום ולא זמן עד שסב קצת גוף שיש לו
 בורח

לא עמנו
 לא עמנו

ל' כ' עמנו
 טענות ע'
 הרוחני' א' ב' ג' ד'

כס כז' א'
 א' כ' טענות
 טענות ע'
 הרוחני' א' ב' ג' ד'

שאלת ראשון חרות

ברוחו וטעור וגבול ומקום זמן וסאר מה סככללנו עליו הכמצאות ואין
 להפעלות זה על הלב כי אם מרחוק סברחוקים
והשני בחידת האדם אשר לא יגיבנו סנוולא יפעל בו פועל ולא
 יגיבנו מקיב טישים קצתו גוף עד שיגיבנו המטיבים ועד
 שיפעלו בו הפועלים ועד שיסכל אחר חכמה ויאנם אחר המבוח • ו
 וירעב ובמא ויראג ויגע ויסעו וסאר הרעות ונ' ו' היה רחוק מכל אלה
 ואין לו בורח לקנות מהם תועלת אין אלה הדברים כי אם מעניני ההכל •
והשלישי הכדיה אשר לא יעול איר בור על קצת חלקיו להפילם
 ברעות האלה • וכאשר אשתדל לרעת זאת לא אמצאנו
 שיסבור אח' מסני ענינים אם סבא עליו זה בדין ופתחייב בו לא יהיה כי
 אם כעבור רעת טעמה או בחטאים שחטא • או טיחיה בלא חיוב וקיה
 זה חמם שחמסו ופגל פגל עליו • ועל אי זה מסני הענינים סבא הדבר
 מצאתנו מוסכד וסקר

כ' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' יא' יב' יג' יד' יה' יז' יח' יט' כ'

והרביעי

אך הכל החלקי הוא מצות סאר חלקים עד סקטע
 ונתקן ונכטייר ונכנס תחת הכער אם היה זה כעבור
 פחד ספחד או תקוה סקוה וחלו היה זה על איזה משני הענינים לא ימלט
 סיסי דרך הכל סיפחד וסיקוה או סייהיה זה דרך הקצת לבר ואם הוא זה
 דרך הכל מאי זה דבר יירא ולמה יקוה ואין דבר זולתו • ואם יהיה זה
 דרך הקצת לאי זו עלה סב הקצת מקוה ומפקה והסאר לא יקוה ולא יפחד
 • ואם הקצת קבל מצות סרוב לא לתקוה ולא לפחד ולא ליראה זו רעת
 מפני שאין לו עלה ידועה וכל זה כזב וסקר

והחמשי

מי שיכל להשיב חלקיו מן הכערים והוא חכם לא יתכן
 סלא וסיכס • ואם נצטיר על דעתנו שהוא יעשה כן
 יקטלו וסבוראים ואם אי אספר בלעד קים בסוף כאשר לא היה אספר ב
 בלעד קים בתחלה יחילק החלקים שהם גופים לעתים וכל חלק מהם
 יצטייר ויתכן מרד מהותן • ואחר כן ימלט ויבתלק ויכנס תחתיו חלק
 כמעלות • ועם כל זה לא יתכן שהיה תכלית לעתים אל מפני שהכלל
 אשר הם ממנו אין לו תכלית וזה מה שידחנו הסכל ותמאנה אותו המחסכו
 סבררות • ואיני חושב שהאיש בברחם מהיות דבר לא מדבר עד
 שהאמינו באלה חולות כלם אלא כמי סבורח מן החוס אל האם ומן
 סמטר אל תחת סמרוכים חוץ ממס' שר' ח' דבר האותות והמופתים •

ל' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' יא' יב' יג' יד' יה' יז' יח' יט' כ'

והדעת

הרביעית דעת מי שחבר בין אלה השנים וחשב כי סבורא
 ברא הקמצאות מעצמו ומדברים קדמונים • ויתחייבו

כס כז' א'
 א' כ' טענות
 טענות ע'
 הרוחני' א' ב' ג' ד'

מאמר ראשון חרות

באלה ין' תשובות הלב' הראשונות אשר על בעליה הרוחניים ואלה החמם
 אשר על מי שחשב כי הבורא בראש ברי' מעצמו והיה זה יותר בכל מסתי
 בכתות הקודמות • ואם אלה ההבלים כלם נטו אליהם נשכור יכולת
 הבורא וחשבו עליו וסוף יכול על כל • סקר מכניו עצמו ומה שיתחבר
 אל זה • ואני רואה שיכלה ועל היות דבר לא מדבק יותר ה' על הנפש
 יותר קרוב אל הסכל יותר כחות לאותות ולמופתים
הודעת התמימה דעת מי שאמר בשני עוסים קדמונים ואלה
 יושירי האלהים יותר סכלים כמה שנטו אליו מכל מי
 שקדם זכרו והוא שהם מרחיקים מהיו שני פועלים מופלג אחד ואומרים
 בלא ראו כזה והסכימו על זה (אמרו הנה האכחנו רואים הדברים כלם
 שיש בהם טוב ורע נוק ותועלת • וכבר התחייב מה הטוב אשר בהם
 משרם כלו טוב • ויהיה הרע אשר בהם משרם כלו רע • והביאם זה לומר
 כי מוצא הטוב אין לו תכלית מתמנה בדדים • והם המעלה ומ' רח ומערב
 ודרום ונפון ויש לו תכלית תלמדה מתקום שהוא ממסס מוכה רע •
 וכן מוכה הרע אין לו תכלית מהמטה דרדים והוא מטה ומזרח ומערב
 ודרום ונפון ויש לו תכלית תלמדה מתקום שהוא ממסס מוכה רע •
 ואמרו עוד סאלג' השני שרם לא ה' ונכדלים זה מזה • ואחר בן נמזג
 והתחדשו אליו הגשמים מהמזגם ונתלקו בבבת המזגם שהקתם הסכוכי
 שטוב היה שבתו שירפה הצד הטוב שאתו מן הרע • ומקתם הסכוכי
 הרע היתה שבת המזגו לתקוהו בטוב שהיה כמה שבו מן הערבות •
 והסכימו כי זה המזגו עד זמן כשיהיה כלה היתה התבונה לטוב ויהלם
 לרע ויפקע מעשהו • והנני כותב מה שיש על אלה מן התשובות בכל
 ספר ממה שטעו בו • ואומר כי יש עליהם תהלה ו' דרכי פנים אשר
 הביאנום דאיה על הרום הגשמים • ואחריהם הר' פנים אשר הביאנום
 דאיה על הימים לא מדבר • ואחריהם החמם פנים אשר על מ' נחשב
 שהבורא יחברך בראש מעצמו ואלה י' פנים ועליהם אחריהם מה שהיא
 מיוחד בהם ט' מינים מן התשובות במאמר הזה חוץ ממה שיש עליהם
 במאמר השני • והוא שלקחתי קטובי דבריהם והכבתי עליהם הופן
 חציין ונתקו בו עד שלא נשאר מהם דבר • והטובות אל לבי רישון
 ראשון מה שחשבו כי אין בנראה שני פעלים זה כפי זה מנומה אחד •
 ומאיתי שהיות שני פעלים מפועל אחד נכון ממה פנים • אחד מהם
 שהרשם יקצוה ויכפע • ואחר כך צירפה יתחול ויאמר כבר דכתי וכבר
 מתלקי • והם הטוב הוא התחול הוא גם כן היה הקובץ ואם שרע הוא
 התחול

עמ' 32 ע"ש

בנינו

האמן כפי
נבוא

לעיל
על

מאמר
ראשון

עמ' 32 ע"ש

אין לומר שיש מעלה
בפועל מן המזג

מאמר ראשון חרות

מחול כבר היטוב באשר מחל • ועל שתי הפנים יחדיו כבר היו שני
 במעשים לאחר • ועוד ביאנו רואים האדם רוצה וגובב וכאשר יביאנו
 להורות יודע כמה שחלף וכמה שפסק • ואם הרע הוא סמורה כבר
 צדק וחכמה הוא טוב • ואם הטוב הוא אשר הורה הוא גם כן אשר רצה
 ובגב ועל שני הענינים יחד כבר התקיימו לאחר השני מעשים • ועוד
 שאם היה הכח הכופע איננו הכח הרופה • וכן הכח הגונב איננו הכח
 המורה דאיה אם כן שלא יזכור הרופה בעת רכותו מה שהיה מצדו בעת
 קצפו ולא יזכור המורה בעת חודרתו מה שהיה מצדו בעת חטאו ולא יזכור
 מוצאים המוחם בהפך זה בליו • ואחר בן השתכלתי מה שהבשרוהו
 מהיות פועל אחד לשנים והנה הוא מופסד וסקר משני פנים •
 אחד מהם שאם נעלה בדעתנו ששנים שיעשו עשוי אחד ונחשוב שאחד
 מהם עושה את כלו והשני גם כן עושה את כלו יהיה כל זה הכל כי העושה
 את כלו לא נשאר לשני מה יעשה • ואם נחשוב כי אחד מהם עושה
 את קצתו והאחר עושה קצתו כל העשוי אם כן כבר היה לעושה אחד
 ואין לו שותף בו • **והפנים** השניים כי המעלה על
 דעתו שני דברים יעשו מפ' אף אחד אי אפשר לו
 שלא יחשוב לכל אחד מהם שכמו שיכול שיעשה הדבר הוא כן הוא יכול
 שיעזוב עשותו • וכאשר נעלה על דעתנו שתי בחירות זו הפך זו
 בעצמה אחד בחל האחר מהטובים עשותו ובחר האחר שיעזוב זה
 עשותו • נראה אותם בשכלנו עשוי עזוב בעת אחד זה הפך
 מכוואר • והנה אתה רואה אותם שהחזיקו מה שהתקיים בעדות
 הנראה והורו כמה שכלנו הנראה • ואלה חמשה תשובות שלשה
 על הרחקת שני מעשים מעושה אחד ושתיים על היום מעשה אחד
 לשניים • ואחר בן אנפר ברחו מהיות דבר לא מדבר
 משני שלא ראו כמותו וסמלו עצמם בגומץ לא נראה כמוהו •
 ותחלת זה שם הורו כי כל אחד מהשנים אין לו תכלית מחמשה
 דברים אשר לא ראו והיה יותר טוב להם שישימם טיפלהם תכלית
 הקשה על השנית אשר ראו אותה ודנו בהפך זה • ועוד
 שהם כמה שחשבו כי הרב מכל אחד מהשנים נפרד בלתי נמוג •
 והם כל דבר שהסביבו מהם לא השלכו כי אם נמוג • ועזבו להאמין
 כי הכל נמוג הקשה על הקשת ויחשבוהו בהפך זה • ועוד במה
 שחשבו שהמזג חרם בלתי קדמון לא היה לפניו מזג ומח אודיעם
 ואולי שני הענינים לא היו נמוגים ובפרדים עד אין מהפך •

אין לומר שיש מעלה
בפועל מן המזג

לעיל
על

מאמר
ראשון

מלאך ראשון חרות

ועוד בזה שהסבוס סקס בחדים להפיר אחר זמן וזה הדיעס מה
 יהיו אולי לא יהיו נפרדי לעולם הקפה על הכרואה ומה יפירו וימזוגו
 בעתיד לאין תכלית ראה איך ברחו מהיות דבר לא מדבר מפני שלא ראו
 כמחובתם • והסכימו על חלקים בלתי נמוגים וזהם אין להם תכלית
 וכמוצ לא היה מוג לפניו ובהפיר לא היה אחריו מוג ולא ראו דבר מה
 לכמבאות אך ראו הכמבאות בהפיר זה ואלה ארבעה תשובות אהרות •
 ואחר כך עיינתי בטיע עלות המוג אצלם ומצאתים נכפדות שהיין והוא
 כי הפועל לא היה באשר אמרו הקתס בכון הטוב כבר סברת בהתערבו
 עם הרע כווננו בהקת הרע וזה הוא בכון הרע כבר נהפך המכון
 מעצמותו וזה מה שממאנים להודות בו • ועוד אם הוא המוג מפועל
 הטוב לא הביע אל מה שכונן מהרפות הכד הממס אותו • אבל אנחנו
 רואים עצרו בהכנס הרע יתיר גדול מהמסוס זה תאר עכל פתי •
 ואם הוא הטועל לרע כבר הביע אל בקטנו והנה אנחנו
 רואים אותו שיערב לנו הטוב ויאכלהו ויסתהו וירוח אותו ויקר אליו ועל
 שני העינים כבר כפל היחס מן הטוב על הרע • ואחרי כן
 התבוננתי אפני המוג אחר שהיו נפרדים וראיתי המוחס דוחה את זה כי
 אנחנו רואים האם מתרחק מהחבר אל המים וכראת האויר בורח
 מהתערב בעפר וכאשר יהיו חלקיהם המעטים על זה ההנע כל טכן
 כימנעו חלקיהם הרבים ולא יסלם המוג לעולם זה מבואר • ועוד אם
 חשם כתלים בהקתה ים לנו עליה אלה המלסה תשובות אהרות •
 ואם מצד ההגדה אומרים המאמרים האלה ההגדה הכרומה
 לא תהיה כי אם מדרך הכבואה וכל נביא אינו כובי אם אחרי המוג וזה
 סלט טענות • הראשונה שאחרי הפירו ממוצא הנמוג אינו יודע מה
 ידע מהמוצא האויר • והשנית כי בהתערבו עם הרע כבר נשתני
 כדקו ולא יהיו הפפסות בוטחות בו • והשלישית כי הכביא אין מתקיימת
 לו הכבואה כי אם באותות המלאות והאותות המלאות לא תהינה כי אם
 בחדום מה טאין בטבע ולא במנהג והם מכחישים מה שהוא הפך הטבע
 והמנהג והם מביאים ראיה תמיד כמה שחם הזכרים בטבע ובחק • וזה
 ממה שמרחיק אותם מטעות הכבואה כי לא יתכן אצלם להביא מופתים
 עליה וזה השלמת החמשה עשר פנים • ואני עתיד לזכור אחרים פנים
 אחרים במאמרי השני מאמר היחוד בעזרת האלפים ואמרתו • ולא תנות
 דעתי אחר כן במקום מזה על כלמה שזכרתי עד שאבאר כי זה הדבר
 אשר החזיקו בו נעם הזק ר"ל החסך אינו הפך האויר אבל הוא הפעיר האויר

ראשון מוג

טעמי טעם

אמנם פנים
בפניו

אם טעם מוגו יבין
טעם

טעמי

הדחיקתם
 ונכחן כמוב
 ואם נעצר מחזיק
 שמוסך בפני
 זמיר

מלאך ראשון חרות

ואם יאמרו מאי זמטעם אתה אומר כי אין חסוך הפך האויר אביא בית
 פלם ראיות • אחת מקן כי האדם אינו יכול לכרואהם והנה אנחנו
 רואים אותן כשהוא עומד למעם ויטיס כפו האחת על השנית כמו קובה
 יכיה מה שיש ביניהם חסך והאדם אינו בורא שום נחמך • אך כן בעד
 האורח מביע אל האויר אשר בין כפיו וחסך מפני שחסך האור • והשנית
 כי אני רואה את האדם ים לו כל כשהוא עומד לפני כי אחד ואם נהיטהו
 בכנות רבים לא יהיה לו כל ואין בכח האדם לבלות שרש מהשרשים אבל
 המציא האור אשר היה נעדר בהקת האויר חתקה את האדם • והשלישית
 כי לא ראיתי שני גופים זה הפך זה סיהפך אחר מקם וישוב האחר על
 השלמות כאשר לא הפכו כמים אם ולא האם מים • וכאשר ראיתי האויר
 החסוך יסוב מאד ידעתי כי החסך אינו הפך האור אבל הוא הפעיר •
 ואחר כך מצאתי שאר המוחסים על אדריך חזה ומואס האויר מקבל הקול מן
 סמדבר ועביו אלינו ואם לא יקדעו הקול לא נשמע דבר ולא יאמר באויר
 שהוא אינו מסמיש הפך קול אבל הוא הפעיר הקול וכן המאמר בריח כי
 באויר תקבלו באי זה מקום שיהיה ועביו אלינו ואם לא יהיה לא נריח
 דבר ואין זה הפך קריח אבל הוא הפעיר • וכן האויר מקבל האור
 ועביו אל עינינו ואם לא יהיה אור לא נראה דבר ואין זה הפך האור
 אבל הוא הפעיר האור • וכאשר ראיתי גופים געבים מונשי האור
 וכדמה לבני אדם כי הכל עלד מהם • אמרתי אלי יטענו
 כי החסך יולד מן העפר ותבאר לי כי אם חיינו לוחתי גוס עפר ועמדנו
 במקום השמים וחינו את עפר באויר לא היינו רואים לחסך מקום כלל
 וכאמר עוד אולי הם טוענים באדם אשר הקיפוהו מנרות כי כלו טב אל
 גופו וידעתי שאם היה זה כן קיה משחיר הגדאה מגופו • ואלק דברים
 נראים מוחסים דוחים התחדמות הסבוסין אשר נאמרו כי החסך באור
 ואני יודע כי האלקים ספר על עצמו שהאיוצר אור ובורא חסך • ויאמר
 במה שהוא נאנת למוחם הזה כי הוא ברא האויר המקבל האור והחסך
 במציאת הפעיר באמרו אחר עושה טלום ובווארע ואנחנו מכחישים
 בלנו כי הכור לא ברא רע אך ברא לברי אשר הם טובלי שיהיה לאדם
 בחם טלום ורע בכחירתו שאם יאכלת אכל כפי כרכו ויסתה המים כפי
 זרכו יהיה זה טלום ואם יקח מים מה טאנו סובל יהיה זה רע • וכאשר
 אינעתיך לברא במאמר הרביעי בטעיר כדק • אבל יתם האור והחסך
 לכריאתו בעבור רוע מחשבת מי שחאמין בטענים ועל כן אמר עבד האור
 ובורא חסך ונדע יענו עוד כי יש לאור לחסך הכל יתוכאשר הסיכונן אל

ראשון מחזיק
 בפניו מוגי חסך בעברו

ראשון מחזיק
 בפניו מוגי חסך

כבר ולא יעבר

בא יתיר אשר ובחמא חסך

מאמר ראשון חרש

הפסוק באמרו חק חב כל פני מים עד תכלית אור עם חשך
 והרעת הטעם דעת מי שהורה בארבעה יסודות אלה המבואר
 הנשמים מורכבים מארבעה יסודות וכן האדם והקור
 והלחות והיובש אלה הארבעה הן כל אחד נפרד בתחלה ואחר כך
 שהחברו והתחדשו מהם השמים • ומציאים ראה ענ זה כי הם נראים
 הבשמים מן כלים מחוץ חוץ האור והקור • וכיון שהדבר לא יקבל כי הם
 הדומה לו כבר נתחייב שיהיו בחוץ גשמיים אלה הארבע • והנה בכנים
 מכל מי שדבר בעבור דברים אחרים אלו הם עליהם עובבים
 דרך הרהור והעומד בראות • ואומר החלה שם היתה היתה
 דבר לא מדבר כדי שלא ידענו שלא כדרכה כמותו וכנכחו כמה שלא
 נראה כלל והאמינו בו והוא ששם אר' בפול' לא ראה חום נפרד ולא לחות
 גמור ולא קור פשוט ולא יובש לבד אך הציגו החושים וכן בקבל' גשמים
 ועשנו אלה כי בתחלה היה כל אחד מהם נפרד ולא ראו מן הארץ כן
 מה שם מאמינים שהתחדשו אחר שהיו נפרדים הוא עוד בהפך המוחש
 כי הנחונותם לא ראינו מעול' מים שהתחדשו עם האש ולא אש שהתחדש
 עם המים עד שהמים והעפר אשר יתכן הבור' ולה יפכדו בטאגון מחברי'
 אותם ואח' כן נעזבם הם מתחיל' לתפרד וסוקע הע' ופנים המים ודבר
 שאם יוכרח להתחבר יפחד מן הסקר שיבא בו מאליו להתח' עם הפכו
 ואחר כן עיינתי כמה שזכרו מן כהתחדשות ומצאתי איננו נמלט
 משיהיה ההתחדשות לעצמם או לדבר אחר זולת זה והאש ההתחדשות
 זהו לעצמם בעל מה שאמרו עצמיהם לא פנו נפרדים והתחייב שיהיו
 המצאים הם מורכבים • ואם התחדשות לדבר זולת זה אל הענין ההוא
 מיה כוונתו ואמרנו כי יש להם בורא אבראם מחוברים • ואחר כך עיינתי
 בהפך אשר שמוהו קדמון ואם הוא לעצמם בכל עת שימצא עצמם לא
 יהיו כפיאם נפרדות ובעל החבור ואם הוא לדבר אחר תהיה עלה חמישים
 צריך שיהיו נכתבים לדבר אחרת וזה מה שלא ימצאוהו אלה באותם
 הרהורים על מצאות אלה הארבעה בשמים • אין זו תשובה עלינו אך
 אלה נאמר שהם נמצאים ויש להם ממציא המצאים • ואלה ההתחדשות
 עליהם אמרו בכל אחד מהן הפך הנראה ומהיות כל אחד מהארבעה
 נפרד וכואם מאי' הם אל ההוכחה וההיותם בכל ענין או לזולת עצמם •
 אלה התשובות עליהם עם הסתים עשרה קדמות • רונה לומר ארבע
 דאיות החדש וארבע דאיות שהדבר אינו עושה את עצמו וארבע דאיות
 היות דבר לא מדבר • ואלה הסתים עשרה מלבד מה שהיו מתחייב
 באותיות

ענין חושב' אצל ענין אר'
 יסודות ארבעה

מאמר ראשון חרש

מאמר ראשון חרש

באותיות ובמפתים • ומי שידעתי ומעמנו סבך קדמות דבר
 מהטובים לא תנאיתו שחושב כי אש קדמות המים ולאור מפני שהתור'
 ספרה על עגלת האש והעפר בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
 אבל כבר על המים והאור שהם קדמוניות מפני שהטוב טענין והארץ
 היתה חמה ובהו ורוח' המים שהם כן קודם הכריאה • וזה מאמרו אולת
 גמורה כי שתורה לא אמרה והארץ היתה אלא אחר שהקדמה בראשית
 ברא אלהים והיתה הארץ כאשר כבר ארץ עפר ומים ואור • וכבר ספר
 הסתוב על הרוח באמרו כי חמה יוצר הרים וכורא רוח • ועל המים
 התחזקוים באמרו אשר לוחים ואור עשאו ועל העליונים באמרו והמים
 תכר מעל השמים כי הוא בוח ובכראו •

והרעת הסכיבי דעת מי שאמר בארבעה יסודות
 והחילוי ואלה הם יותר ככלים מכל מי
 שקדם זכרם מפני שקיימו העשוי עושה וקיימו הדברים לא עשם ולא
 מקרה ויתחייבו ה' חייבו אשר על בעלי הטבעי ועמם החמס' חייבו'
 טעל בעלי הדוממים ואלה אחד ועשרים וכאשר נאמר לאלה הסתי
 בתות כאשר אינם רואים עושה הבשמים החלק למה אמרתם שהטבעי'
 עשואותם ולמה לא אמרתם שאין להם עושה נמצאם שאמרים אף על
 פני שלא ראינו להם פועל בדריה בריך שאלמין שיש להם פועל שאיננו
 נראה שאין פועל הנה כי אש מפועל וראיתם זאת בעצמתה בטלת שיהיה
 הדומם עוש' דבר כי אין לנו ראי' פועל כי אש כוחה נמצאם עוד אמרנו
 דאינו המים כשפוסקין אותם מן האילן לא יעשה פרי והוא ראה כי
 מצאם תפירות למים • ונאמר כי בורא חבוך בלא סכ' יכול שיברא את
 בטבה כי לא יתכן שיהיה יכול חרבר הגדול וילאח מהקטן וכיון שאין
 פועל כי אש מבוחר יתחייב שיהיה הבוחר הוא אר' עשה הפרי בטבה
 הוא המים • ונמצאם עוד אמרים כבר הסכמו כלנו על שהאש שורפת
 ולמה יחשקם הפועל לזולתה • נאמר כאשר הסכמו על שהכין כורת
 והפעל איננו כי אש למניע ונאפשר שיהיה למניע ההוא מניע אחר • כן
 נאמר ביהאש שורפת ולאש מניע הוא האור ולאור מניע הוא הבורא
 והפעל = אש כן לבורא אשר הוא המניע הראשון • וכבר אמר הסתוב
 במעשים שהם למניע הראשון באמרו היתפאר הגרון על החוצ' בו
 אש יתגדל המצור על מניעו כהניף שבו זאת מרמז כהדים מטה לא עץ
 והבאיתי אלה הסתים כסוף אלה הדעות שלא יפגשו קצת
 התלמידים ויתכללו •

יסודות ארבעה
 יסודות ארבעה

מאמר ראשון חרש

מאמר ראשון חרש

מאמר ראשון חרש

קאמל ראסון חרש

והרע

הסמינית רשת מי שאומר כי בשמים הם הפועלים את
 הבשמים וקואמסים איתם קדמונים ואינם מאלם
 בארבעה עשרים אך הם מדבר גישי וכאשר ישיבו עליו מחוס השמש
 הוא אומר כי אין עבמה הם אבל היא מחמימות האור מרב סבוכה וגיב
 אליו חומתו • ואומר זה מביא ראיה על השמים שהוא טבע חמשי מפני
 שהאור הוא תנועה עולה בהן תנועת האש לא האור אשר הם ל
 לתעלה וזאת תנועת העפר והמים אשר הם למטה • וכבר טבע טעות
 מוזרת במה שהביא ראיה תננו וזנה שהביא ראיה עליו • ואינו מביא
 הכל • ואומר כי אשני טעותו בעה שהביא ראיה מן השמים כי אלו קיימת
 אש היתה תנועתה למעלה באשר אנחנו אומרים כי תנועת האש עבמה
 הטבעית היא הסבוכה והרליה על זה תנועת השמים אשר היא אשגמורת
 באשר הכבד לכו תנועת השמש המוחסת אך זאת התנועה שתראה לאש
 לתעלה היא מקרית כעבור ש נשא מעבולת האור וכאשר תבא מעבולת
 האור ותגיע אל מוצאה תשתנה תנועתה הפוכה וזה כמו שאבן אשר
 אין לה תנועה במוצאה אבל היא פוקעת וכאשר יטלכום למעלה ת
 תתנועה למטה עד שתבא מעבולת האור וכאשר תבא ממטה יראה טבעה
 שאין לה תנועה • וכאשר נראה האבן אשר אין לה תנועה תתנועת
 בהכרח עד שתגיע אל מוצאה תחיה האש אשר יש לה תנועה הפוכה
 יותר קרובה למבתינו שתתנועה תנועה זולתה עד שתגיע אל מוצאה •
 ולא תראה כי האיש הוא כעבור זה הפסק החלוט חייב את נפשו להאמין
 בדבר חמישי שאיכנו מוסכל ובל ליהם חוס השמש שהוא מוחס אל האור
 לא אל עצמו • זה תמונה שחוששים הרוד הפקוה ספק ברוד קיים
 ויברח מהיות דבר לא מדבר מפני שלא ראה כמותו והוא מאמין בטבע
 חמישי ולא ראה כמותו • ויחשיב עוד בהפסד אמונתו טענה השמים יש
 לו תכלית וכחו אין לו תכלית וכעבור זה אינם אבנו כלים וזה תחלת מה
 שהקדמנו לסתור דבריו ואשר השנים עשר מאמר הקודמים • ועם כל זה
 אשיב עליו כמה טענות מקדמות ששמים מארבע שנים אחרים • תחלתם
 סדור הגלגלים והוא סדור הקדמון לא תהיה קצתו יותר ראוי במעלה
 החשובה קצתו האחרת ואם הפנימי הוא החשוב או החיצוני הוא החייב
 בטענה • וכן המאמר בסדור הכוכבים כי קצתם בגלגלים ורובם בגלגל
 החיצון • והשניים מחיצונו השמים בעינינו והידוע שעינינו אינם
 משיגים כי אש מה שהוא ת אלה הארבע יחודות כי טבעיה מתחבר יעם
 טבעי עינינו אבל אם יי יתפוד חמשי נמצא אין לו בעינינו דבר דומה
 סדוק

הוא אומר כי אין עבמה הם אבל היא מחמימות האור מרב סבוכה וגיב אליו חומתו

הוא אומר כי אשני טעותו בעה שהביא ראיה מן השמים כי אלו קיימת אש היתה תנועתה למעלה באשר אנחנו אומרים כי תנועת האש עבמה הטבעית היא הסבוכה והרליה על זה תנועת השמים אשר היא אשגמורת באשר הכבד לכו תנועת השמש המוחסת אך זאת התנועה שתראה לאש לתעלה היא מקרית כעבור ש נשא מעבולת האור וכאשר תבא מעבולת האור ותגיע אל מוצאה תשתנה תנועתה הפוכה וזה כמו שאבן אשר אין לה תנועה במוצאה אבל היא פוקעת וכאשר יטלכום למעלה תתנועה למטה עד שתבא מעבולת האור וכאשר תבא ממטה יראה טבעה שאין לה תנועה

הוא אומר כי אשני טעותו בעה שהביא ראיה מן השמים כי אלו קיימת אש היתה תנועתה למעלה באשר אנחנו אומרים כי תנועת האש עבמה הטבעית היא הסבוכה והרליה על זה תנועת השמים אשר היא אשגמורת באשר הכבד לכו תנועת השמש המוחסת אך זאת התנועה שתראה לאש לתעלה היא מקרית כעבור ש נשא מעבולת האור וכאשר תבא מעבולת האור ותגיע אל מוצאה תשתנה תנועתה הפוכה וזה כמו שאבן אשר אין לה תנועה במוצאה אבל היא פוקעת וכאשר יטלכום למעלה תתנועה למטה עד שתבא מעבולת האור וכאשר תבא ממטה יראה טבעה שאין לה תנועה

הוא אומר כי אשני טעותו בעה שהביא ראיה מן השמים כי אלו קיימת אש היתה תנועתה למעלה באשר אנחנו אומרים כי תנועת האש עבמה הטבעית היא הסבוכה והרליה על זה תנועת השמים אשר היא אשגמורת באשר הכבד לכו תנועת השמש המוחסת אך זאת התנועה שתראה לאש לתעלה היא מקרית כעבור ש נשא מעבולת האור וכאשר תבא מעבולת האור ותגיע אל מוצאה תשתנה תנועתה הפוכה וזה כמו שאבן אשר אין לה תנועה במוצאה אבל היא פוקעת וכאשר יטלכום למעלה תתנועה למטה עד שתבא מעבולת האור וכאשר תבא ממטה יראה טבעה שאין לה תנועה

קאמל ראסון חרש

הרעך בן ויראנו היום אלא אם יחשוב סיס כנוגס בן מאומה מן הטבע
 החמישי וזה שאיכנו חושב • והסליסיים מתחוספת והחרון והוא
 סכל יום חולף תמות לנגלגל הוא תוספת על מה שחלף והחרון מן השתיר
 ומה שזוא טובל תוספת והחרון יש תכלית לבחון ותכלית מחיבת החרוש
 ואם יתבדר חושב ויחשוב כי חליפת יום מן הימים לא תוסף על מה
 שחלף ולא תחסיר ממנו ששתיר נקח המביא והכריח • והרביעי
 מה שחלפות התנועות נחוש שהכח אשר אין לו תכלית לא יתחלף בעצמו
 וכ אשר ראינו תנועות השמים מתחלפות עד שהקצתם נעדימים אל קצת על
 שלשים כפל ועל שלשתאות נחששים וחמש ועל יותר מזה ירענו סכל חס'
 קצתים לו תכלית • וכאור זה שהתנועה המזרחית לנגלגל הגדול
 תראה טובבת בכל יום ולילה פעם אחת • ותנועה המערבית לכוכבים
 שקיימים תנוע בכל קצת שנה שיפור מדרגה אחת • ועל אשר חזק לא
 תפוכ סבוכ שלם כי אש בלתי סנס יחיו ימים יב' אלף אלפים ק' מ' אלף
 עס אלה כפלי שתנועה המזרחית תלכד מה שיש בין זה מן שתנועות ומה
 תאמר בכה אשכבור תנועתו זה המעבר אך לא יהיה לו תכלית ואלה
 קי' פנים על האומר זה מלכד טענת האותות והמופתים • ואמרנו
 הספרים כי השמים לא יעמד דבר וכל מעשיהם הם ליוצרינו יתברך הוא
 אמרנו שם בסבליהגוים מגשימים ואם השמים יתנורכיבים הלא אלה י'
 אלהינו ונקוה לרבי אלה עשית את כל אלה • ואמר עוד אנכי עשיתי ארץ
 וארם עליה בראש אבי ימי נטו שמים וכל צבאם בויתו •

והרע

החמישי רשת המקרה • אלה האנשי חשבו כי שכלם חזק
 אותם שהשמים והארץ היו במקרה בלא כוונת מכוין ולא
 פועל פועל ולא בוחר ולא דומם • וכאשר שאלו אותם אין יעבירוה על
 דעתם אמרו כי בשמים לא יתקע מה הם נקבצו אל המקום הזה ונדרהו
 ונלכדו ומה שהם מהם קל מקר לעלות למעלה ושם שמים וזוכוכים
 ומה שחיה מהם כבד סקע למטה וכף עליו הלא וקחמבע בינס הרפס
 וסבכ איהם הוא האור והטוה אותם ושמעיים • ואין ספק שאלה יותר
 סבלים מכל אשר קדם זכרם • ויתחייבותם התשובות עליהם השנים עשר
 פנים אשר הקדמנו ומתחייבים עוד אלה השלסה פנים אשר אני מקבד
 אותם תחלתם שהדבר בא במקרה יוחס אל דבר טבעי ויהיה הדבר
 החול בטבע וזה במקרה ואם היה כל דבר במקרה מה הוא הדבר שיהיה
 בטבע • והסניבי מדברים הנפולים במקרה מטיים בשיעור ואם יחיו
 כל הנשמים הם קבד קצעת אס כן מה הוא הדבר קבד

הוא אומר כי אשני טעותו בעה שהביא ראיה מן השמים כי אלו קיימת אש היתה תנועתה למעלה באשר אנחנו אומרים כי תנועת האש עבמה הטבעית היא הסבוכה והרליה על זה תנועת השמים אשר היא אשגמורת באשר הכבד לכו תנועת השמש המוחסת אך זאת התנועה שתראה לאש לתעלה היא מקרית כעבור ש נשא מעבולת האור וכאשר תבא מעבולת האור ותגיע אל מוצאה תשתנה תנועתה הפוכה וזה כמו שאבן אשר אין לה תנועה במוצאה אבל היא פוקעת וכאשר יטלכום למעלה תתנועה למטה עד שתבא מעבולת האור וכאשר תבא ממטה יראה טבעה שאין לה תנועה

הוא אומר כי אשני טעותו בעה שהביא ראיה מן השמים כי אלו קיימת אש היתה תנועתה למעלה באשר אנחנו אומרים כי תנועת האש עבמה הטבעית היא הסבוכה והרליה על זה תנועת השמים אשר היא אשגמורת באשר הכבד לכו תנועת השמש המוחסת אך זאת התנועה שתראה לאש לתעלה היא מקרית כעבור ש נשא מעבולת האור וכאשר תבא מעבולת האור ותגיע אל מוצאה תשתנה תנועתה הפוכה וזה כמו שאבן אשר אין לה תנועה במוצאה אבל היא פוקעת וכאשר יטלכום למעלה תתנועה למטה עד שתבא מעבולת האור וכאשר תבא ממטה יראה טבעה שאין לה תנועה

360
 100
 36000
 3600
 21000
 10000
 11000

הוא אומר כי אשני טעותו בעה שהביא ראיה מן השמים כי אלו קיימת אש היתה תנועתה למעלה באשר אנחנו אומרים כי תנועת האש עבמה הטבעית היא הסבוכה והרליה על זה תנועת השמים אשר היא אשגמורת באשר הכבד לכו תנועת השמש המוחסת אך זאת התנועה שתראה לאש לתעלה היא מקרית כעבור ש נשא מעבולת האור וכאשר תבא מעבולת האור ותגיע אל מוצאה תשתנה תנועתה הפוכה וזה כמו שאבן אשר אין לה תנועה במוצאה אבל היא פוקעת וכאשר יטלכום למעלה תתנועה למטה עד שתבא מעבולת האור וכאשר תבא ממטה יראה טבעה שאין לה תנועה

הוא אומר כי אשני טעותו בעה שהביא ראיה מן השמים כי אלו קיימת אש היתה תנועתה למעלה באשר אנחנו אומרים כי תנועת האש עבמה הטבעית היא הסבוכה והרליה על זה תנועת השמים אשר היא אשגמורת באשר הכבד לכו תנועת השמש המוחסת אך זאת התנועה שתראה לאש לתעלה היא מקרית כעבור ש נשא מעבולת האור וכאשר תבא מעבולת האור ותגיע אל מוצאה תשתנה תנועתה הפוכה וזה כמו שאבן אשר אין לה תנועה במוצאה אבל היא פוקעת וכאשר יטלכום למעלה תתנועה למטה עד שתבא מעבולת האור וכאשר תבא ממטה יראה טבעה שאין לה תנועה

תאמר ראשון הדום

השלישי

שדבריהם נכבד במקרה אין לו קיימא מפני שאין לו
 טורח הולך עליו ולא מסך שמכלכל אותו וקצת
 אס היה כל דבר אין לו קיימא מה הוא אשר לו קיימא
 ואלה ירחיק האלהים דברים מופסדים והיות שאין להם קיימא בעת המבחן
 ונכבדו ובאשר בארתי טעוהם במאמדם במקראכן באחרונה בסאר מה
 שסכרו וחסבו וואמר כי מאמדם כי הדברים באו ונקבצו ונדחקו ויראו
 לבומאין באעמם יורשים מקום טהו בזולתה אבר הכתם מקום לקחתם
 ומאי זה דבר כרחו ואיזה דבר הם סבת עובדתם לראשון והליכתם אל
 השני ואחר כן יתירו אך היו מקודם זה הקבוץ מעל מה שהם או על
 זולתו וואם הוא ענינם בסך מה שהם עליו אך חוסכים האכות
 יהיו ואלת מאלותם אחרים כי כל דבר מזהיר חלק עלה מהם
 למעלה מורה אחרים זה על שהם טובים שהכוכבים כשיעור החול או
 סבדולה אשר יעצא בארץ ולא ידעו כי אחר מן הכוכבים ככל הארץ
 כשלים רבים הם רחוקים מהם וזו מהם והדומה לומרומם וואחר כן
 אומר ואם הם אומרים אמת על המקרה ימציאונו סיתכן התחברות
 חלקי בית מאבנים ועצים מעצבם ויפסלו ויתרכבו עד שהיו בית
 או יתחברו חלקי הפטינה מעצבים וכדול ויתחזקו מאלהין ויבאו בים
 זה מה שלא ימציאונו בראה ולא יבשירונו במאמר שלא יחסבו ל
 לפתאים ובאשר תחבר אלה שבעה תשובות אל מה שקדם תקיינם
 תעט עשרה חוץ מה שנתברר באותות ובמופתים

במנוי ארבע
 בסינין ארבע
 ב

עין קב ג' א

והדעת

הפטיה הרעה חידוש בקדמות וכא דעת מורכב
 מכלעות רבות אפשר ששפתו עם דהעלי ואפשר
 ששפתו עם הארבעה טבעים ואפשר ששפתו נפרד לבדו ואומרים
 בעליו כי הדברים כלם לא כדו על מה שאנחנו רואים מהארץ ו
 נאמרים ונבמה ונחיים ושאר מקרים אין להם תחלה ולא הוף
 וצדולה שבעתים מהם אין מאמינים אלא במה שיפול עליו ראותם
 ולא השיבו חושיהם לנשמים האלה תחלה ולא סוף ואלה ירחיקו
 האלבים אשר אני חושב שבבני אדם מה שחשב שהם מלאים
 המתוכו עמם שלא תקיימו עליהם טענה וואבאר שאלה יתיר
 סכלים מכל מה שקדם וכדו ובאלהים אעזר ואביאם במעט הויכות
 עד שאביאם אל ההודאה בידוע וואמר כי תחלת טעותם שאחר
 סאמרו שלא נורה כי אם במה שיפול עליו חושינו הודו במה שלא נכל
 עליו חוסם כי לא אמרו לא ראינו תחלת קטמים וטופס וינדרו כל
 חוסם

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

תאמר ראשון הדום

חוסם אך הם אומרים בכר התברר לנו שאין להם תחלה ולא קוף וזה
 פנין לא יתכן שיראוהו בחוש ובאשר יסובו לטעון שהם הכבילוח
 בסכל הקפס על המוחם יעזבו טורח טענתם ויורו כידוע בלתי ה
 המוחם אך אני מוצא אותם סותרים דבריהם טכל אחר מאמין
 שהמדינות אשר הלך בהם והמעשים אשר עשה זכרי אדם סרא וקחשבון
 אשר חשב וזכר רחקו מעיניו או מתו (אמת) והוא אינו רואה אותם
 בחושו מפני שרחקו ממנו אבל הוא יודע בטכלו אשר קבל בורתם
 דמותם ונטבעו אלנו אבל אני רואה אותם סותרים דבריהם אחר
 שיסמעותו ויראוהו וואם שחוש הראות אין לו ממסלת על השמע חוסם
 הטעם אין לו ממסלת על השמיע וואשר יביעו חושי האדם לדבר
 שיש לו מראה וקול וטעם ומשום אם לא יהיה קנה מידע תקבץ בן
 הגפס כל אלה המוחשים לא תגיע אליהם ואחר כן אני מוצא כן אחר
 מהם כשהוא רואה אדם ואחר כן ישאלותן הראות אותן אומר כן ואם
 תזענה הוא לחוש הוא איננו מדבר ואם המענה לדבור הוא לא ראה
 מראות וזאת ראייה שיש בהה מדע בפנה חוש הראות והלין בעדו הדבור
 ובאמרים כי אין מדע כי אם מה שיפול עליו החוש הם עוובים זה השרש
 והוא שסם כשאין להם לקיים דבר כי אם בחוש אם כן אין להם גס כן
 לבטל כי אם בחוש ומי יתן שיאמרו באי זה חוש בטלו כל מדע בלתי
 המוחם בראות או בטעם או בזולת זה וכמבאנו ססם יראים מהדברים
 שיש לירא מהם כמו הכיז הרעוע שיפול עליהם ויקוו הדברים המקווים
 כמו הרע והלידק מה שורה כי כלם מתנהגים במדע ולא בחוש לבד
 כי אין החוש נוסף על תקוה ויראה וכמה שאנחנו רואים אותם ססם
 מתרפאים בעת החולי ופל סכן ברפואות הנמאבות אשר הם מרבישים
 בצערם והם חושבים ססם עושים בטבעם ראייה שאינם קומכי על החוש
 כי אם על המדע ובסאלנו אותם על השלג אשר עינינו רואות אותו יורד
 מן האויר אם הוא חלק מן האויר יתבאר ענינם שאם יסימנה חלק מן
 האויר יבערו ואם יסימנה חלק מן המי ויאמרו אבל האויר הקפואו בכר
 הודו בידוע ועזבו המוחסוכס אם יורו בהיותו קודם היותו מים ואי זה
 סכה העלתו מן הארץ או היתה לגבה ההיא סכה אחר וכס שבכר הודה
 במה שיש אחר המוחם ואנחנו לא נסיר סקנו מעליהם עד שנביאם
 מהאמונה במוחם אל האמונה במה שמדון לו ואם יש ססם שלישי אלמה
 שבמדון למה שבמדון לו ואם יש ססם רביעי אלמה שבמדון למה שבמדון לו
 וכן לטולם עד אשר ישלם המדע ונורקו בו על הדום סדברים

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

במנוי ארבע

עליון ריאסון חרש

ואלה המנונה פנים הם חייבים בהם עם הסניס עמר האיסוס וצוה
לומר הדרום וארבע ראייתו וארבע ראיית המדרום וארבע ראיית הדרום
דבר לא עדי דר ריבוי פסרים . ומינים מסם מחבר הקולי אל מאמר
יתחייב כמה סים עליה מן המנונה . ומינים מסם מחבר הטבעים אל
מאמר יתחייב מה סים עליהם מן המנונה . והפסרים בכר חכום קדוש
אל המנונה ואל המנונה ואל הטבע באמרו הלא און מלין תבתן וחזן אבל
טעם לנו . כי סים המנונה וארבע יתחייב טעם

עליון ריאסון חרש

הדרת

האחד עמר הוא דעת בעלי המנונה אלה המנונה סמכות
קדמוניות המנונה יהי כי אמתה דברים אלה אינם
אלא כפי הדעות והם יותר פכלים מכל סקדים אדו . והחלת מה סמכות
מסכולותם כי דברים לא היו בעבור דעות אבל לדעות היו בעבור
דברים טיביוס על אמתם והטבו אלה המנונה הדבר וסמו דברים
טובים אחר דעות . וכבר הקדמנו בפתיחת הספר ההדברים הקרים
בענין הזה ומתתי דבר אחר בו אמר אנתו קנה והוא סאלה חוסכים
כי ידבר בסחולקים בו סנים יאמינו והאחד על דרך אחת ויאמינו סני
על דרך אחרת יתחייב סיהי דבר האה סתי אמתות ומאמרם זה מביא
אל דרכים רבי מן ההפך ואזכור מהם סכנה . ואמר באשר מתחייב סתי
אמונות סיהי לרבר סתי אמתות כן יהיו חייבים סחולמות מחייבות
לדבר פסרה אמתות ואחר כן יתחייבו סעכס כדבר אשר יס לו עמר
אמתות בעבור עמר מאמינים סיהי בכל עת סיהי ארס אחר לדבר
בהוא אמונת אחר פסרה סיהי אמת אחת באמתותיו וסיהי בכל עת
סתבטל אצל ארס מן הפסר אמונות סתבטל בזה אחת מאמתותיו וסאל
יסקרו על דבר בעצמו כמא יס לו מן האמתות כי לא פגסו כל בני ארס
ידעו כמה יס לו אצל מפני האמונות ויתחייבו עוד סיהי בני ארס יס
עורדים סלה יעיינו באיזה דבר ולא האמינו לו ענין כלל סיבטל הדבר
ההוא ולא תהיה לו אמת כלל . וכאשר יתחייב כי המנונה סהם סתי
ראיות מקרים הדבר האחד סתי אמתות יתחייב כמנוסו בענין הדעות ס
סהאחד מהם בראיות והסני בזרן רובה לומר סמוידיס בו לומר המסר
סיהי הדבר סתי אמתות ויביהוב מו סכוב על סלוניה סתי ואמר סהוא
מת מקנהו אמתת סמות באשר הקנהו דיק מי סכדי עליו ויהי
וכאשר יתחייב זה בסני מאמרים האחד דיק והאחד כוב יתחייב בסכ
בסני מאמרים סניהם כוב ויהי זה המדרא הארסו כסיראלו אנתו סנים
ומאמרן האחד סהוא לכן והסני סנהוא סחור סיהי המנונה סהוא לכן וסחור
יחד

עליון ריאסון חרש

עליון ריאסון חרש

עליון ריאסון חרש

עליון ריאסון חרש

עליון ריאסון חרש

עליון ריאסון חרש

חד ותבטל אמתות אשר היא הארס חוץ ממה כהם חייבים כמם
בסתכנונה מאמתות כדברים בפתיחת הספר הזה ומן הראיות הנכונות
בחדו ואחר הכתוב כמי סחכס סידר סולך אחר אמונתו ובעתק עם
מחשבתו . טורף נסמו באכזו המנונה העוב ארץ .

הדרת

הסני עמר דעת העמידה . אלה האנשים חסכו כי האמת
הוא טיעמוד הארס ולא יאמר בדבר כי אמרו כי סיון
דב ספקות ואנחנו רואים כמו הכרק הלוט לא יאכר ולא יתפסו ארסו
סכפמוד סהאמרן ואלה יותר פכלים מאנסי סהקסות מפני סהם סכרו
אל האמתת סכמכות סקרים ואלה עמדו מהאמתות סהקד יחדו ויראיתו
לכאר מה סים עליהם בזה לסטיכס בו אל האמת כי הם יתוקנו בדבר
עמם כדרך סיון אס לא טבעו באולת סתי אס מהם כמו הכת אשר
אחרים . ואמר אס תהיה אצלם אמת כל דבר סמיר ממנו סה חייבי
יעמדו מן סהמיר ולא יבזו עליה סהאמת ולא דכתי עליהם בזה
ער סרתי בו על עמתי כי באשר סהענתי כי סהדרע אמת סהמתי סבו
יעתי סהוא סהמת . ואחר כן אמר כי דברים עם סמדרים טעם
לחייבם בעמידה יבאס בזה ממה סטענוהו וכאס להכדיק כמדעים
ולולי זה לא היו חוסכים לקיים סהמידה ואמר עוד כי רכס עמנו אל
סכלס בעת כדרך אל סהקנהו באשר הם רכס אל ראות בעת סהם
כריכים לראות ואל סמעס בעת סהם כריכים לסמוע יבטל עמידתם
ויאמת המדעים כמו חוסים . ואמר עוד כי מה סהם סוכרים סהאמרן
הכדי וסרו סהמוסחה וסעסר סמופלג ממה סמור כי לא יאמינו בענין
סעמידה ואלו סהדבר כן היו לוקחים כל מי סהמכותו . ואמר עוד
כי זכרס מה סהיה מן הפעלים ומה סקרה לסם מן סהקרים וכל סכ
אס יבזו עליו כערות ממה סמכטל סעמידה ויקיים האמתות . ואמר
עוד כי סהמסס במחשכה בכל דבר סים לו אחרית סהקרים סתי
אחריתו טובה ולא רעה בטול סעמידה וסכנע אל האמתות . ואמר עוד
כי מה סהם מסכחים המטיבים ומגנים סגריצין וכס סהם כדריקים
כדריקים ומכזבים רכזכים עמה סמכטל סעמידה ומקיים סהמתות
ואלה סהרבעה ענינים עם מה סקדס בפתיחת הספר יעירוס על
אמתת האמת ונכנס בו על חדו סהדברים וכמו סנותה סהממה וסמרס
הכינו סתי אס ערמה וכסילס הכינוכל .

הדרת

השליש עמר דעת הככלים והם העם אשר עם הכסתס
סערים כססו קמוסות עוד ואמרנו כי אין אמת לסוס

עליון ריאסון חרש

עליון ריאסון חרש

עליון ריאסון חרש

מאמר ראשון הדרש

דבר כלל לא לדעו ולא למוסר וסם יותר סכלים ממה שהקדים וכללם
 הם באשר יאמר להם תיבן סתם הדבר הקדמון לא הדרש או הדרש לא
 הקדמון או הדרש והקדמון יחדיו לא לא הדרש ולא הקדמון יאמרו כן • ובאשר
 יאמר לאחר מזה יתכן שיהיה הדרש ההוא אדם לא חמור או חמור לא אדם
 או אדם וחמור יחד או לא חמור ולא אדם אומרים עוד כן ומי שהביא את
 האולת או הזכיר אתה הספקות אל בנין כזה אין אופן לדב' אתו ולא תועלת
 בהתוכח עמו והוא סכל רחיק שתיב עליהם בה מכחישים בה ומחייקים
 בעקשות ובכהלה • ובכמהם אמר הכתוב בכל תוסיף יתגלע •
 ואמר עוד באוני כעיל אל הדבר כי יבדו לסכל מליך • ומי שמתוכח
 עמוס ויאמר להם במדע אמתהם שאין מדע או באולת או יהיו במקום
 מסוי שאין אצלם לעיון דרך אמת ~~אך מפנים ירחמו האלפים~~
 בזה שירשבו ער שיתרשמו ויעשו ויבאו עד שיגיע מהם הזמא יוכנו
 התוכח המכחיבות עד שיכנו ויזקקו ובאשר יבטאו בהודיה ככאככה
 חודו כמותם ובאשר יבקשו המאכל והמסתהו ממנוה ככר חודו בתחלת
 דבר שמוך למוסר ולא נסוד מהם להעלותם מדבר אל דבר עד שיעלם
 אל המדע השלם ונוכס בו סודרים מחודשים ואם הם לא יערו בדברים
 אלה ככר נסלו ביאוש עמוני מהתקן וכס אמר הכתוב אם תכתוש את
 האויל במכתש בתוך הריפות בעלי לא תקור מעליו אולתו • וראוי
 לבאר הנה דעות אחרים מלבד אלה שהגנים עמר אבל אינם פורסים
 אך הקצתם טעיפים משרש אחר וקצתם טעיפים נקבזו מטני פורסים או
 משלם ואין צריך לזכרם הנה ולא להשיב עליהם אבל בזכרי אלה השנים
 עמר פורס ובארי הסבר עליהם בטלתי בה טעיפיהם ונכרתו פאדותם
 והקיים השרש הראשון כי הדברים מחודשים וממחרסם הדרשם לא
 מדבר באשר בארתי ומרשתי • וכיון שהשלמתי ביאור הדעות האלה
 ומה שהביאמנו רחיק כל אחד מהם על דעתו ומה שיתחייב לו מן הטענות
 האמיד לדברי האלה מה שאפשר שיסאלו עליו קצת בני אדם בטעור הזה •
 ואומר כי הם שואלים אם יהיו הדברים מחודשים אך יאמר שהכס דור
 סולך ודור בא והאריך לעולם עומדת • ואבאר ואומר כי החכם
 לא רצה בה עמידת האריך לאין תכלית אך שם המאמר הזה רחיק על
 תרופה והוא ממה שראינו וראתם שאין החדושים נפרדים ממנה כי דור הולך
 ודור בא מאכסים ובעלי היים ובמה שהיה כן עומדת עד הורשולמה •
 התבאר לנו בזה שהיא מחודשת כי מה שאיננו נפרד מן החדושים מחודש
 מפני שהתרוש כולל אותו • ואולי חושב יחשוב ויאמר אך יבא דבר
 לא

על לשם שם ויחיה אמת
 מן המאמר זה שבישתי ויהי בעליו
 שם יעלה בבינה ויהי שם
 שם שם שם שם שם שם שם
 שם שם שם שם שם שם שם שם
 שם שם שם שם שם שם שם שם

על לשם שם ויחיה אמת
 כיון אלה שמונת

מה שבישתי
 ויחיה אמת

על לשם שם

מאמר ראשון הדרש

לא מדבר ונאמר אליו היו הכרואים מבישים לעמוד על זה אך הוא
 לא היינו חייבים שיהיהו ככלנו לבדור הקדמון באשר נהיה כלנו
 מבישים אבל דנו הסכלים ביקר הכורא בפעל זה מפני שאין דרך
 לכבדו לעמוד עליו אך הוא ומי שיכריכנו להראותו זאת האכות
 הוא מכריך סגסים עכמנו ונסימנו בוראים אבל נשקיף עליה בסכלנו
 מבלי סדרמה אותה ולא נביירקה לאו במא יחשב במקום האריך ויאמר
 אי זה דבר היה במקומה זה ומאמרו זה אמנם מביא אותו בכלותו
 בגדר המקו' וסברתו כי בנין המקו' הוא מה שהוא מוסס תחת הדברים
 ותבאם נפשו מקום למקום ורואה שאין לוח תכלית ויהיה נכור •
 וצריך שאבאר כי אמתת המקום איננו כמו שחשב אבל הוא פניסת
 בני בסמים מתמססים ויהיה מקום מסוסם מקום אבל ישוב כל
 אחד מהם מקום לחבירו ואריך עתה בסבוכה קצתה מקום לקצתה
 ובאשר לא היה אריך ולא בסמים יבטל שיאמר מקום בסוס פנים •
 וסמא יחשב גם כן בזמן ויאמר הודם שהחדשו מקום הגמלים
 האלה אך היה הזמן ההוא פרום מהנמצאות כלם וזה עוד
 אין אומר אותו כי אם מי שהוא סכל בגדר הזמן ויחשוב כי הוא דבר
 יוצא חוץ לבלגל ושהעולם כלו בו ואין אמתת הזמן כן אבל אמתתו
 הסארות הנמצאות האלה בנין אחר אשר מהבלגל ומה שלמטה ממנו
 ובאשר לא יהיו אלה הנמצאים כגל שיאמר זמן בסוס דר • וסמא
 עוד יקטנו בעיני אלה הגמלים ויאמר זאת היא כל היכולת וכל
 החכמה • הנה נאמר לו ברא מה שידע שניסגהו ונדעהו ונסמרהו
 ויספיק לנו להכל חוראה בו על אלחותו • ואם יאמר ההכית
 דבר סלא ברא איהו נאמר סלא הוא בורא כל דבר • ואולי יאמר
 אך יקבל הסכל כי אין לעולם כי אם ארבעת אלפים וסם מאות •
והאלפים וסלם סמא • ונאמר כי באשר נאמין עולם נברא
 אי אפשר לו בלא התחלה התראה אם היינו אנחנו הכרואים בסנת
 מאה לבריאת עולם היינו תמהים ומכחישים את זה כל סכן סלא
 בכחישהו בזמן הזה • ואולי יאמר כלנו באשר יהיו אצלנו
 מי שצוב דבר שהוא פועל בעזיבתו ההיא ולא סר הכורא עזוב
 הדברים עד שבראם וכיון שעיזבתו ההיא נקראה פעל לא נעדר
 עמו פעל עם ארך הזמן ונאמר כי לא היו עניני בני אדם סכלים כי
 אם מפני שהם פועלים המקרים כי אם לא ירצו יעבדו • ואם לא
 יעבדו יאסכו

על לשם שם

על לשם שם

על לשם שם

על לשם שם

על לשם שם

על לשם שם

על לשם שם

על לשם שם

אבל הכורא פשוטו שיתרשטעטע ובעמית אין להם חקר פאליה בארץ
 ישועה כבר פעל אות' אר' בארץ יעזב להרשע לא יתבאר דבר וולתו ואלו
 יחסך לאי וועלם בראשון' אלא חסדו וזכה שלם חסדו • הרשע
 סתם בראש לא לעלם ולא יתעלם עם זה לבטלה כי הארץ פועל
 לבטלה כשהוא פועל ללא עמל מפני שהוא מקיף תועלתו וזו מרשע
 מחסור • והשנית מרשע בזה להראות החכמה ולבנותה וכמו שאמר
 למודיע לבני האדם בבורותו ושלשית רשע בזה תועלת סברתי' במש
 סתם היבס בו ויש בדמותו ובאשר אמרתי • אלהיך מלמדך להועיל מרובך
 בדרך תלך ואם יאמר למה לא בראש קודם חסדו הזה נאמר כי לא יתעלם
 סתם אל עליו ועוד כי זה דרך כל בעל בחירה שיעסק בכל עת מירשע •

מאמר שלישי

מאמר שלישי

**חמאמר השני בשמחורש הדברים אמר
 אמר יהודה בן שאול אמר המחבר**

אקדים כצאתי סוף לאמר כי החללות הארצות גרונ' וזכר
 האחרון ולא יתעלם אחריו ידע אחר וסודות כולם בדיעותיו מענין אל
 ענין וכל מעלליו יעלה אלהי' הוא בהכרח חסיד יותר דק מן המעלה אשר
 לפניו עד שתהיה המעלה האחרונה יותר דק מן הישנות כלם ובאשר
 יתעלם האדם בדיקותיה הוא אשרי בהסתו ולא יבשר שיתעסק בה
 שתהיה גדולה ואם הוא מתעסק בזה הוא מתעסק למען אל הידוע הראשי'
 אשר מענו החלל ירשעו אשר בו פנה והוא כבר ענות דרכי המרשע
 וחמסם וכל אשר הוא מתעסק להגדיל הידוע האחרון הוא מתעסק לבטל
 עיונו • ולבטל מרשעו ולבטל אל המכלות בו וזכר שאבאר מאין אמרתי
 אלה המעלה מאתרים • ואחר בן אות' הסבת אשר הביאתי למנות אותם
 בתחלת המאמר הזה • ואבאר תחלה סתמולות המרשע גרונות ואומר
 מהם עתה לנות מן המוחם וכל דבר שיפול עליו החסד הוא דבר כולל
 אשר אין בו יתרון לקבץ בבני אדם על הקבץ מיתיה אחד מהם יותר יודע
 מן האחר בו אבל אין להם בו יתרון על הכמות כי הנחמו מוצאים אותם
 מהם חסות בראותם ושמעם בארץ • חסותם וכל דבר שיתנו בו בהקמתו
 עם בני אדם הוא להיות דבר יותר עבה מענין • ובאשר יעמוד האדם על
 זה הדב' המוחש יודע כי הוא בעם דאה בדיקות סכלומים בו מקר' והוא
 קפני סראת משחיר עת ונלביק עת ויתם עת ויקר עת ואחר בן ויתק
 לדיק

מאמר שלישי

לדיק וירא שיש בו ענין עולה ממנו ענין הכמות הוא בממדיו על ענין
 ארץ רחב ועמק ואחר כך יוסף לדיק וירא שיש בו ענין הולך עם מכבו
 עולה ממנו חקוק והוא בנייתו ואחר כך ילך עם דקות עיונו ויביע אל
 פעמו ענין הולך עמו שולח ממנו הזמן והוא קיומו ועל הדרך הזה יבנו
 זו מביע ומפליג והוא הולך עם מחשבתו והכרתו עד שיביע אל סוף מה
 שיעשה ויהיה זה האחרון הוא יותר דק מכל אשר עלה לו באשר היה
 הראשון יותר עבה מכל מה שעלה לו • ומזה דנתי כי סוף הידועים
 הוא דק סבה ואמיתי שהארץ עולה מידוע אל ידוע שאין אחריו ידוע
 בעבור שלשה דברים **אחד** מהם כי האדם כיון שגופו מובבל
 מתחייב סתיה לכל כח סכו גכול וכח המרשע אחד
 פסם ובאשר אמרתי בעמים כי כח עמידתם חייב סתיה לו תכלית •
השני כי המרשע איננו נתפס לאדם אלא תמניעים לו תכלית ואם
 יחסך שאין לו תכלית אז יבטל להתפס לו ובאשר יבטל זה
 יבטל סידע האדם **והשלישי** כי המרשע אשר ממנו יתלחו
 כל המרשעים רבני לומר החוסים לו תכלית בלי
 פסק ולא יתכן סתיה מה שיתלך ממנו באין תכלית ויתק הפעול בהלוח
 חסד • ואמיתי שהארץ עולה מהם מענין אל ענין מפני שכל מרשע
 לו סרם שיתלך ממנו ואין להכלות סרם שיתלך ממנו אבל הסכלות
 העדר המרשע בלבד באשר בארנו בענין החסד שהוא העדר האור ואיננו
 הפכו וכמו שהבאנו סר גיאית כי החסד אלו היה הפך האור לא היה הפך
 האור והחסד לאור וכן נאמר כי הסכלות אלו חיתה סרם כמרשע לא
 היה אפשר שיתק הפכך יודע אבל היה המרשע והסכלות מתקבצים בחלק
 אחד והיו נחשעים • ומזה אמרתי שהארץ יעלה במרשע מענין אל ענין
 אחר מפני שהוא נולד מרשע ומסתעף ולא יתכן שיעלה בסכלות מענין
 אל ענין כי אין הסכלות מעלות יריך בס אף הוא עוזבת מרשע דבר אחר
 דבר והעדר • ואמיתי שהארץ יותר דק מן הכל בעבור מה שאנחנו
 דואים סכלב יורד ממקום האור ואנחנו דואי' אותו באבן ונרקד הפני'
 ונדע כחוא מעים ואחר בן נדיקת המסתבה עוד ונדע שהמים ההם לא
 יעלו כי אם על דרך חסיד ובעליה ואנחנו כי תחלתו אד ואחר בן ה
 המעקבו עוד ואנחנו אי אפשר שלא יהיה לאיד ההוא סבה שתעלה וכבר
 כתבאר כי הסבה העולה בדיכוכו באחרונה היא דקה מן האור אשר היא
 יותר דק מן המים אשר הוא יותר דק מן הסכלב וזאת סבה דקה אלה
 כוון האדם ומביע ואמיתי שעי' שהתעסק סתיו סוף ידיעותו בעו תחלת'

מאמר שלישי

מאמר שלישי

לע

תאמר לנו אהרן

והעם אחס כאלו בלתי קהלים וכדרכו ואמרתי לו חזי מכהתי מדין
 כב כמקומו כתי שחייב את עבדו סתיהי הסבה המעלה האד מן הירץ
 סלב כמו סלב אשר בוהחטבה החלה וכבר השחית מפני כהבל הוא
 אשר בקס והסלב דבר ענה לו תכלי דרשה ואם לא יפרס דרשה סתיה
 סלב אז מים אכל אמר רבנא חגי סאלא ואם לא לא אהמין בו הוא אומר
 כבר בקסתי סלב או מים או אד אכל בקס אותו בזולת הדבור הארון
 מפני סלא יתכן לראות בספר הזה כי אס הדברים האלה ואם ישוב על
 דרך סבת האד וכעל כעבור סלא ענה לו נדרה = ואמר אין סבת כבר
 בטל ענין סכר החברד אכלו לתוחלת ככובה או ענה נבערה • וכיון
 שהסלמתי אלה הבאורים ברץ לכהר הקבה אשר הביאתי להקדימ' בנה
 • ואזת באמר נבעתי אל ספר ישיבת העושה ראייתי אנשים רוחים אחזם
 בעבור עלת סלא דאחזו ואחר ספני עמק ענינו ודקוהו • ואחרי חוסב'
 סתיהי ירשתי ירשה אחרת ואחרים חוסבים לבערו במהשבתם גסם
 ואחרי אינם בושים בהגמתו במידו אך הם מברקים לו במוה או איכות
 או מקום או זמן וכדומה לזה ובהקשתם זאת היא בהקשת עכס בעצמה מכני
 סאלה הספורים לא יחזו כי אס לגסם והקדמתי הדברים האלה להסיר
 מחשבותם התועות ואניח לנפשות ספרים ואמת = כי היות ענין סבורא
 בתכלית הדקות הוא כידורו ועצמיתו אותו בסכלנו ואחר דק מכל ידוע
 הוא אמתתו ואשר אמרו לא יחזו כי אס במה סיראו ענינו ובטלו המדעי'
 כבר הסיבות סליה בזכר ירשת בעלי הקדמות ובעלי העקס והעמידה
 בנה סאס ינטרד המעיין להסכל בו ישוב לעיין אותו סמה במח
 סאמרתי ואשר אינם מודים בענינו כעבור דקוהו ועמקו כבר הניחו
 מוקסם כפני אחר הראשון והוא סתיה יודע כי כבר בארתי בספר
 בעדע כי בונונו בו אל דבר דק וממוקסעלה סלא בראה כמוהו ואמרתי
 סבו יאמר כחוב רחוקה סתיה ועמוק עמוק מי ימצאנו • וכבר ראייתי
 זולתו אין חסב ענין כהוא דק סאבה והספר וכחלק סלא יתחלק ו
 ואחזו אין יבא לכו דבר לא מדבר וכאסכיהי זה ענין כידוע במעלה
 הניא בו כרה יניה ענין כידוע במעלה אשר לאחריה רוכה לומר כבורא
 יתכרו יתדרד סכל דק ועמוק הכל עמוק וחזק מכל חזק ונעלס מכל
 נעלס וגבוה מכל גבוה עד סלא יתכן לעמוד על קתה כלל וכזה אמר
 גכחוב כחקר אלנו המבא אס עד הכליה עדי המבא גכבי סמים מה
 הפעל עמקה מסאלו מן תדע הוכה מארץ מדה ורחבה מניס • ואשר
 יסתדלו סייחסכונו גסם ילודי סאלהם הלא גסם היה החלת ידוענו
 ובקה סס בו מן גסימני חקינו ודרסנו עד סכגענו אל ידיעת עוסקו

המחשבות
 ואלו המעשים
 הלא הם סגור

הכלל

הכלל

כענין סגור כפס סגור
 כענין סגור כפס סגור

אמר לנו

תאמר לנו אהרן

תאמר לנו אהרן על הדמיון ומתעסקים בו סתוא גסם וניהי חסם
 אשר בקסנו לנו סעוסה אס ידוע בעמנו עד סיתכן סיהיה עוסקו אס
 אחר זולתו אכל בקסנו עושה לכל גסם סר אינוהו והסכלוהו וככל גסם
 יפעלה במחשבתו זס העושה עסנו והוא יוצא חוץ לו ואשר בקסו מה
 סים אחריו כבר רחינו מה סכקסו מצד הארס סתסם וחיוכ תכלית חכמתו
 בתכלית כחו ומצד הידוע סמיסלס הביע אל תכלית ויספק אינו כתעס
 לכסות ומצד ספרס אשר עליו ככנו המדעים כלס ואוסיה הנה ביאור
 ואמר • ואולי חוסב יחשוב סיתכן להיות אחר הידוע הזה ידוע אחר
 ומחשבת אחר מכני ארס לא הביעתהו או מחשבות' כלס לא הביעו אליו
 ואמר כי זאת מחשבה נספרת מפני סכל בעדיעות אינם בודעות כי אס
 בתעוה הנסס כאשר הקדמנו בתחלת הספר וכאשר יבא הידוע מהיותו
 גסם או כחור גסם כבר נמנע סיהיה אחריו ידוע אחר כלל ואשר לא
 בקסו לקיים אותו גסם אך בקסו סתיה לו תנועה או מוכחה או כעס
 או רצון או מה סדומ' לזה כבר בקסו סיותו גסם באמת כדרך הענין לא
 בדרך סרבור ודומה למי סאמר אינו תוכע ראובן במאה זון אך אי
 תוכע אותו בגדר רבכה כי הוא סלק מעל ראובן לסון קמאה אכל קיים
 ענינה = וכאשר תמנע סתיה סהוא גסם סתחלק ממנו והקסס
 במאומה מעקרי גסם הכלליס וססיבותי הדברים בהקדמה עס
 סמנהגי לקבץ להסביעה ביאור מפני סיהי מכוננת כל ספססוהו וקטבו
 ואתעכב בה מעט כי הוא מספיק מיגיעה רבה אחריה ואס יאמר איך הים
 הסנין הזה בריך אל היגיעה הזאת הרבה ואל אלה סתאמר' הרחבים
 ואמר כי זס לסתיסכות אחת מהס כי כל דבר יקרה סבה סתיה סיעלס
 מענין יתלה ורחבה מהסבה כדרך הנקל כאשר הוא ידוע כי מביאת
 סזכוכי יותר הלה עמביא' ספסינים וססני כי המתעסקי' במדע הזה רבו
 מאמריו והיותם סבת זס אס מיעוט סכר' או מיעוט סכל או דיון לרחות
 או עדיס ועכלס או נטות אל סהוק כאס הקדמנו בסתיח' סספר וכעכור
 זה ספסרכנו לבנות עשותם כמה סככטרד לבלו' האמת וכאשר כליתי
 מאלס המחשבו' המטעו' אתחיל בעכס קמאמר • ואומר סאלהינו ית'
 הודיענו על עיי כביאק סהוא אחד חי יכול חכס לא ידמה לו דבר ואין
 רומה לספלין והעמידו לנו על זה סאותו' וסאופתי' וקבלנוהו מקלה אל
 מה סיעלה לנו מן סעיין מה סהוא אחד' כמו סאמ' סמע סמרל יי' אלסנו
 יי אחד ואמרנו עוד ראו עתה כי אינו אכיהו ואין אלקי' עמדי ובו' ואמרנו
 יי כדר ינחנו ואין עמו אל ככר • ומה סהוא הי' אמרו כי מי כל ספסר
 אשר סמע קול אלקים חיים סכרד מתעו האס ובו'

אמר לנו
 אהרן

הכלל

הכלל

כ

אמר לנו

אמר לנו

אמר לנו

אמר לנו

תאמר סני אחרות

ועוד ופני ארץ פניאם בני גר ענינו ככניאריה כן אם אוכלה פנינו
 באם אוכלה הוא סגול עגום • ואחר כך ידבר אל הכמות ואומר סנין
 הכמות סובל סני דברים לא יחכנו על הבורא אמת מהם מרת ארך ומדת
 רחב ומדקטמק ואלהים פירקו וחבורים יתפרקו ויתחברו קצתם אל
 קצתם ולא יאמר על סבורא תאומת תא כראיות מן המוסבל ומן כתוב
 ומן כמקובל • מן המוסבל סאלת הפרקים והחבורים הם אמר בקטנו
 להם בורא ומצאנו בסבלנו ומצאנו סלא נסאר מהם דבר סלא נכנס
 פחת ענין סגול פסיו • ומן הכתוב באמר הקדמנו מן הסחיתון וסאלר
 סתוכים • ומן המקובל כי מצאנו חכמי פמנו סנאנים על תורהינו
 בכל מקום סמכא מאמה מאלה הדמונים לא תרבוהו מוגס אבל
 סטיכוא אל מה סמכים לסרסקודים וסם תלמיד סכביאם ויודעים
 עתד דברי סכביאם ואלו סים אצלם סאלה המלות בסממות סין
 פתיבמים אותם לנו באמר סם אך תכבר לכס מהכביאם חוף ממם
 סים בסבלם כי אלת המלות המוגסמות רצה בהם ענינים גדולים וקרים
 תרבוים באמר הקבר לכס ומה תרבו הנה די יי הויה סא מחא מן קדם
 יי הויה ותח רביו תרבוהו ותחוק בורסי יקריה ותרגמו על פי יי על
 פמר אדיו ותרגמו באוני קדם יי • וכן כל מה סדומה ליה וכוון
 סכארתי סקמוסכל וסכחוב וסקובל סכבימו כלם על פתיקת סדמיו
 מאלהינו עתכך אני רוצה להציע אלה המלות סגסמיות ואומר ססם פסר
 יאם באמרו וכעס מוטה כראסו עין באמרו תמיד עיני יי אלהיך כח
 און באמרו כי כתיס באוני יי מה באמרו על פי יי ססם באמרו וסוכא
 ססתי לא אססם פנים באמרו יאר יי פניו אליך יד באמרו קנס יד יי
 לב באמרו ויאמר יי אל לבו • מעים באמרו על כן סמו מעילו • רבל
 באמרו וססחתו להדוס רבלו • ואלה סדברים וסדומה להם פמססם
 סלסון וסככתה ספיל כל אחר מהם על ענין וסכרתו כמה סמכאנו
 בזולת פנין סבורא וכדכבי סלסון כן אמתתה וסככה סתריכ וססאל
 וסדמה באמר פתיכס וסמרת סססמים עדיכרים סססמים סספריס כבוד
 אל וססים עדיכר כי יאמר יס מעו סים לאמר וסממות עדיכר אברון וסות
 אמרו • וססכבן סומסת סנה ססכבן סחית תחיה לנו לעדה כי סיא סמסס •
 וססקרים סדיכרים סקרים וסככעות יפכחו לסניכס רנה • וסכככעות
 לזכסות וניל כככנות סככרנה וסדומה למה סלא יכפר מרסי • וסם
 יאמר אומר עה סיתה סזוסלת סתריכ סלסון וס סחיתכס ספיל לנו
 אלו סספיקות ולקס לא סעכד על סלוח אמתנת וסית סקריס עסלנו וסית
 סרעס

כך מצינו
 ג' י"ג

אלה המלות
 וכוונתן

תאמר סני אחרות

פדעס אומר כי אלו סתבה על מלה אחת סיה סמסו כלסון סתמעט ולא
 גיכ מניש למניד כה על קצת סמכוונות ואלו סיינו באים לספר עליו
 כלסון סתמתי סיינו סייבים לסוב ולסניח סומע ורוח סחפן ער
 אסר לא יעלה לנו כי אס קיסות סלכר • וסיון סכארתי כדבר סזה ססוב
 אל סססרת ססס ככניאריס וסנינים וסומר סרבו סכביאם כראס ענין
 סהברלה וסעלית סכאר אמר ככני ארס ככורי ומרים ראסי ורבו ענין
 ססכחה סכארו וססימח עיני עליו ורבו כפנים הרבון וסכעס כמו סאמר
 באור פני מלך סיים ואמר וסניח לא סיו לה עוד ורבו כהון סכול סדיכרים
 סכאר וידיכר נא עברך דבר סאזני אדני ורבו כפס וסכפס באור וכוון
 סכארו על פי ארץ וסנא ססתי כדיק ידעו רבים ורבו כיד וכולת סכארו
 בן לא קדסיד יי ורבו כלב סכמה סכארו נער ססר לב ורבו כמעיס
 סנות סכארו ותורתך כתור מעי ורבו כרגל סכרה סכארו ער אסית
 אריכיד קדוס לרגליך • וכוון סמכאנו אלה המלות ככני ארס על
 אלת סגסמה סכארו סכר כקצת סעתיס קל וסומר סיכסר פרוסס
 כעניני סכורא על אלת סגסמה וסחר כן אומר כי ככר סכאנו אלה
 סמלות כמזכר ולא סיכסר סיחית לו סאומה מן אלה סכברים וסחא סכאנו
 פובאים כלסון ארץ ולמים סקיס עסרה מלות סחלתס ראס וראס
 עפרות סכל ועין סכארו וסכס ארץ ארץ וסון סכארו וסאזני ארץ
 פנים סכארו על פני ארץ • וסס סכארו וססחה ארץ ארץ סיה • כנא
 סכארו סככס ארץ • יד סכארו על יד סנהר • ססס סכארו על ססס
 גיאר • לב סכארו ססא סחמות כלב יס • סכור סכארו על סכור ארץ
 כען סכארו סכסן סאל סועתי סמעס קולי • כסס סכארו וסכר כדלחיס
 יס כביחו סרסס יסא • ויך סכארו וקכתיס מיוכתי ארץ • וכסר
 סכאנו סלסון סעסס אלה המלות למח סססיד סוסנו סאין סאומה מאלה
 סכברים אכלסם כלסס סככיות כן עססה זה למח סכסיד לו סכלוס סאין
 לו סאומה מאלה סכברים אכל סם כלס סעברות • וסם יאמר אומר אין
 סלסון עוססס אלה סס סגול מוגסס יתחייב סיתביאנו אלה ססתיס עסרה
 בארץ וכמים וכמו סעברו אלה המלות עבר עוד סמכטרף אליסם סחטה
 אונר פתיק ענין סלחיד וסדומה לזה ועברו סעליסם סמיחוסים אליסם
 מוירח וסמע וידכר וססכ וסדומה לזה וסיה לכל אחר מהם סכרא ער
 ויח יי אסר ססמסוקסס וסח קכול באמרו פתיח מים יפתיח כפימה
 סמכסס למוסכל ולסכחוב ולמקובל • וסכ יפריך פורץ ויאמר ויך יתכן
 ססכור אלו ססכרות סאלו סקלות סמוגסמות וכמה סיחכס אליסם וסכתי

ע"כ
 וכו'

כך מצינו
 וכו'

כך מצינו
 וכו'

כך מצינו
 וכו'

קאמל סני אחרות

אינס עולם להסתכל בו ארוכ כמו ובהירותו ומי מתחבבל תתפרד
 ברכתו ויפיר רוחו כמו באמר בן ירכבו אל י' לראיה וכל ממנו
 רב • (שאל מה רבינו סיחוקו הכבוד להסתכל באור הוא
 ונטיבו כי תחלת האור הוא עכומה לא תוכל לראותה ולא להסתכל
 בה שלא ימות אך יקץ עליו בענן או במה פרומה לו עד שיטבור
 תחלת האור הוא מפני סחוק כל דבר נוגש בהתחלתו כמו באמר
 וטכתי כפי עליך עד עברי • וכאמר עבר תחלת האור גלה מעל
 עשה הדבר הפוכך עד שהסתכל באחריותו באמר אומר והביאותי את
 בפי וראית את אחורי אבל הכורא עכמו לא יתכן שיהיה אותו
 אחר מהס כי זה פריך הסקר • ואחר בן אומר אין יתקיים
 במחשבתנו ענין הזה דוגה לומר הכורא יתכרך וחוש מהוכינו לא
 נפל עליו ואמר באמר יתקיים בה הטבת הטוב ובנות הכוזב
 וחוסינו לא נפלו עליו • וכאמר נעלה בשכלנו המנוט
 מקצן נמצא ונפרד וסאר המתרחקים וכחובים לא ראו את זה
 ואמר הכתוב ויאלמים אמת • ואומר ואין יעלה בשכלנו המנוט
 בכל מקום עד שלא יהיה מקום דק ממנו מפני שלא מר קודם כל
 מקום ואלו היו המקומות מפרידים בין חלקיו לא היה בורא אותם
 ואלו הנקמים מפרידים במקומות ממנו או מקבתו לא היה בורא
 אותם וכיון שדבר בן המבוא אחרי סברא הנבנים כלם בהמנוט
 קודם לכן בלא סנוי ולא פרידה ולא הפתה ולא הפסק וכמו שאמר
 אם יתקד אים במסתרים ואני לא אראנו נאם י' הלא את הסמים
 ואת הארץ אני מלא באם י' • ואקרב להבין זה ואמר לולא
 בהרבלנו סקבת הכתלים אין פותרין בעד הקול וכן אנו רואים
 מהכוכבית איננה סכה בעד האור ויעינו כי אור הסקם לא יזיקנו
 הכלוכים אשר בעולם היינו תמהים על זה • ואלה כלם פליאות
 מעירות על המהת בנינו • ואומר עוד אין יעלה בלב שהוא
 יודע כל מה סביב וכל מה סביבה וסיריעתם אכלו סוף • ורבאל
 סחברואים אינס יודעים מה עתיד מפני סיריעתם איננה כי אם
 מדרך כחושם ומה שלא ירא אל סמנם ואל ראותם וכאר חושבים
 לא יעמדו עליו אבל הכורא אשר אין דרך ישיטו בהם אך היא
 מפני עכמו ערע והחולף וסעתיד אכלו יחד בסוה ידעם בלא כנה
 וכאמר אמר מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעטו אומר
 גבתי תקום נכל ספני אעשה • (כאמר יגיע האדם אל ידיעת
 ענין

ק"ל אלוהים עם כל
 עול גלגלים

הוא כל אדם

בשם ה' עבדי יעקב
 יצחק

קאמל סני אחרות

ענין הזה היה בדרך הגדה ולאית האותות והמופתים תאמיננו
 נפשו ותמוג כחותו ויסוכ נמצא בחדריה וכל אשר תעמוד בהיכלה
 תעבאנו באמר אמר הנביא נפסי אויתך בלילא אף רוחי בקרבי א'
 אשארך • ותשגה באכתבו אהבם סלמה סאין בה ספק כמו סאמר
 ואהבת את יי' אלמך בכל לבבך וגו' • ויהיה העבד החוט זוכרו
 כיום בלכתו וכלילת על יבועו וכמו סאמר אם זכרתיך על יבועי
 באסתורות אגדה כך וכמעט סתיה מרבת ל' תרות סתקמה בעת
 זכרו מסכופף והליון • וכמו סאמר אוננה אלהים ואסתים אסתים
 וחתעטף רוחי סלה • ויוזן אותו זכרו יותר מן מדסנים וירוח אותו
 סעו יותר מכל רוח כמו סאמר כמו חלב ורסן תסכע נפסי וגו' עד
 סתשיב כל ענינים כלם אליו ותקיה חוסם בו וכוספת תמיד באמר
 אמר בטחו בו בכל עת עם ספכו לסכיו לככס וגו' ואם ייטיב לה
 תורה ואם יפסדנה תסכול וכמו סאמר אכלו ויסתחו כל דמני ארץ
 ואלו היה מפריד בינה ובין גופה קיהת מיהלת לו ולא היה חוסדת
 אותו כמו סאמר קן יקטלנילו איחל וכל אשר תסתכל בעניניו תוסף
 יראתו ופחד וכמו סאמר על כן מפניו אבהל אתכוון ואפחד מנגו •
 וכל אשר תתכוון בעדותיו תגדיל סבחיסם ותוכיף סמחתם וכמו סאמר
 ישעת לב עתקסו י' ערסזאחב אוהביו ותוקיר מוקיריו כמו סאמר ולי
 מה יקרן רעך אל וגו' ותסגל משכאיו ותחיב אויביו וכמו סאמר הלא
 משכאך יי' אשגא וגו' עד סתעטון בעכורו ותשיב על מי סמדבר
 בו ובעניניו בסכל וכרעת לא בככרות כמו סאמר אשא רעי
 למרחוק ולטועלי אתן בדת כי אגנס לא סקר מלי תמים רעות
 עמד ותסבחנו ותחללנו בסכל וכיוסר לא כגומא ובסקר כמו
 סאמר סכתוב במסכהים וירבר חזקיהו על לב הלויס המסכילים
 סכל טוב ליי' • ולא תסבחנו בסהוא יסיס בהמסה יותר
 מן העשרת סלא יוסף בהם ולא סיכנים ספולס בהלל הטכעת
 סלא יצר זה וירחיב זה ולא סיטיב אתמל החולף כי כל זה הכל
 ואמסר סיסאלנו קבת הכופרים על כל אלה ונסיב כי הוא יכול
 על כל דבר וזה אשר סאל עליו איננו כלום כי הוא הכל והכל
 איננו כלום וכאלו סאלג סיוכל על לא כלום אך על זה סאלו
 באמת אבל היא מסבחת אותו בענינים העצמיים סהוא הקדמו
 אשר לא חלף ולא יחלף כמו סאמר מעונה אלהי קדם וסבוא אחר בעבמי
 באמת כמו סאמר אלהי הוא י' לכרך וכמו סאמר י' סאמר כי אשא אל
 סמים יריגו וסאמר יכול על כל דבר כמו סאמר סאלג קגכור וסגול

ק"ל אלוהים
 יצחק

מה באשיותו

האמר בני אהרן

והוא יודיע כל דבר ידיעה שלמה כמו שאמר יודיע על מפלסי פס
 מפלאת תמים דעים ושאף בודא כל דבר תהלים כמו שאמר לאפלא
 חלק יעקב כי יוכר נבל הוא וסאיכנו עוסה תפוא ולא יתהו כמו שאמר
 לא תסו כדא לטבת ערה וסאיכנו מעול ולא חומץ כמו שאמר הכור
 תמים פעלו כי כל דרכיו עשפט וסאיכנו עוסה לעבדיו כי אם חטוב סאי
 טוב כלל וגו' יודוך מ כל מעשיו וגו' כבוד מלכותו יאמרו וגו'
 וסאיכנו מסתנה ולא יחלוק כמו שאמר אניי אלמים לא סניתי ואתם בני
 יעקב וגו' וסמלכותו לא תחנוף ולא תכלה כמו שאמר מלכותו
 מלכות כל עולמים וגו' וסמכותו קיימת אין מטיב לה כמו שאמר מ
 בטמים הכין כסאו ומלכותו ככל מטלס וסחובה לסבחו במדוהן
 הטובות וכגדולות כמו שאמר ויטירו בדרכי כי גדול כבוד מ' וסכל
 מה סמפטו עליו המהפדים וסמכותו בו המסבחים הוא נעלסוגדול
 ומרומס מהכל כמו שאמר ויכרכו סס כבודך ומרומס על כל ברכה
 ותהלה וסאמר תענא במקומות מהפדים מן הסכה ותתלה
 איכנו מיוחס אליו אך הוא עיוחס אל ספריו כמו סאמר ברוך סס כבוד מ'
 ממקומו וסאמר מרנ סמו וכעמים תמכאנו לכפר הכורו וסאמר
 ברוך סס כבודו וסאמר והגורו לזכר קדשו אך ברברי רבותינו רבים
 באלו הוא לספר ספרו ססס אומרים ברע סס כבוד מלכותו וסאמר
 בכל זה ססוא גס כן ממעטה הלסון וסוא כסטר הוא מכונה לסגדל
 ולסאריד מקדמים המלות קודם סיכרו סגדול סוא וכל אשר ירכו
 המלות ססס הקודמות יסס כסס יותר גדולה כמו ססאמר בכראותו
 את עוסר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת וסוא הוא עכרו ומלכו
 וגדולתו וסוא גס כן יקדו ותפארתו גדולתו ודמו ססכורים קתס
 לקתס ססכל יסידר באלמים מה סכתבנו וסחבונן בו כססטר
 וסעלכו כעסכתך ואל תמכר לגזור על המלות אבל בזור על
 ססרטים הקודמים וסס המלות כעכרם וכקרבם כסטר בלרנו

נסלס המאמר ססני סן ססטר

האמר בני בניו וסאמר
 המאמר השלישי בצווי ד ובאהרת
 אמר יהודה בן שאול אמר המחבר

אשר ראוי לקדם אותו סתחלה לעאמר הזו כיהכורא יתכרך כיון
 סססטר ססוא קדמון לא סיהעמו דכר היתק בראיתו ל
 לדברים טובה וססטר ממנו וכסטר זכרנו כסוף המאמר הרסון בעלת
 בראית הדברי נממה סיעבא כספרים ססוא טוב ועטיב כמו סאמר טוב
 מ' לכל ורתיצו על כל מעשיו ותחלת הסכתו לכרואים ססכנס סחונס
 דכונילומר המכילו אותס אחר סלא חיו וכמו סאמר לססוכים ססבה סכל
 ססקרא בסמי ולככודי בראיתו וגו' וסאמר כן סכנס הכס סמגייעים כס סל
 סככלתה סגמורה וסמכותה סלמה כמו סאמר תודיעני ארחה חיים סכס
 סמפות את סניך וגו' וסוא מה סכוס וסוהירס ממנו וס המאמר תחלת מה
 סיתק עליו וססכל וססכוב בו וסאמר הוא חיה יכול סייגיב לסס הקטבה
 סמכורה ויכליחם סקכלתה סמתרת מכלתי סכוס וסוהירס חבל יראק
 סטוכותו כדריך קיאי טוב לסס כעכור מה סיסתלק מעלית מעניי העטרס
 וסאמר ככידורו סענין סזה כי ססמו סכת סגעתס אל הטובה סמתרת
 כסטרסס כמה סכוס בו הוא יותר טוב וסוא ססכל דן סיססמי סמגייע
 לטוכס על מעסה סקעכר בו יס לו ככל מה סייגיכו מן הטוב מי סלא
 עבה דכר אבל תוא סתסטר עמו וסין סכל רואה לססות ביניהם וכסטר
 סדכר כן נטה בנו בוראנו אל סחלקה יותר לגיות תועלתנו על כגמול
 ככל תועלתנו אשר תחיק על לא מעסה וכמו סאמר סנה מ' אלמים כחוק
 יכוא זרעו מוסלה לו סנה סכרו אתו וסעולתו לסנין - וכיון ססקדמנו
 ססקדמת הזאת אומר סותח חודיענו אליהינו יתכרך בדכרי כביאעסס לו
 על יכונורה כעכרובה וכה מכות סכוס אותנו כס אכחנו חייבים
 לסמרים ולעסותס כלב סלס תוא אמרו כוס הזו מ' אליהך מבונ לעסות
 את סחקים סאלס ואת העספטים וסמרת ועסית אותס ככל לככך וככל
 כסטר וסעמידו לנו כביאו על המכות ססס סאותות וסמרתים סמלאים
 וסמרכוס ועסינו אותס מיד וסאמר כך מצאנו עסין מחייב סככוס בהס
 ולא חיה ראוי לעזכנו מכלעדי דכר וראוי סאכאר מה סמחייב אותו
 סעיון לסנין סזה דכרי ועניני וסאמר כי ססכל מחייב לסקביל כל מעטיב
 אס כסמכא אס סוא כריך אליה אס כהודות אס איכנו כריך לבמול וכסטר
 סיהי סקחובי סכל לא חיה ככונ סיעכסו סכורא יתכרך כעניי עסמו

Handwritten marginal notes in Hebrew script, including phrases like 'והוא יודיע כל דבר ידיעה שלמה' and 'כמו שאמר יודיע על מפלסי פס'.

על ארץ בני ישראל

סודותיה לה ומתועלתו להור אבינת קצת בעלי חיים שלא ידמוהו לבוראם
 לא יתכן ביה חייב לאכול מה שהוא דומה לו ולא לטמאו ושלא יעבוד הארץ
 מאומה משם כי לא יתכן לעבוד מה שהוא טמא לו למאכל ולא מה שהוא טמא
 אכלו טמא ונתועבד' הרחקת טבטבת קצת הנשים אסת איש כאשר הקדמנו
 אבל האב והאחיס הכורך מביא להתייחד עמם ובהתרת נטוויקס היעולת
 על לבם לזנות עמם ושלא יתאונו לבורא היפה מקרוביהם ושלא ימאסו
 בורה סאיכנה יפת כשיראו קרוביהם אינם חסדים בה ומתועלו שטומאה
 זהוהקר סיכנע סאר מעצמו ומבשרו ושתיקר בעיניו התפלה אחר ספקת
 ממנה ימים ושייקר בעיניו הקדש והמקדש אחר סממנע סאנו ימים ו
 וסיטיב לבו ליראת סמים ועל זה נדמיון כאשר יתקדו רוב המצות האלה
 הסמיעיות ימצא להם מן עיפי העלינה ותועלותיה דברים רבים וחכמת
 הכורא ודעתו למעלה מכל מה שישיגוהו המדברים כמו שאמר כי בבהו
 סמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם - וכיון שאמרתי זה הכלל בסני
 מלקי המצות והם הסכליות והסמיעיות דאוי שאבאר מה היה סכורף
 לשלוחים ולכביאים כי סמיעיות כי יש אנשים סאומרים כי אין לבני אדם
 צורך לכביאי' וסכליותם עמפיקים להם לחסידים במה שיש בהם מן הטוב
 ומן הרע וסכתי אל מבחן האמת ודאיתי בו שאם היה בדבר כמו שאמר
 הכורא יודע בו יותר מהם ולא היה סולת שלוחים כי איכנו טועל מה שאין
 לו פנין ואחר כך הסתכלתי בעיני ומצאתי צורך הכוראים אל הסלוחים
 צורך גדול לא מפני המצות הסמיעיות בלב' לחודיע' אות' אך מפני המצות
 הסכליות כי המעשה בהם לא ישלם כי אם בסלוחים שישיגוהו בני אדם
 עליהם ומזה מהסכל דן בהוראל' אל על טובתו ולא סם גבול להורא' כחיא
 לא מתאמר ולא קומן והכונה והצטרכו לסלוחים וסמו לו גבול וקראוהו
 תפלה וסמו לו עתים ומאמרים מיוחדים והכונה מיוחדת ומבנה מיוחדת
 ומזה מהסכל הרחיק הגאון ואין בו גבול מוסס איך תהיה האסה נקניית
 לאיש עד שתשוב כאסת איש הייתה זה בדבורו בלבד או בממון בלבד או
 בדין אביה בלבד או בעד' סנים או עסר' או בקבוץ אנשי העיר בזם או
 בהי' ש' ס' ס' עליה או סירעצוה ברוסס ובאו סכביאי' ואמ' במקר וסמל
 ועדות ומזה כי הסכל מרחיק הבנה ואין בו איך יהיה הממון בירוס' ארס
 ער סיה' קונה ומרדך המלאכה או מרדך ססחורה או מרדך סירעצוה או
 מרדך ספקר כמו ביר סכר וד'ים או בתת כדעים יתקיים ספקר או ב
 ב' זמיסת התקראו בדבור בלבד וסאר מה סיעול בסער הזה מן ספקרות
 סזא' ארץ ורחק ובאן סכביאים בכל סער מהם בדין פוסקה ומזה ספריכת
 סכלות

מזה מהסכל הרחיק הגאון ואין בו גבול מוסס איך תהיה האסה נקניית לאיש עד שתשוב כאסת איש הייתה זה בדבורו בלבד או בממון בלבד או בדין אביה בלבד או בעד' סנים או עסר' או בקבוץ אנשי העיר בזם או בהי' ש' ס' ס' עליה או סירעצוה ברוסס ובאו סכביאי' ואמ' במקר וסמל ועדות ומזה כי הסכל מרחיק הבנה ואין בו איך יהיה הממון בירוס' ארס ער סיה' קונה ומרדך המלאכה או מרדך ססחורה או מרדך סירעצוה או מרדך ספקר כמו ביר סכר וד'ים או בתת כדעים יתקיים ספקר או ב' זמיסת התקראו בדבור בלבד וסאר מה סיעול בסער הזה מן ספקרות סזא' ארץ ורחק ובאן סכביאים בכל סער מהם בדין פוסקה ומזה ספריכת סכלות

מזה מהסכל הרחיק הגאון ואין בו גבול מוסס איך תהיה האסה נקניית לאיש עד שתשוב כאסת איש הייתה זה בדבורו בלבד או בממון בלבד או בדין אביה בלבד או בעד' סנים או עסר' או בקבוץ אנשי העיר בזם או בהי' ש' ס' ס' עליה או סירעצוה ברוסס ובאו סכביאי' ואמ' במקר וסמל ועדות ומזה כי הסכל מרחיק הבנה ואין בו איך יהיה הממון בירוס' ארס ער סיה' קונה ומרדך המלאכה או מרדך ססחורה או מרדך סירעצוה או מרדך ספקר כמו ביר סכר וד'ים או בתת כדעים יתקיים ספקר או ב' זמיסת התקראו בדבור בלבד וסאר מה סיעול בסער הזה מן ספקרות סזא' ארץ ורחק ובאן סכביאים בכל סער מהם בדין פוסקה ומזה ספריכת סכלות

על ארץ בני ישראל

סכלותו כי הסכל רואה לסער חנוק ולא סם לסער גבול אס בתוכחה
 בלבד או בקללה עמסאו כהלקאה בסכן ואס היה בהלקות כמה סיעורו
 וכן הקללה וסחוכחה או סלא ימפיקו ממנו כי אס בהמיתו ואס עונס כל
 עזיק אחר או קצתם איכודומס לקצתם וסמו סכביאים לכל אחר מהם
 ססלום ירוס וסמפו קצתם עם קצתם בענינים וסמו לקצתם ססלום
 ממון ובסבור אלה הדברים אשר ספרינו והרומס להם סנרסנו לסליחות
 סכביאים כי אס סיינו מונחים לעצתנו סיינו חולקים כרעו וסיינו ולא סיינו
 ספסימים על דבר ועוד בעבור הסמיעיות כאס' בארתי - וכון סכארתי
 איך הביא סכורף לסליחות סכביאים דאוי סאסעין' לזה איך התקיי' למס
 ססליחות אבל בני אדם ואמר בעבור ססיו בני אדם יודעים ככחם
 ויכלתם ססס אינם יכולים להכריח הטבעים ולא לכפר סעמים ארס
 כלאים מעשות זה כי זה מעשה כוראס ססכריח סטבעים הנחלק' וכוראס
 סחוכרים ומה סיינס לברוח זה מזה וסכה עבתי כפדריסם ער ססכו
 סחוכרים לא י' מהם עסס גמור אבל כראה דבר אחר וולת סעמני'
 האל ססמכבור' רובס לומר ארס או כמח והרומס לזה סמקסמל התחייב
 סהיות זה אכלס סמין מעסס סכורא וכל כביא סיכחורו סכורא יתברך
 לסליחותו נותן לנאות מאלה האותות אס סכרס טבע כמו מניעית האס
 ססרוף ועצירת סנהר סלא יעבור וסעמיד סבלל ססליכותו וכדועה לזס
 או ספוך פין כאשר כהפך החי דומס והדומס חי וסעים דס ודס מים
 וסאסר יתכן לו אות כזה יתחייב כדוא' אותם מבני אדם לסהידו ולסאמין
 בו כמה סיאער להם כי סחכס לא נתן לו אות עד ססיו נאמן אבלו וס
 סענין אף על פי סואו בסכל הוא כהוב כמפריס כאשר ידעת מרבר ססס
 רבינו והאאותות סמלאים אסר נתנו לו מה סאיכני ברץ לזכרס סנה וכאסר
 סס מבוארים כספר ואלה סמות חולתו וספרוסס וכמו סמאר לסמו סמסות
 סברולות אסר ראו עיך ומי ססאמין בו מבני אדם סס ככדיקים כאשר
 אסר ויעסס האותות לפיני ססס ויאמן ססס ומי סלא סאמין בו סס סתועים
 וכאסר כדע סענין מי ססאמר בו כי לא סאמינו באלהים ואני ברץ
 ל' אמר סנה דבר ססמור בו סאמתות והוא ססכור' יתברך איכנו סופך עין
 ער אסר יודיע לבני אדם ססזא סתיד להככס - וסעלה כזה להאמין
 ככבאות אבל מבלי עלה איכנו סופך מאומה מן סענינים כי אס סיינו
 סוסבים זה סין סאמתות כספרות לנו והיה כל אחר ממנו כאשר יסוב אל
 כיתו ואל בני כיתו לא יהיה כסוח סלא יכפוך סיינהס סכורא וסעיו וולת
 סק סעכזו וכן כסישוך על ארס כספרות או דן ברין אבל ברץ ססאמין כי

מזה מהסכל הרחיק הגאון ואין בו גבול מוסס איך תהיה האסה נקניית לאיש עד שתשוב כאסת איש הייתה זה בדבורו בלבד או בממון בלבד או בדין אביה בלבד או בעד' סנים או עסר' או בקבוץ אנשי העיר בזם או בהי' ש' ס' ס' עליה או סירעצוה ברוסס ובאו סכביאי' ואמ' במקר וסמל ועדות ומזה כי הסכל מרחיק הבנה ואין בו איך יהיה הממון בירוס' ארס ער סיה' קונה ומרדך המלאכה או מרדך ססחורה או מרדך סירעצוה או מרדך ספקר כמו ביר סכר וד'ים או בתת כדעים יתקיים ספקר או ב' זמיסת התקראו בדבור בלבד וסאר מה סיעול בסער הזה מן ספקרות סזא' ארץ ורחק ובאן סכביאים בכל סער מהם בדין פוסקה ומזה ספריכת סכלות

מזה מהסכל הרחיק הגאון ואין בו גבול מוסס איך תהיה האסה נקניית לאיש עד שתשוב כאסת איש הייתה זה בדבורו בלבד או בממון בלבד או בדין אביה בלבד או בעד' סנים או עסר' או בקבוץ אנשי העיר בזם או בהי' ש' ס' ס' עליה או סירעצוה ברוסס ובאו סכביאי' ואמ' במקר וסמל ועדות ומזה כי הסכל מרחיק הבנה ואין בו איך יהיה הממון בירוס' ארס ער סיה' קונה ומרדך המלאכה או מרדך ססחורה או מרדך סירעצוה או מרדך ספקר כמו ביר סכר וד'ים או בתת כדעים יתקיים ספקר או ב' זמיסת התקראו בדבור בלבד וסאר מה סיעול בסער הזה מן ספקרות סזא' ארץ ורחק ובאן סכביאים בכל סער מהם בדין פוסקה ומזה ספריכת סכלות

מזה מהסכל הרחיק הגאון ואין בו גבול מוסס איך תהיה האסה נקניית לאיש עד שתשוב כאסת איש הייתה זה בדבורו בלבד או בממון בלבד או בדין אביה בלבד או בעד' סנים או עסר' או בקבוץ אנשי העיר בזם או בהי' ש' ס' ס' עליה או סירעצוה ברוסס ובאו סכביאי' ואמ' במקר וסמל ועדות ומזה כי הסכל מרחיק הבנה ואין בו איך יהיה הממון בירוס' ארס ער סיה' קונה ומרדך המלאכה או מרדך ססחורה או מרדך סירעצוה או מרדך ספקר כמו ביר סכר וד'ים או בתת כדעים יתקיים ספקר או ב' זמיסת התקראו בדבור בלבד וסאר מה סיעול בסער הזה מן ספקרות סזא' ארץ ורחק ובאן סכביאים בכל סער מהם בדין פוסקה ומזה ספריכת סכלות

מזה מהסכל הרחיק הגאון ואין בו גבול מוסס איך תהיה האסה נקניית לאיש עד שתשוב כאסת איש הייתה זה בדבורו בלבד או בממון בלבד או בדין אביה בלבד או בעד' סנים או עסר' או בקבוץ אנשי העיר בזם או בהי' ש' ס' ס' עליה או סירעצוה ברוסס ובאו סכביאי' ואמ' במקר וסמל ועדות ומזה כי הסכל מרחיק הבנה ואין בו איך יהיה הממון בירוס' ארס ער סיה' קונה ומרדך המלאכה או מרדך ססחורה או מרדך סירעצוה או מרדך ספקר כמו ביר סכר וד'ים או בתת כדעים יתקיים ספקר או ב' זמיסת התקראו בדבור בלבד וסאר מה סיעול בסער הזה מן ספקרות סזא' ארץ ורחק ובאן סכביאים בכל סער מהם בדין פוסקה ומזה ספריכת סכלות

כעצמות של תכונתם לא יסנה אותם בוראם כי אם אחר שיסוד עליהם
 ואז עוד שלא יתכן בחכמה סיהין השלוחי לבני אדם מלאכי מפני שבני
 אדם אינם יודעים שיסוד כח המלאכי במה שיוכלו ולא במה שילא ממנו
 ובאשר יבואו באותו מלאים ים לבני אדם להסובב כל המלאכי כן טבעם
 ולא יתארת אכלם טהרות הווא מאת בבורא אך בשלוחים כשינינו בני
 אדם כמנונו ונמצא עושים מה שכל מה מעשותו ומה שאיכנו כי אם מעשה
 הכורא תהרמת להם השליחות כמאמר • ואומר עוד כי בעבור העלה
 הזאת השנה בין הנביאים ובין סאר בני אדם בעות שלא יחסבו בני אדם
 כי באשר יכולים לחיות לעולם שלא בדרכם גם כן יכולי לעשות האותות
 בעלמים שלא בדרכם גם ועל כן לא הקפיה להם מבלעדי אבילה וטהרה
 ולא מנעם מן הוונג כדי שלא יסול הספק באותותם ויעברו בני אדם
 מהמניעה הווא מטבעם ובאשר בתקנה להם נתקנו להם גם כן האותות
 ועל כן עוד לא הבטיחם בכריאות הווא התמידה ולא במתן הרבה ולא
 בבנים ולא בהבלה מהמם חותם בין נמכות או בחכמות בין בהריגה כי
 אם היה עושה זה היה אפשר שייחסו בני אדם הענין הזה אל טבעם
 שיבאו בו מדרך סאר בני אדם ויאמרו באשר יתחייב יציאתם בענין הזה
 כן התחייב שיוכלו על מה שכלא ממנו • ואומר בחכמתו נעלה על כל
 מאת כי עזבם בכל עניניהם כשאמר בני אדם וזוכיאים מכללם נתת להם
 יכולת על מה שכלאים ממנו סאר בני אדם שיאמת אותו ותאמן שליחותו
 ואומר בעבור זה עוד לא נקמם עושים האותות תמיד ולא יודעיהתירות
 תמיד שלא יחסבו המון העם שיטבהם טבע מיוחד מחייב זה אבל גם
 אותם עושים זה כעת מן הטעמים וירעו זה עת מבלעדי עת ויתבאר בזה
 מהווא בא אליהם מבר הכורא ולא מעצמם יסתבח החכם ויתברך •
 ואשר הביאני לזכור כל אלה בדברי גנה סראית אנשים בפסידו אותם
 מחכמותם באשר חסבנו בדברים אלה והקחם אמר כרחקני בימות
 הנביא באשר האדם והקחם שהיה סירעכו ויבמא והקחם כרחיק
 שיטבל ויליד והקחם כרחיק שיטבור עליו החכם והעול והקחם כרחיק
 שיעלם ממנו דבר מן הנמצאות ומבאתי כל מה שהזכירו אן ועול אך
 כחמת כי טחכמה במה שטעה בבורא בענין שלוחיו היא דומה לשאר
 מעשיו כמנו סאם כי ישר דבר יוכל מעשהו באמונה לא ידעו מהטוב
 יי ולא הבינו עבתו ועמדתי על מה שבאישים היה מתאמת אכלם סרד כור
 מהו שומעין היה מאת הכורא הודם שייחסו הכורא אל עמו והוא שהיה
 בקהל לו אות מתחלת עם התחלת הדבור ותמלם עם השלמתו והיא אם
 עמוד

כעצמות של תכונתם לא יסנה אותם בוראם כי אם אחר שיסוד עליהם

ואז עוד שלא יתכן בחכמה סיהין השלוחי לבני אדם מלאכי מפני שבני

אדם אינם יודעים שיסוד כח המלאכי במה שיוכלו ולא במה שילא ממנו

עמוד פנן או עמוד אס או חור בסוד מבלעדי האורים הרגילים ובאשר
 כורא הנביא זה יתברר לו בלי ספק כי הדבור מאת הכורא ואפשר
 סיראוחאם כן העם כמו שהיועם משה כשהיה נפרד מהם ללכת אל מקום
 הנבואה היו עומדים ומביטים באויר והוא בת בלי ענין ועיניהם אל משה
 ובאשר היה ענין למקום הנבואה היה יורד הענין בעמוד ובעמוד עוד
 אשר ידבר עמו ויעלה וישוב אליהם כמו סאמר והיה בזאת משה אל
 סאהל יקומם כל העם ונכבדו איס פתח אהלו ובאשר ישוב אליהם
 וביע שליחותו היו אומרים אמת אנו ראינו קהיות האויר קודם הביע
 ויודעת עמוד הענין בהביעך והיה עכוכו כשיעור שמעך הדברים אשר
 אצרת אלינו ועוד כי מצאתי קצת הנביאים אשר לא פורס בענינו
 שהיה מדבר אליו בעמוד ענין התבאר מענינו בספר אחר שהיה
 כבואתו כן כי סמאל חוכא עם משה ואהרן ואשר על הכל בעמוד
 ענין ידבר אליהם • ובאשר מצאתי כזה בסמאל אין ספק כי רבים
 מחכמיים כמנו • ואם יסאל סואל איך עמדו החרטומים
 כנגד משה ואותות נאמר כי האותות אשר עשה משה עשרה מפיכת
 המנה והתעשה האחרים לא זכרה התורה עשהו נגדו כי אם השלם
 ומשלם גם כן לא זכרה תורה להשוות בינם ובינו אבל זכרה זה
 לשנות מעשהו ומעשיהם והוא סבארה סמכה עכה דבר כראה באשר
 כזה יי וסאל עמוד דבר נסתר ובעלם באשר חוקרים עליו ומגלים אותו
 ותראת החכולה בו כמו סאמיה בשלטה ויעמו החרטומים בלטיהם
 וזאת המלה בלסון נופלת על הדבר סנסתר והנעבם במנו סאמר הנס
 סיא לועה בסמלה אחרי האפור • וכמו פני הלוע הלוע על כל העמים
 ולט פניו בארצו ומלך לאה את פניו דברו אל דוד בלע והדומה
 להם ובאשר פרשה התורה באמרה בלהטיהם או בלטיהם התבאר כי זה
 לבנות פעלם לא לאמתו • וזה באמך אמר ראובן דברים ישרים ואמר
 שמעון דברים מעוותים או תאמ' עשה לני מעשה טוב ועשה שמעון מעשה
 רע כי אינך מבין כי אם לפכדיל בין סני המאמרים וסני המעשים לא
 להשוות כטיהם וכיון שסעתי זה השרם אינני ברך בו להראות איך היה
 אפשר בו שיעשו תחבולה בחלקים מעטים מן הקמים ומשני אות בבכטים
 ואיך היו משליכים בקצת אגמי סמים להכריח מהם הכפרדעי' אלא סאלו
 סחלקים לא יתכן כמנוס בדברים חגדולים אבל אשר עשה מכה סנסת
 מן האור כלם וסעורו מחלך ארבע מאות פריסה מעל אק עד מדיע וכן
 שעלם הכפרדעים מבלגו מן סאי אפשר בו תחבולה ולא ערמך

כעצמות של תכונתם לא יסנה אותם בוראם כי אם אחר שיסוד עליהם

ואז עוד שלא יתכן בחכמה סיהין השלוחי לבני אדם מלאכי מפני שבני

אדם אינם יודעים שיסוד כח המלאכי במה שיוכלו ולא במה שילא ממנו

כעצמות של תכונתם לא יסנה אותם בוראם כי אם אחר שיסוד עליהם

סרמאס החשובה תועיל לחולה ותיק לבריא ואיכנו זר סתיה זבל
 מסהר בטמא ומאמא הטבור ^{והיה ל} הקרבן אשר היו
 מקריבין לצואל ביום הכפורי ^{כי בכר נדמה}
 לכני אדם שהוא סהר • ואמר כי עזאל סהר כמו סתמי במקום
 אחר הוא הכה את אדום בביא מלת עשרת אלפים ותפס את הסלע
 במלחמה ויקרא שמה יקתאל עד כיום וכן יבנאל וירואל וירפאל הכל
 מקומות והיה אחד משני הסעירים מקריבים אותן על הכהנים במקדש
 כי רוב תנאים היה בתקדם האחר מקריבים אותן על הקמח חוץ
 לתקדם על דרך סתרון ^{לפי} אבל ענין קפלת הגוללות אשר הוא יותר זר
 מזה שיש בענין אבאד כי אין זה לסנוי המוקרב לנו אך הם סתיה קרבן
 לאלוה אחד אך קפלת הגוללות בעבור סנוי המוקרב בעדם והם סתיה
 ויסראל וראוי שפילו גוללות תחלה ובאשר יהיה לכל אחד סנוי יקריב
 אותו בעד נפשו בכיור שהוא קבין לו ^{והעשירי} ואמר על
 עבלה ערופה • איך יכופר בה לעם
 עשוהו כי בכר הקדים בתחלת הענין כי ימצא הלל לא נודע מי הכהו •
 ואמר כמו סראוי לומר האדם על עשותו מה שאין ראוי לעשותו כן ראוי
 ליהרו על עובו לעשות מה שאין לעשותו • ואלה הנזכרים אלו הם
 מעמידים סומרים וסוככים בעיר היה נודע מי הכהו • ובאשר לא
 עשו כן התחייבו בעונם ולא בסעיור דמי הבכמה החי בלכר ^{אם}
 במניעותם מן הזריעה בקבת סדוים ^{והאחר עשר}
 שהוא רואה האומה המחוקת בתורה
 חזאת דלה ונקלה ונאמר אלו הם לאנסי חנויה המלכות התמידה הין
~~אנסי חנויה המלכות התמידה הין~~
 תאותם ובאשר ידעת שאמר על ראוב • ומיו עוד אומרים על נפסם כי לא
 עבדו בעבור שהטילם והזילם ולא נתן להם מלכות והגדיל הכורה אלה
 ולא שאמינו ונתקיימה עליהם הטענה והספיל אלה ולא כפרו בו התחייב
 הדין להם וכמו שאמר ולא נסוג אחור לבנו ונתט אסורנו מני ארחה •
והשנים עשר כי לא מצא בתורה גמול ולא עונם בעולם הבא
 אבל מצא בה הגמול העולמי בלבד ואומר בכל
 יחדתי לוח הענין מאמר בפני עבתו הוא המאמר התשיעי ^{אבל} בו כל
 מה שכתב אלנו בענין הזה בעזרת הבוראית בברך

נפלים התאמר השלישי מן קפסר

בענין אדם יסוד כה וזהו

ב

המאמר הרביעי בעבודה והמדי והצדק וההכרח אמר יהודה בן שאול

אמר המחבר אני פותח למאמר הזה הקדמה שאומר שאני על פי
 סראינו הכרואי לרכים אין ראוי שיהיה נכובים במכוון מהם
 דכוני לומר מי הוא כי הנח סער טבעי יתבאר לנו בו מי הוא המכוון בכל
 הכדושים ובאשר נחקר בסער ההוא נמצא המכוון הוא האדם והוא כי
 המנהג ותכניהם תשימים כל דבר נכבד באמצע הדבר וישר אינם נכבדים
 במוחו ונתחיל מהקטן שבדברי ונאמר כי הגדול ממוצע בתוך כל העליון
 והוא הגדול יותר נכבד מהם כי בתח הכמה ותכונתו ממנו וכן מה
 שבמותי וממנו החילויים ישיה הוא המאכל יהיה בתוך הפרי כמו שהקד ואם
 היה מברעינו יהיה הגדול ממוצע בתוך הפרי ולא יפנו אל המאכל וישובו
 חזרה לעמור וכן הלכות סביב הוא הממוצע בה כי ממני יהיה האברוח וכן לב
 האדם הוא ממוצע בתוך חומו מפני שהוא מסכן והחוס הטבעי וכן
 סרוח הוא באמצע העין מפני שהראובו ובאשר ראוי להקריב סרוח ברום
 הרב וראויתיה הארץ באמצע השמים והגלגלי סוככים אותה מכל צדדיות
 התקיים אזלנו כי המכוון בברייתו הוא בארץ ואח"כ הסתכלנו בכל הלוקים
 וראינו העפר והמים סתיהם דומם ומצאנו הבהמו בלתי מדברי ולא נשא
 בי אדם האדם והתכרר לנו כי הוא הענין המכוון בלי ספק ודירטנו הספרים
 ומצאנו בהם מאמ הכוראני עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אבל מתחל
 חתול ספר כל הדבר ופלא שלמים אמ עתה נעשה אדם כמי שכוונתו ארמו
 ומניעו ומתקנו ואח"כ מביא אליו בעליו • וכיון שהקדמתי הדבר האלם
 אתחיל עתה ואמר • הודיענו אלמינו על יד כביאיו שהוא סם לאדם יתרון
 על כל בראויו באמ ירדו ברצת הסינוג' ובאשר אמ' במומו"י ארוננו מה
 אדיר ענין בכל הארץ מתחלתו ועד סופו ושאו' נתן לו יכולת לעבדו ועם
 אותה לענין וקסליו עליה ועם סכחיר כ' רשותו וזוהו סוכח בטוב באשר
 אמ' ראה נתתי לפניך היום את החיי' וגו' ואמ' אחרי כן ובחירת בחיים וגו'
 והעמידו לנו על המאמר הזה האותות והמופתים והקבלנו • ואחר כן
 עיינו במלאכ' העיון במה נתן לו יתרון ומצאנו יתרון בחכמת אשר נתת
 לו ולמרו אותה באשר אמ' המלמד אדם דעת והוא בה סומר כל דבר מחלף
 מחספסלי זכה רואה רוב הנולדות אשר תבאנו ובה הגיע למעבד הבהמות
 לעבוד לך ארץ ויביאנו לך תבואת ובה הגיע למדוי המים סתיהם הארץ

ארץ יאמר כי כשי' וכו' ין
 כפיה באלה כפי האמירה
 מה לאמר ין סלסלה סא סלסון
 ומה לו ללמין ואיך סלסון
 כחלמן

למה לא יפנו אל המאכל וישובו חזרה לעמור

מאמר הד' עבודה ומרי

היינו קטנים כפי הקדמה אמר כי כבוד ידע האדם עתיד לסחוק ולא
 היה ככך. סגסום סחוק ידע האדם עתיד לדבר כי סחוק ידע סעולה נפול
 האדם הנפול אחר כל מחשבה והקדמה ואיחול, והוא בעצמו אבר ידעו
 וכמו שאמר י"ד ע עחשכות אדם. כי ידעתי את צדו ונבאתי בני אדם
 סחלים בסער הוא מה אכזי החכמה שיבין ויזכיר הקדית אשר ידע ממנו
 כי לא יסוד מעבודתו. ומצאתי לה ארבע פנים מהם למודיענות סחוק
 חפץ תעני ולתם לתם לו חמול כי אם יעבוד אותו ויהא בלתי מצוה לא
 יסיה לו גמול ותתם סחוק יגמלוהו על מה שלא נצחו בו או יעניסו על מה
 שלא חזירו ידעו על ותתם מימנה עליו הכווי עם מדעיט הכווי אשר
 בסכל בעבור שימיר ויזכיר כמו שאמר ואתה כי ההיתו צדיק לבלתי חטא
 צדיק והוא לא חטא חיה יחיה כי כבוד. וסחלים עוד ומא אפני חכמה
 בסליחות אל הכופרים אבר ידע מהם כי לא יאמינו וחוכמים זה לסוף
 ומצאנו לתם סמה פנים עתה סחוק לא היה סולח אל הכופר סחוק ית'
 לו אמת לא לאמר אלו היה סולח אלי הייתי מאמינה סמה פנים בידעי'
 אלו לא היה יוצא אל העכל היס בגמול ומעונם כפי ידיעתו לא כפי מעטת
 עבודתם. ותתם מראיותו החוכמים והסכלים כאשר העמידם
 בעולם למאמינים ולכופרים — בן ראוי שיבין ראיותו הנבואית כוללות
 המאמינים וככופרים. ומתם כי כמו שנחבר לנו כי מי שמצוה
 ברע למי שלא יעשהו פרישלו ונקרא סכל בן מי שמצוה בטוב למי שלא
 יעמלו מעט לו ונקרא חכם. ומתם סחמכות בטוב כאשר יעזוב
 סמנוה לקבל עבודתו הסוב עבודתו סכלות כעבור סלח הקבלתה יגמס בן
 מי שמצוה ברע חסוב מצותו חכמה כאשר יקבלנה כענוה בה והתחפפה
 אמתות הטוב וזרע וזכינה כפי הקבול וזה הכל. ועלם כי כאשר
 ססוח ביניהם בסכל וזכה והיכלת בן ראוי שיבין ביניהם בצווי ובסליחות
 ואחר בן אמר כי העונם לסוף הוא עונם דבר סחוק לו תועלת לאחד
 מהכרואים אבל סליחות הכורא יתברך אל הכופרים א' ע' ססם בחרו
 ססם לא יעשויות ולא יעילו בחולא יקשרו המאמינים ושאר בני אדם
 בכר נגמרו ומחוכנו. וכאמר אחת רואה בי בני אדם עד עתה ועד
 עולם הם מספרים פנים סתבול ואנסי מדום ופרעה וקדום לתם.
 וסחלים עוד כשהיטה מסירת האדם לתרג אחד מעט סכורא אם
 לעונם על סחוק או לכבין, כאשר ירגוהו על כחיוכל לקחת ככביאים
 מה כאשר בזה בעט' ולמי ניהם אותו. נאמר כי סמות מעטת
 סחלים והקיר עט' סכל ואם הקבמת חייבת סמות אלו לא קח סעול
 פים

למה ידע ה' את

למה ידע ה'

למה ידע ה'

למה ידע ה'

למה ידע ה'

למה ידע ה'

למה ידע ה'

למה ידע ה'

מאמר ל' עבודה ומרי

היה מת כפפה אחת וכן סחאלה על הנכב בסחוק אכידת ממון בני אדם
 גזירת הכוראסם לענום או לכמין איך נאמר בגמרה ההיא מעטת
 סכורא ומתסוכת בזה ססאכור מעטת הכורא והגמרה מעטת האדם
 וכאשר חייבה סחכמה איבוד הרבר סחוק אלו לא היה בונכו הנכב היס
 אכר בפנים אחרים וכן ענו סמעיה ואחיה לקס' והמרו ואם
 אנו מחוייבי מיתה לסמים אם אין אתם הורגנו הרבה מזיקים ישלו ל
 לפגוע בנו. וסחלים עוד ואיך נענשנו על העבירה כהיא אכסלום
 לעטות כמחוייבר גדולה מתנה כאמרו כי אחת עשית בסתר ואכזי אעטת
 ואת סרבר חזק נגד כל ישראל וגו'. נאמר כי אלה הדברים אשר ספר נתן
 לנביא על פני חלקים אחד מהם מעטת הכורא והוא הגברת אכסלום
 וסחלים על פני חלקים אחד מהם מעטת הכורא והוא הגברת אכסלום
 ולקחת את כסיד ונתתי לרעך. וסחלים מעטת אכסלום בכחירתו
 והוא מה סחוק נשכח את כסיד לעיני הסעטת הזאת ורצה בהקדמתו
 לסוריע דוד בחירת אכסלום לקבאות את לבו בזה. וסחלים על ענין
 סנחריב ונכבוד נכר ומחשבו בעולם מן הקרב והחרבן ושאר עניני
 סחמם ואיך אמר על סחוק סתוא מטהו כסאמר סחוק סכמאטי וגו'.
 ועל סחוק סחוק סכמו כסאמר וחזקתי את זרעותי מלך ככל ונתתי את
 סרבי בידו. ונאמר ביעקוס פעל סכורא לסניחם וזולתם הוא
 כתיבת היכולת והאמץ כאשר נעטלו כחרב וכמטח ועם כל זה אשר
 עשו הסחילים היה כבמירה סחייבים עליה סענס ועל בן אמר אפקד על
 פרי גדל לכב מלך אשור וגו' ואמר ושלמתי לכבל ולכל יוסבי כסרים.
 וסחלים עוד ביון סכל התקרים מתחרשים בענותו כסחוק מקבב
 למאמץ סכוב בעבור דבר מעדריכו אל סכוב סחוק אס בן סכיא אל
 סכוב. יש בזה סחוק סכובות אחת מהנה כי המעיין כסיעיין ה' סכוב
 באיך יבטור סאדם לכוב ינאלו בהה מחטא האדם בהגמתו ויסיב
 סדבר על כורא כמו סאמר אולת אדם ססלף דרכו ועל י' יועף לבו.
 וסחלים סעם ססכל אשר סרבינו בן איננו צריך אל סכוב לעולם כי
 כאשר יאמר מאמר סאפטר סמכירים אותו על אמתת הכרם על דרך
 העברת הלסון הוא אומר לאמת ואין עליו מסכרת העול בדבריו וסחמו
 סאמר אבריהם על סחוק אחותיה הוא וביא רובת הרובתי כאשר מצאנו לוט
 סנקרא אח עריך הלסון וסם סכרו סחוק אחותו באמת ולא היה סחוק
 על יבוכה אכל החטא פליסם כי הם עוולו בדרך בני אדם לסאול הקר
 על עניניו ועל תועלתיו ועל מה סחוק סכבו ועל מה סכריר ל' וזאת

למה ידע ה' את

למה ידע ה'

למה ידע ה'

למה ידע ה'

למה ידע ה'

והשקיעו חידוש טבה היתה עם חרוסקה בחילת הארץ במעלה מן המצמיסוזה בא עלמלטה ענינים אחד מהם האלה מן האויבים עד סיפנת הארץ בעבור זה למעשה מן המצמיסו ויאמרו כי קעביל אותן מאויבין ברם לנו זה על דרך העבודה באשר אמר ויער אלפי ישראל את רוח פול מלך אשור ועוד העיר יי את רוח כורס מלך פרס ויעוד ויער יי על יקורס ועוד כי שמח יי וסמך לכמלך אשור ועוד ולא שמע אמציה כי מהאלהים היא ועוד ולא שמע המלך אל המס כף היתה סבה מעם יי • כל זה בהגלה מן האויב ומן הנזק וסמנו זכות הקבנה וקרור העצה בסמות המזג עד סיכין הארץ מערי הדת וההכמה וסומע זה יחשוב כי הוא הכרה ופואמה סאמר דרכין יי הוריעני אורחותיך למדני • ועוד הורני יי דרכך ונחני בדרך מיסוד ועוד העבר עיני מראות סוף • ועוד גם ביהודה היתה יד האלהים והשליסי אות על אף יחדסנה סבורא ותחיקהסם להאמין עם רב ויסמענה השומע ויחשוב כי מעל המס הכרה באשר אמר אליהו עניניי עניני וירשו העם הזה רובם לומר כי האשם כסתרד וחסרוף ספולה תסכ בה את לב העם אשר הוא אחרותי • ואין במאמר ססתר וולת הכא סכאמת האחרנית • וכן בעת היסועס אשר אמר ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתו את אשר בחרתי לבני איבנו רובה בה דבר כי אס קראות האות והמופתים ואתר אלה הסמנה סר סיס לא נסאר כי אס מה סמטעות בו מפני כדור הססוק באמרו לך לברך חטאתי הירע בעיניך עשיתי וגו' • חשב הסומע כי זה הסב אומר כי הוא בעבור סיתקיים עליומה סגור בו אלהיו ואיבנו סב אמרו למסן סכרת סל חטאתי אך הוא סב על אמרו ומחטאתי טורני הוא אמרו סרד לפוני סר סיתקיים פאמרך אשר אמרת וגזרת כי מי סיסוב אליך סכפר לנו וסממס סכוהג כלסון דומה באמרו צעקו ויי סמע אשר איבנו סב על פניי כעוסי רע אבל הוא סב על פניי יי אל דריקיס • וסס אלה הכאוריס יסתלקו כל הספקות אשר סס ארמיס ההכרה וסעבת בו יאיו סלמס על כדואיו בעבודתו וכמרותו אין להס טענה עליו • וכמו סאמר סכתוב סאנוס מאלוה ידקה אס מעוססו יעקר גבר • וכאשר בהקיימו האותות סגללות יי וסליות הכביאס

פי' אמר ה' וירשו
למה אמרתי
פי' אמרתי
בנפשי וכו'
פי' אמרתי
בנפשי וכו'
פי' אמרתי
בנפשי וכו'

סלסם המאמר הרביעי מן ספסר

מאמר ד' זכר וזכרה
המאמר החמישי בזכירת ובחובות
אמר יהודה בן שאול

אמר והחכר הודיענו אלהינו יתכרך כי עבודת הארץ איתו כמס רבים נקראו זכיות וסמרות יוכסירכו נקראו חובות וכי הכל סמור אצל כל עבדיו כמס סאמר גדול סעצה ורכ הפליליס אשר עניך סקוחות על כל דרכי בני ארס • ונאמר עוד כי עיניי על דרכי אים וגו' וכי סס פעלים ימעלנו כנסות וסימס זכר או סמונסות באשר הוא אומר בעונות ונסא עונו ונסא חסאו ואל עונס יסאו כנסס חנסס חזיא עונה כח ואס יעלס זה סכני ארס ולא סתכרר אצלס הוא בלוי אכלו יתכרר כמו סאמר אני יי סוקר לב כוחן כליות וגו' וזכיא על כל בעניכיס האלה האותות והמופתים וקבלנוס וכאשר סתקיים לנו זה סמעפתי בעיני כענין הזה באשר קדמתי וראיתי כנספאות סלאכות דקות ככלמות מרכיס סכני ארס וירמו טוביכס לרעיקס עד סיגיטו אל סחבס מהס ויכיר מה סיס כינוס ומהס סלאכת הרבני תראה ספתי אשר איככר בקי כח מדמה סריני ססנוב לרע עד סיבדילס סמרס • ומסס סלאכת סרסאות תראה ספתי אים סכקיס דסיקת סגידים ולא ידעו מעססס והקבסס מה סאיכות סגוברת על סנוף וירעס סרופא סכקיא • ומה סכמת הקיאסו אשר סס פביסיס כקוי ספסיס וכרגלים ומכדילים ביק אים לאים כמס סווא כעלס מוולת סמיס אין ואת סלאכות וכן כמלאכת ספניניס מאורס ומספדדו וכרלס זולתס לא יכירס כי אס סכקי • וסכלל כל סלאכת דקח הרבס סמומיס יעלמו מן ספתי אים ויראו לחכמיס וכאשר סכאחי אלה הדכריס סגללותיסיס באשר סכרתי סוטפתי להחזיק כסמומי סנססות סעונות וסאסמיס אך על סיסייכס כדאיס לסני ארס • ספני סאין חוסס ססער כס וסס נגלים לפוסיקס כו הוא כראס והכל איתס וסא ססנסס עכס סכליך יוטר וד מעסס סכוכל והכלגלים וסנכנו סין אינו וראיס אותה כחוסנו ואיך יתכרר לנו מה ספועל בעצמה ומעכיר אותה אך הוא עבואר לכוראס וכורא סגללג ועל כן יסיס ססמיס והכוכביס דומיס לה בענין הזה כסווא אומר וכוכביס לא זכו בעיניו וסמיס לא זכו בעיניו • ואומר כי סיא לו כאור סכר אר אשר יחופס בו כל סכחואיס וסחרריס ויראס כל עק סכוא סכקר כס כמו סאמר נל יכסמת ארס חופס כל סררי כסון ואס עור כי הוא לסכא

לשון הכתוב
למה אמרתי
למה אמרתי
למה אמרתי
למה אמרתי
למה אמרתי
למה אמרתי
למה אמרתי

תאמרה בזכות וחובות

ואחר כן את כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו ואמרו זכותינו לא כביאור
 זה כזוהר על הראשונות • ועל המעט הזה גם כן אפשר שיהיה אים זדיות
 בזכותו מוכנות לו לעולם הבא ויתפרט עליהם וישלו מהבנה לעולם
 הבא ויגמלו חכמה עליהם בעולם הזה על הקצת ויראוהו בני אדם
 באשר החל לכתור החלו טובותיו וימלאם לבם לשאול וחקובתה היא אינם
 בעבור תה סתם כל בו מן המעט אבל היא טובה מה שהיה מוכן לו וזכו בו
 על פניו • ואפשר שיהיה אדם רשע עובדות חובותיו לעולם הבא ויתחרט
 עליהם וישוב ויגלו מעטות אחרו עליהם בעולם באו פירשו ממנו בעולם
 הזה כמה מאי אפשר בלעדיו מעונש עולמי כאשר אני עתיד לבאר ויראו
 אותו בני אדם כאשר החל לשוב משאחיתו לאו עליו חרשות ויתמהו ולא
 ידעו כי זה מעט לא איננו בעבור מה שהחל בו אך מהארת מה פסר ממנו
 וכאשר יתוכוו בני אדם בתיכים האלה יגלו מעליהם החסקות ויהיו
 לזכותם לעבודתו כמו שאמר ויחזו צדיק דרכו ונקשרים יסביח אמן •
 ואם יאמר אדם שחובה אחת רפסוד זכות רבות איננה עושה זה אלא יס
 עשה חרטה בעבור עלת החרטה לא בעבור עמה • וזכות אחת תהיה
 חובות רבות איננה עושה זה ביהם עם התשובה בעבור התשובה לא
 בעבור עמה • והנכונה לביאור זה עפני טראיתי אנשים מזיפים
 הדברים ואומרים אם יש בסיפור בפייה אחת לאבד הרבה מן האמונה
 לא יתכן להיות בסיפור אענה אחת מה שיאבד הרבה כתירות ואם יש
 זכה אמנה אחת מה סימיר הרבה בפירות לא יתכן להיות כפירה אחת עת
 סימיר הרבה מן האמונה ויהיו האמינים נבוכים בדרכים האלה •
 ואחר כן אומר כי אינו מובא יבורי הדברים בעולם הזה על שני דרכים
 אחד מהם על חטאים מעטים כאשר הקדמתי לבאר • והשני התחלת
 רעה יביאה חבורה עליהם בסיפור מהם מהם טובלי יאחה ואחר כן יעמלם
 עליה טוב כמאמר יי צדיק יבחן • ולא נהג לעשות כן עם מי שאינו
 הוכל מפני שאין בו חושלת אבל התועלת בעבור הדברים כדי שידעו
 בני האדם בלא בחירה האלמים לחנם וכאשר ידעת מענין איזה וככלו
 אלה אם יהיה האדם נעם בבוריו וישאל מאלהיו להודיעו על מה שיהיה
 עליו נהג להודיעו כאשר אמר ויהי כי תאמרו תחת מה עשה יי אלהינו
 לבנו את כל אלה וכו' • וזוהי תהיה מסיני שמביאו להור מחטאתיו וכאשר
 יהיה האדם נכחן בבוריו וישאל מאלהיו להודיעו למה הביאם עליו נהג
 מלא להודיעו וכאשר אמר משה רבינו למה חרשות לעבדך ולא באר לנו
 ואמר ייך הודיעו על מה תדבירנו ולא באר לנו • וזוהי עוד תהיה
 כדי

בזכות
 באי צדיק
 שם
 להאריך

אין להאריך
 פ.א

תאמרה זכות וחובות

בדי מלא ידעה סכל הדריק נקל אבל בני אדם ויאמר לא סכל כי אם
 בעבור שידע כי גמולו יהיה גדול • ואומר עוד כי אפילו השלם
 יתכן שמרעיו לו לגמול אותו כי אינו מובא העוללים מרישים נהם ואין
 ספק אצלי בגמולו ויהיו היסודין שמביא עליהם הכורה לטוב להם כמו
 מוסר אביהם להם לחכותם ולאמרם כדי למנוע מהם החוק וכאשר יספק
 הרעויות המרות הנמאסות להכיר מחלותם וכמו שאמר כי כאשר יספק
 איש את בנו יי אלהיו מוסר • ואמ' עוד בכמו זה כי את אשר יאהב יי
 יוכיח וכו' • ואם יאמר אומר הוא יכול לחייב להם בעבור גמול
 הזה מכלתי יסודין • נסיבנו בתשובתינו הראשונה אשר אמרנו כי נטה
 בנו אל החלק הגדול כי הטובה על דרך הגמול יותר גדולה ממה שעל
 דרך חסד • ואחר כן אומר כי טובת הכופרים בעולם הזה והארכותם
 היא על שבעה דרכים • יש מהם מי שידע חבורה ממנו שעתיד לשוב
 וזוהי תאריך לו כדי שתשלם התשובה כאשר מצאנוהו שהאריך למנוע
 כ'ב' סנה עד שחזר בתשובה ל'ב' סנה א'ע'פ' שתשובתו לא נשלמה לו •
 ומהם מי שהאריך לו כדי שיבא ממנו בן צדיק כאשר האריך לאחו וזוהי
 ממנו חזקיהו וכאשר האריך לתמון ויבא ממנו יאשיהו • ומהם מי
 שמאריך לו להקדם בו מאנשים רשעים ממנו כאשר אמר על אשר בניו
 חקף אשלתו וכו' • ומהם מי שמאריך בעבור בקשת צדיק על דבר
 שיהיה בו תקנתו כמו שאמר ללוט הנה נשאתי פניך גם לדבר היות לכלתי
 הפכי וכו' • ומהם מי שמאריך לו להכביר עליו העונש כאשר הציב
 פירעה מעשר המבות עד שחטביעובים כאשר אמר ובער פירעה וחילו
 בים סוף • ועל הענינים האלה שאל ירמיהו אלהיו על האנשים הרשעים
 להודיעו על אי חזרדך הוא מאריך להם לא שהיה נדבר רע בעיניו כ
 כשאמר מרוע דרך רשעים בלחה וגו' והודיעו כי כוא על הפנים החרוני'
 כדי לענשם ענש חזק כאשר אמר בפרעה שאחריה עד מתי תאבל הארץ
 וגו' • וזוהי סבאריה מה שצדיק אליו בעשר הדברים והפירש החבר אליו
 שאומר הנה אהבנו רואים הכתוב אומר וחוטא אחד יאבד טובה הרבה
 ודמהו כזכוב נופל בשמן רוקה כמו שאמר אחריו זכובימות יבאים יביע
 שמן רוקה • אין זה כי אם על קריאת ססם בלבד כאלו היו לו לאדם
 מאתים ואחד מעשים מהם מאה זכיות ומאה חובות יהיה ענינו שיה
 ישיה המעשה האחד טוב נקרא בזכות ואם יהיה רע נקרא בו רשע אך
 העבור הוא אשר יחד לו מזה אחת לא יעברנה כל ימי חייו שאם יסכים
 בזולתה או יחלק בה לא יקרב בזאת כלל • כאלו הם לעצמו שלא יאבד

הוא

כדי
 אמן
 שם
 כמשה

כמה
 צדיק

לכל

לאומר כי על כן מצאתי החכמים הראשונים נקבו לומר ביום הכפור כמז
 אלה החבורים אחת מבין שרעפי לכי ואל תבא עמנו בתוכחות ארון כל
 פעל והדומה להם ולא להאריך בהם המוכים שלמם וגם התוספת בהפגם
 וכבדק ולחשיב בני אדם למנוע אחר בתפלה ונדקה בחסד ואמת יבוסר
 עון וכיראת ה' בור מרע וכהשיב בני אדם למנוע אלמדה טופעים
 דרכך וגו' • ואבאר עוד כי האדם באשר יסכים בעת תשובתו בלב
 מלם שלא ישנה תהיה תשובתו מקובלת ואם תשיגהו התאוה אחר כן לשנות
 אין תשובתו נכפדת אך יתחלו לו הפגנות שהיו קודם התשובה ויכתב עליו
 מה שיהיה לאחריה וכן אם יבהג הפגנה הזו פעמים רבות סימנו ואחר
 בן יסנף לחקא אין כותבין עליו כי אסמה שאחר התשובה בתהיה ככל
 פגם דעתו שלא יזכרו טוב שלא יסנף זה אשר איתו מובא בכחוב אומר
 על שלמה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו איננו בקבול התשובה
 אבל הוא כרתות הענש מהם אחר השליחו כאלו היה עולה אל עם סימנו
 ואם לא ישובו אביא עליהם הרעב והרעב ואם ישובו אחר השליחות
 הראשונה או השנית או השלישית לא יביא עליהם מה שאמר להביא ואם
 לא יבזר עליהם מה שאמר אפילו אם ישובו אחר כן לא יועיל להם ת
 תשובתם בריבועית לרחוק מהם הענש הוא בעולם הזה אבל היא מועיל
 להם להכבד בעולם הבא • וכיון שבארתי המאמר הזה אחר בלתי
 שאר חרברים אשר לא תקובל עמכם התפלה ואומר כי הם סבעה •
 תחלתם כשיחלל אדם אחר שנגזר דין עליו בדבר באשר ידעת מענין
 משה רבינו ע"ה ואתחנן אל ה' ועבד אהיה רב לך אל תוסף דבר עלי עוד
 בדבר הזה • וסגני התפלה מבני כוונת הלב וכמו שאמר ויצרו
 בי אלהים בורס וגו' ויפתוהו בפייהם וגו' ולבם לא נכון עמו וגו' •
 והשלישי מי שאינו רוצה לשמוע דברי הורה כמו שאמר יאמר אוננו משמוע
 חורבם תפלתו תועבה • והרביעי מי שמעלם מזבחת העני
 כמו שאמר מי אוננו מזבחת דלגם הוא יקרא ולא יענה • והחמישי
 מי שמעיר לשבחו מתוך שאמר לו כונו שאמר ואשר אכלו שאר עמי ועורם
 מעליהם הפשיטו וגו' ואז יבעקו אל י' ולא יענה אותם • וסגני
 כשזאו מעלל בלא טעיה כמו שאמר גם כי תרבו תפלה אינני שומע
 ידיכם דמים מלאו רחבו הזכו וגו' • והשביעי מי שרבו עונותיו
 ואיננו מתפלל בתשובה כמו שאמר קראתי ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע
 וכריך שאבאר בתקום הזה שכל העונות יתחלו עם התשובה חוץ משלמה
 תזתק עם ברעת דע שמראש להם או בקולא רעק שמורה להם כי לא
 יתכן

עוד ראשונים
 המעשה שלם ורע
 וכאשר על אונם אלגש

ה' אלהים

ה' אלהים

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י

כפי אונם
 כפי אונם

יתכן לו להשיב את מה טעמה וכו' אמר מסגה ישראל בדוך רע כשהחוק
 הוא יפול ותמימים יתחלו טוב • ומי שחוביא סע רע על חכירו
 כי אי אפשר לו להשיבו וכו' אומר כן יחדר שומע ודכתך לא תשוב •
 ומי שיש בידו גזלה ואיננו משיבה אל בעלה כמו שאמר והיה כי יחטא
 ואסס והשיב את הגזלה אשר גזל ואמר חבול ישיב דשע גזלה ישלם בחקות
 החיים קלך ואם ימות הכבול ישיב ליקריו כמו שאמר לאשר הוא לו
 מהננו כיום אשחתו ואם לא ידענו יפקירנה ותהיה הפקר • ואבאר
 עוד מה שיצדתי לכאר מן הטובות אשר אי אפשר שלא יענש עליהם
 בעולם הזה אע"פ שבעה תשובה ואומר שהם ארבעה • תחלתם סבועת
 סוף אמר בכי לא יקנה י' את אשר ישאמנו לשוא • והשני סביבות
 דם נקי אחר בו ונקיתי דמם לא נקיתי • והשלישי הבא על אשת
 איש אמר בו בן הבא אל אשת דעתו לא יקנה כלל חנובע בה • והרביעי
 עדות שקר אמר בה עד שקרים לא יקנה ויפיה כזבים לא ימלט ויתחבר
 אליהם מה שנתחם עליו בזר דין כמו רב לך באשר בארנו והתשובה עם
 אלה התמטת מקובלת אלא שאיננו מלט מרעה שקבא עליו בעולם הזה
 עליהם • ומי ששרע לחברו שלא באמון אבל בגדו או בהבאה חדבר
 תלוי במחילתו ואם ימחל לו יבזר ענשו כמו שאמר כה תאמרו ליוסף אנא
 שא נא פגע אחיך וגו' וכריך שיאל ג' פעמי' כמו שאמר אנא שא נא ועתה
 שא נא ואם ימות המגדף או חמוכה יאמר במעמד עבדך אנשים חטאתי
 לפלני ג' פעמי' כי אם היה חי ושאל ממנו כן ולא היה עונתו סיח נמחל לו
 ואבאר עוד הזכויות אשר אי אפשר שלא יבא עליהם גמול בעולם הזה
 אפילו אם יכפור אדם • ואומר שהם שלש כבוד אב ואם כמו שאמר
 כבד את אביך ואת אמך למען יאריך ימך • והרביעי על בעלי
 חיים כמו שאמר שלח תשלח את האם ואת הכנים תקח לך למען ייטב לך
 והארכת ימים • ושיהיה משאו ומתנו באמונה כמו שאמר אבן שלמה
 וברק יהיה לך ויתחבר אל זה השיעור בטובה כשהיה כבוד דין כמו
 שאמר ליקרא בני רבעים ישובו לך על כהאשר אל כבוד דין וחטא הוא
 וכניוולא היה אפשר שלא להשליטם מה שיצדו בו • ואל יחשוב חושב
 שאמרו ויהי כך חטא בקצת השונות שאי אפשר מבלי ענש בעולם הזה כי
 המאמר הוא איננו כי אם בשלמה דברים באחור הנדרים והם לאלהים
 יתכן למחול התאחרם ובהמנע מהלוות לעני והוא נמחל עם התשובה
 ומארכת סכר סכרו והוא נכנס בשער הגולות • ואבאר עוד שיש
 לתשובה חמש עשרות כל עשנה קודמת מהם גדולה מהקת אחרת •

עוד ראשונים
 המעשה שלם ורע
 וכאשר על אונם אלגש

ה' אלהים

ה' אלהים

מאמר ז' משהות הנפש

פסלה פשטות וזכיות זך וסם כל אחת מהן בתוך הכרית ופפ בתוכם
 כד רולק לא סיהמי שוראמו מריהק סהוא תוך עמר פשטיות בעבור עבוד
 האם כבדמיהס ועבוד תראות באור והדבר בלוי . יחרבן מה יהיה
 מענינה אחר יביאהם מן הגוף ואשיב כמה סקדמתי זכרו סהיה תהיה
 סקורה אל עת הגמול כאשר אמר ונוצר כפסך סוף ידע ויהיה כדך ממנח
 מקום סמירתו למעלה והעבוד למטה כאשר סקדמתי מאמרו כדך סקדיע
 ומאצרו העולה היל למעלה וכמו סאמרו רבתינו זל כסעתן סל כדויקיס
 גנוה תחת כסא הכבוד וסל רשעים עסוטעת בעולם ולין לה מנוחה וזה
 וסדומה לוהספרס סביניהם וכתחלת זמן הפרוד תעמוד כנפס זמן מבלי
 מנוחה עד סיכלה הגוף וענין זה סתפיקו חלקיו ויקסע עליה כזמן
 סחוא מה סתדעו מה סיעבוד על סגוף מן התולעת והתמה וסדומה
 להס כאשר יקסע לארס כסאוא כיהו אשר היה סוכן בו חרבועולס
 בו סמיר וסית וקרוסי האז יס סיהיה לכפס מעט ורב ויקסע עליה
 כפי סחוא ראי לה כמו סמעלתה כירידה תהיה כמעט ורב וזכר
 אמרו רבותינו זכרס לכריכה קסה רמה למת כמחט לכסר התי
 וכומכין זה אל מאמר הכחוב אך כסרו עליו יבאכ וכפסו עליו ת
 תאכל וזהו סקוראים אותו דך סקבר או הכוט סקבר . ואחר
 כן אומר סזמן עמידתם כפרדים יהיה עד סיתקבכו סאר הנפשות
 אשר חייבה חכמת סבורא כריאתם וכוא אחרית עמידת העולם
 וכאשר יסלס מכפרס ויתקבכו תחוכרנה הנפשות עם בוסיקס כאשר
 אכאר במאמר ססמוד לזה ויגמול אותס כמה סראוי להס זה עם
 מה סבארנוכו כמה סקדם מן המאמר יתבאר עוד מה סאמר
 תחכס כי אחר סאמר והרנח חסוב אל סאלהיס אשר נתנה סודיענו
 ססוף ענינם אל תגמול כאמרו אחר כן סוף דבר הכל כסמע כי את
 כל מעסס סאלהיס יביא כמספס . ואמרו אח כל מעסס רוצה בו
 הגוף והכפס יחדיו . ואמרו על כל נעלס רוצה בו מה סחוא נעלס
 ממנו מענין הכפס הוא בלוי אצל סבורא ואז יביא אותה מן סממים
 ויביא סגוף מן סארץ ויגמלס כמו סאמר יקרא אל סממים מעל ואל
 סארץ לרין עמו יסחבס כחכס ויתבדך וכסאל ממנו סידריכנו כדירץ
 סטוכס יך מה סיהיה מן תגמול והענכס אני עתיד לכארו במאמר
 התסיפי בעזרת האל . ואני עסכיס להמך לרבריס סאלו
 זכר מה סתחלקו בו סחולקיס כעכס הנכפס מה הוא ואמרו יתיר ראי
 סקוטס גסס ומכאתי אשר יארו סקיא מקרס ככל חוסכיס סהיה
 תמס

אם יבא אל גוף מנוחה

כפי סקבר

לכריכה כמחט כמחט

כדירץ כדירץ

מאמר ז' משהות הנפש

הכל ותפסד ותמך אבל אשר אמרו סהיה מן סרוחניס ומן כוריא
 לכרו וממנו ודבר אחר ומן סני סרסיס קדמוניס הם חוסכיס כלס
 סתסוב אל מוצא אשר ממנה נחכבה וכבר בארתי ספסד כל אלה
 סמאמריס וכטולס אבל אומר סאנסיס ממי סנקראיס יהודיס מבאתיס
 אומריס כססנות וקוראים אותו כסעתקה וענינו אכלס סרוח לאובן
 תסוב אל סמעון ואחר כן בלוי ואחר כן כיהודה ויס מהס רביס
 סאמריס יס פנמיס סתהיה רוח הארס ככמה ורוח הכמה כארס
 ודבריס רביס מוז סטבעון וסכרכוב והססתלתי כמה סחוסכיס
 ספסיאס אל סמאמר הזה ומכאתיס ארבעה סכומיס ואני רואה
 לזכרס ולססיב עליסם ותחלת זה סחוא מחזיק כדעת סרוחניס .
 ספסלס דעות סאחריס ומי סאינו יודע כי אכסי דעת סססנות
 לקחוקו מדעת ססניס וסרוחניס וכבר גליתי מה סיס על כלס מן
 סתסוכות וזכרתי אותו והסני סראו מדות רביס מכני ארס ומכאוס
 דמות למדות כססמות כמי סרואיס אותו סנו כמדות ככאן ורס
 כמדות סחיות ועבתן ככלב וקל כסוף והדומה לזה וססכינו בעבור
 אלה סעניניס סאלס כמדות לא היו ככני ארס עד סחיה כהס
 מרוחוק כססמות . וזה ירחמך סאלהיס מורס על רוב
 סכלותיס כי הם חוסכיס סגוף הארס מהכר הנפס מעצמותה עד
 שיסימנכ נפס ארס אחר סהיתה נפס ככמה . ועוד סקיא
 סספסב אותו מעצמותו עד סקסיס מדותיו ככממות אף על פי
 סגוריתו ככני ארס ולא די להס ססמו עכס סנפס מתחפך ולא
 קיימו לה עכס איתי עד ססתרו דבריהס וסמיה מהפכת סגוף ו
 ומסנה אריו והגוף עכס אותה ומסנה אותה וזאת היא סיביאה מן
 העוסכל והסלישי סמכיאיס דבריהס על דרך סטענכ
 ואומריס כיון ססכוריא סנכט כדך לא היה
 מביא יסודין על העולליס כי אס על סטא סטטאו כפסותס כעת ס
 סהו כגוף אשר קורס גופס ויס על זה ססוכות רבות .
 תחלתס סחס סכחו סער סגמול אשר זכרנו . ועוד
 כי אכחו כסאל אותס על ענין סראסון רוצה לומר תחלת כריאת
 סנפס אס כה איתס כוריא כעכוריה מן סעכורות אס לא ואס יאמרו
 לא כזה אותה כסלו סעכסיס כלס מפני סלא היתה מצווה מתחלס
 ואס יודן ככפסו חנפס כעת סהיה לא קבלה ולא מרתה

אם יבא אל גוף מנוחה

כפי סקבר

לכריכה כמחט כמחט

כדירץ כדירץ

כפי סקבר

לכריכה כמחט כמחט

תולדות אבות אברהם

וכבר הוזה ספרים טובים לעתיד לא לחולף בלכד ויפוזאל מאמריו
 בתורה ויפוזו הכתמים על שאין יסורין אלא על מה שחלף
 והרכיבו מהם נתיבים כמקורות המקרא וראיתי לזכור מנס קדמם
 ואומר שהאשר דברי עשה כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום ואמרן זה
 מורה על שרירות האחרונים הם דוחות הראשונים ועל כן הסתמכות
 וזה שאינם נמצאים ומשט המוקד תבטל מה שהכרוהו כי הוא הומר
 שהנבוא אלה שאיננו נחמא ופירשו איננו כי הם כהייב מי שיביעו
 אליו דברי משה שיקבלם כקבול הנמצאים אהו • ומשם אשרי האים
 אשר לא הלך בענת רשעים ואמרנו כי מפני שאמר לא הלך ולא אמר לא
 ילך לאמרנו שהצטע על דבר שעתה נפשו ברוך הראשון וזה מהם חכמת
 קצות כי החכמה לא חייב לזכור אשרי כי אם אחרי שלא הלך ולא חייבו
 לו קודם שלא הלך והנראה מקובל וזו תשובה עליהם ואלו היה כמו שאמרנו
 היה הבטול על חכמת הבאות לא על החולפות מפני אמרו אחריו ובתורה
 יהיה ולא אמר אנה כאשר חייבו צדקם על חטונות החולפות ולא על
 הבאות מאמרנו לא הלך ולא אמר לא ילך • ומשם אמרו תקטר
 בחמר חותם ויתביכו כמו לבוש ונכדו כי אמרו תקטר על הכסף ואמרנו
 זה מורה שהיא מתחבט באדם ובכמה חמיר ולא הבינו הפתאים שהיא
 לא אמר כי אף על שארץ מפני שהקדים לפניו לאחור בכפנו הארץ ועל
 אמר שהיא מתחבט ברשעים בחמר חותם והם סוקרים באלוהיה לבושם
 לא יוכלו להשתקף ממנה עד שתשלים גזירת האל בהם • ומשם דברי
 הנביא נטשי יטובב והסבוח את הסבה מגוף אל גוף ולא הבינו הפתאים
 כי היא מנוחה ומיבוע והשקם מצער שהיתה בו ואיננה הסבה אחרי יציאה
 וזה כלסון אבותינו מבואר בלוי שאמרנו על שמתן בעת סכמא והשקמו
 בוראו מים ותטב רוחו ויחי ולא יצא כבר ואמרנו על שמרי באבר רעב
 והאכלנו דוד ותטב רוחו ואמרנו על הכיר באמן לטולהו וכפע
 ארוניו יטיב ואמרנו בהכמה תורה ייתמית משיבת נפשו ואני מנסאר דברי
 מקלות דעתם וארומם מפתיקותם ולולי דלתי מן השמים • וכמו
 דבריהם אומרים מארבע דוחות בלי כדוחן ופתי בהרובים האלל ויחי
 ואמר וזו דבר נכרי יסבוח כי לא אמר זה כי אם מפני כהרעות להם
 שהם למעלה ולמטה ובלי זה מקום שהיה מפני הכדדן ומאירע רוחותם
 תבא סבורה קורא לא כמו שאמר החמיר תקרא ואנכי אענך

על
 ימים ארבע עשרה
 עשרה

אשרי פה
 גר אצלך
 ארבע עשרה ימים
 עשרה

הפסוק בתורה מן

בדבריו ויסורי חייבים
 חללים שוב

עשרה ימים

אין ביום שמימי גלו כתיב
 ולתרום ברוחם קולן רעם
 וישלח קולן רעם מן
 אשם יתעלה אמתה רשע
 עמב לטעם כלל אלה יתעלה
 י קרענה

נעלם המאמר הנסי מן ספר

בדא סרו
 יסמי כדו
 יסמי כדו
 יסמי כדו
 יסמי כדו

מאמר השביעי בתהיית המתים
 נס המתים

והוא הכבד שמעורר בני ישראל אשר יעדם הכולא כס בעת חטונם
 אמר יהודה בן שאול אמר המחבר

יתברך ויתעלה האל אלהי ישראל המחמת דבריו הצדיק כמוסדו
 ואחרי כן אומר שמצאתי כמון בני ישראל מאמונים כי
 חכורא יתברך ויתעלה יחיה מתייהם בעת הגולה ומצאתים שמפדים
 כל פרסה שים בספרים סכרחה ממנה תחית המתים בעת היסועה
 בפשוטה ועוררים זה בדברים מקובלים כוללים פרוסי המין ההוא ומצאתי
 אנשים מעשים מן אומה שאינם מודים שזה יהיה בעת הגולה ואומרים
 שזה יהיה בעת היציאה אל העולם הבא ופומכים בזה על שכונ חלם
 קצתו שמעתי מהם וקצתו ראיתי להם באפסר ומפני שהיה חובט לכל
 בדיק שיצלה בלבן תחלה חרבר הנרבה וידחה מעליו הדברים הכפוסים
 באשר אור זכרון ששתי בדיק ידעון רבון ועליו עוד להודיע לאומה
 ולהקריבו להבנתם ומשיבנה מדברי הפתאים כמו שאמר עוד ספתי
 בדיק ירעו רבים ואילנים בחסד לב ימותו ויהיו ראוי בעבור בקסתי הנדק
 א' ע' פ' לא תשעתי אליו שאבגיח על הכפר סוז ודקרוקו הסגמה רבה עד
 שיצלה לי תחלה הדברה מאור בתכלית מה שהפסר ואחר כן אכתבה
 לאומתינו לחיות לא מייסר חסד בו על עבודת אנחינו ועל סבל מה שהיא
 בו ען הגלות ונבתי בו הדרך אשר בזה בנסבורא לכוות בסבל בהמרו
 חזקו ידים רפות וכרכים כושלות אמרו לנמכרי לב חזקו אל היראו
 הנה אלהיכ' וגו' וכאם' הכתכלתי בזה כדי שיחבא לי הים על מה שבוכרי
 מהמון מתחית המתים בעת הגולה טענה ועיינתי בענין ומצאתי
 שהמובאים אשר יעלו תחלה בראשונה אשר יבאו מהם משכי בטענה על
 זה ארבעה יין להם המיטו וראיתי כל שכוס שמשה יאו חסבתי כו סוקיה
 טענה על האמונה ופמרתית על סבר הכל ובעולו והפסדו והזקתה
 האמונה הולת בראיות מן השלטה ענינים אשר מהם ימסכו המאמינים
 דאיותם והמובאים הארבעה אבר חקרתי עליהם לראותיהם ענ האמונה
 הזאת בהם תשובה הסגורה האכע והסכל והכחוב והקבל' והחלות מן
 הטבע מפני שהיה קדימה עצמית ואמרתו אולי יתחייב המנס
 הנדאה בתחית המתים מפני גמנע הטבע לעשותו מפני שאין כמו

אשרי פה
 גר אצלך
 ארבע עשרה ימים
 עשרה

אין ביום שמימי גלו כתיב
 ולתרום ברוחם קולן רעם
 וישלח קולן רעם מן
 אשם יתעלה אמתה רשע
 עמב לטעם כלל אלה יתעלה
 י קרענה

עילתו תחית המהות

הגדלים כפלי חיים בטבע ובמים רבתי בטבע ומתים בטבע יחיו
 גס כן אחריותו בטבע ובאגד שתכונתי במחשבה היא הנהגת
 מכליתו שאין נקלים בה כי הם האומרים בקדמות או בשנייה מפני שלא
 יתכן אלנם סתיו הדברים אלא על דרך המנהגים המהותיים הנודעים
 אבנ בני אדם המאמינים שהבורא מסנה מנבגי בטבע ויסתם בכל
 עת שרצה כאשר ירצה אי אפשר להם לקטנע מהדות בהחיות המהות
 מבר הטבע ככלם מורים ששלח אליהם נביאיו ובידם אותות מלאות
 וגזול מה כחיתו היסודית הראשונה לא מדבר ויחיה באור המאמר הה
 סגי ממדחיק תחית המתים בעת שיטועה מפני הטבע לא יענה זה
 יתחיל להרחיק לעמתו המך גמטה תנין והמים דם ועמוד מי קים
 והקפאם ועכוב התנועה הגדולה המורחי עד סוף בה עמידת הממס
 על הארץ ושאר האותות הבקורות אשר זכרו הפסדים שהבורא עשה
 על ידי נביאיו עד שיכחש האומרה בכל הנביאים ויתחייב עוד להרחי'
 בראית דבר לא מדבר עד שיכחש בבורא ויבא מבלל המאמיני' ותחית
 המתים אבל העיון השלם יותר קל ויותר קרוב מכריח דבר לא מדבר
 וכבר התבאר כי מי שירצה שהבורא התחיל הנמלאות לא מדבר ואמץ
 נביאיו באותות מלאות לא יוכל להרחיק תחית המתים ולא להתלות
 לעיון בטבע כל שכן עם נודותו שהאזה המוקמת החים בבורא בנה
 בעולם שהכמו סוף סוף בה אכל עמנו ועוד סנתי בהקדוק
 הוזהר אחרתי אולי יתקשרו שאמר אכחנו מדברים כומן הדברים
 ההכלי אשר לא יכחש להאמי' שתפול היכולת עליהם כמו הטבת אתמול
 ושם קחמם יותר מן העשרה ויהי לפני העברת זה על לבי' שמדתי
 כשהגוף התי אחר מותו כבר נמקו החלקים אשר היו בו מן היסודות
 הארבעה אשר תביע כל חלק מהם יסודו חסרתי ונמזכו ולהד כן
 בהחברו חלקים מן היסודות והתרכב מהם גוף סני ואחר כן נמקו
 במוותו וסבאל מובאים ואחר כן נתחברו עמם סליסית והתרכב
 מהם גוף אחר ואחר כן נמקו במוותו אידיהי' שהראשון על סלמותו והסני
 על סלמותו והסליסי על סלמותו וחלקי כל אחד מהם כבר נכחכו באל'
 בעת שהתרכב וכאשר זקקתו חרשיון והעליתי מיץ' כהכרה מבאתי זאת
 בסברא המתנה סליסית אחת והוא שיסודות הגוף כאשר נמקו
 ומגיע כל חלק לים אל מובא מהם וקר ולח ויבם אלו לא יים
 במובא חרשי מה שיכחש מתנו גוף סני כי אם מה סנתה מן
 סגוף הראשון לא יים אפשר שיכחש מני אלא על אחד מסני פנים
 אם

הטוב על הטוב
 המהותיים

ועל המהותיים
 והמהותיים
 המהותיים

מאמר לתחית המתים

אם סתיו חלקיו חלקי מראשון או סיכרה בראיה ועל סני הנשים
 יחדיו יכחש סנות הגופים אחר סמקו אך מפני סקיו מובאים יותר
 גדולים מחלקי כל המורכבים כפלים רבים אשר לא יכחשו מרוב
 בי החכמים יודעים שהאויז אשר בין הארץ ובין תחלת חלק מן
 הממס כמו כל הארץ כלה ועפרים נהרים ומגה ומתחים ובעלי חיים
 סבא אלה פעם ותענה ומתנוים פעם מפני סקוא מוכה סלכת וסלטים
 בטלסס וסלטים • וכיון שהדבר כן על הרוב הזה יכול בורא
 הגוף סני לסוס חלקיו חלקים מן היסודות אשר לא טמס בס בגוף
 הראשון וכן ירכיב הסליסי מחלקים לא חיו נמוגים בסני וכן
 חביר הכביעי מחלקים לא התערבו בסליסי מפני רחב עולמי
 היסודות ומובאים ויעוצ נמקי בגוף הראשון והסני והסליסי ומס
 סאחריהם בעצמם לא יטמס בהם כחבורים פעתידים עד סקיו
 מוכנים להכר מהם חלקי כל גוף ויסיכחו בעת סירבה ומה סמקל
 את זה עוד ומקרב כי המחוים כחמסת אלפים סנה אינם על דרך
 הקירוב כי אם חמסים סת מבני אדם ואין שיסודם כלס חלק אחד
 מחלקי הארץ • ואם ישאל שאל על מי סאכלוסו החיות
 אך יחוויה ופוא כבר נסתנה אל גופות אחרים • נטיב כי
 האומר המאמר הזה אומר כי הגופים הנאכלים הם כלים ומסתנים אל
 בגופים אשר נכחמו עליהם וראוי סנסיכחו אל סני הדברים יחד
 בסום אשר אכחנו הקל חמיחדים מאמינים בו ונדעשו כי אין לגוף
 מן הדוואים לכלות גוף אחר בסום ענין אפילו אם יסרסו באם
 לא יוכל לכלותו לעולם כי לא יוכל לכלות הדברים עד שיסוכו לא
 דבר כי אם מי סבראם לאמדבר ושם נמבאים אבל כל חבוהים
 אינם יכולים כי אם לכפריד חלקי הגוף כלכר עד שהם כסניית
 בוערת בגוף מן הגופים אין דרבה כי אם לספריד אכריו ויסוכ מ
 החום אשר בו אל מובא האם והלחות והקור אל מובאים ותסאל
 העפרורית אשר מבלתי סיכלה מחלקי היסודות וכאשר תעסס
 האם הנליית לעין כן תעסס האם אשר בבעלי חיים בדבר
 סנאכל וכאשר יאכל חיי תבנת
 על דרך דמיון יסדרו חלקיו
 וינגב האויז מחלקיו מה
 פדרכו לנגב מחלקי
 שתפוח תמיד

החלקים
 המהותיים
 המהותיים

המהותיים
 המהותיים

המהותיים
 המהותיים
 המהותיים

קמלו חמית קמלו

בבואו חנה לא הנחמה כמנו וכן סאר האיות ומוסר יאמר עם נפלאים
 בפני בני אדם אך חיו וכן האיות הפתורים נפלאים בעינים
 אך חיו כמו ארמי סאע כזאת מי ראה כאלס ועסע מה סאר הכח
 בימי אשר יחובר אל כל הקיים ים כשחוק ובו' ביחיים יודעים שיעותו
 והאיתים אינם ערשים מאומה ובו' גם האבות גם סנאס גם קנאס
 ככר אכרס ובו' וביחיקי פניו הפסוקים האלס והס באס'אני מספר
 כי מי שיחובר אל החיי ים לו כשחוק ולכלב כחי טוב מן סאר סמח וכו'
 סהחיים יודעים שיעותו וסמיתים אינם יודעים מאומה ולא נסאר לסס
 סכר כי נסכח זכרס ער סאכסס וסנאסס וקנאסס ככר אכרס כלס
 וסלק און לסס עור לפולס ככר סעסס תחת כבלל • ואמתי
 סואת סססיקה חוקק אסר סכסלס כס עור סחזיקי ארעת סס סכסלתי
 כזס סיס לטניס וסנאסי סחכס סחקדיס ססמאריס סאלס איכס דכרין
 פל עכסו אכל סס ססור דכר סכסיליס ומס ספולס כלבס כאסר אסר
 לסי • מאר עסורס וגס לכ בני אדם מלא רע וסוללות כלבס
 כחיים וסחרי • אל סקתס ומרוסו סלכות בני אדם'אליס רע וסרוריס
 ואמר בי מי אסר יחבר כי חיים יודעים שיעותו גם אכסס גם סנאס
 גם קנאס ככר אכרס וסכסו סאמר סחורס ויאמר פרעס מי י' אסר
 אצס סקולו וסוא רכר סכור ססור מה סאמר פרעס בן אלס סאמר
 רכר סכסס ססור דכר סכסיליס וסאר סקרא סכסס סמאריס סאלס
 רע וסוללותי סיס ענין מי ססחזיק בס ראו מלא יקביל פני סכינת כוריא
 כי סכר בלר כי אגסי רע וסוללות לא יתיכסו לכנרו ולא יגורו אכלו כסו
 סאמר לא יגורד רע לא יתיכסו סוללס לכנר עיניך ויהי ענינו ענין
 סככר כסרעס אסר אסר כו ויאמר פרעס מי' וסאר ססוק סמקס
 יכילנו מכל אולת • ואחר כן סנאסי סכסו כס סעסרנו כוריאנו
 אסר כי באסר בני ישראל אומריס יכסו עכמותינו אכרס תקותנו אסר
 לסס סכסו אסר ילאכי סותס את קכרותיכ' וסאזיא אתכס סקכרותיכס
 עמי וסכיא אתכס אל ארמית ישראל ונתתי רוחי בכס וגו' וידעת' כי אני י'
 יערת' אתכס וקמתי עמי סיערת' אתכס וסוא אסרו ויאמר אלי כן אדם
 סעכמות סאלס כל בית ישראל סמס סכסו אומריס יכסו עכמותינו וגו' לכן
 סכס' וסארת אלס' סנס אני פותס את קכרותיכ' ובו' ותחסי סקד עתו סנס
 אומר יכסו עכמותינו על מה סידע סיעלס כלכסו וכססו כו וסאמר
 און יחסי סעכמות אסר יכסו וססיב סלחות אסר סורס וסכר כי יחסי
 כן יכסס אסר ססרס • וקסי אסרו וקעליתי אתכס סקכרותכס
 אכאל

מאמר מלך המלכות

ל-
א-
ב-

קמלו חמית קמלו

בבואו חנה לא הנחמה כמנו וכן סאר האיות ומוסר יאמר עם נפלאים
 בפני בני אדם אך חיו וכן האיות הפתורים נפלאים בעינים
 אך חיו כמו ארמי סאע כזאת מי ראה כאלס ועסע מה סאר הכח
 בימי אשר יחובר אל כל הקיים ים כשחוק ובו' ביחיים יודעים שיעותו
 והאיתים אינם ערשים מאומה ובו' גם האבות גם סנאס גם קנאס
 ככר אכרס ובו' וביחיקי פניו הפסוקים האלס והס באס'אני מספר
 כי מי שיחובר אל החיי ים לו כשחוק ולכלב כחי טוב מן סאר סמח וכו'
 סהחיים יודעים שיעותו וסמיתים אינם יודעים מאומה ולא נסאר לסס
 סכר כי נסכח זכרס ער סאכסס וסנאסס וקנאסס ככר אכרס כלס
 וסלק און לסס עור לפולס ככר סעסס תחת כבלל • ואמתי
 סואת סססיקה חוקק אסר סכסלס כס עור סחזיקי ארעת סס סכסלתי
 כזס סיס לטניס וסנאסי סחכס סחקדיס ססמאריס סאלס איכס דכרין
 פל עכסו אכל סס ססור דכר סכסיליס ומס ספולס כלבס כאסר אסר
 לסי • מאר עסורס וגס לכ בני אדם מלא רע וסוללות כלבס
 כחיים וסחרי • אל סקתס ומרוסו סלכות בני אדם'אליס רע וסרוריס
 ואמר בי מי אסר יחבר כי חיים יודעים שיעותו גם אכסס גם סנאס
 גם קנאס ככר אכרס וסכסו סאמר סחורס ויאמר פרעס מי י' אסר
 אצס סקולו וסוא רכר סכור ססור מה סאמר פרעס בן אלס סאמר
 רכר סכסס ססור דכר סכסיליס וסאר סקרא סכסס סמאריס סאלס
 רע וסוללותי סיס ענין מי ססחזיק בס ראו מלא יקביל פני סכינת כוריא
 כי סכר בלר כי אגסי רע וסוללות לא יתיכסו לכנרו ולא יגורו אכלו כסו
 סאמר לא יגורד רע לא יתיכסו סוללס לכנר עיניך ויהי ענינו ענין
 סככר כסרעס אסר אסר כו ויאמר פרעס מי' וסאר ססוק סמקס
 יכילנו מכל אולת • ואחר כן סנאסי סכסו כס סעסרנו כוריאנו
 אסר כי באסר בני ישראל אומריס יכסו עכמותינו אכרס תקותנו אסר
 לסס סכסו אסר ילאכי סותס את קכרותיכ' וסאזיא אתכס סקכרותיכס
 עמי וסכיא אתכס אל ארמית ישראל ונתתי רוחי בכס וגו' וידעת' כי אני י'
 יערת' אתכס וקמתי עמי סיערת' אתכס וסוא אסרו ויאמר אלי כן אדם
 סעכמות סאלס כל בית ישראל סמס סכסו אומריס יכסו עכמותינו וגו' לכן
 סכס' וסארת אלס' סנס אני פותס את קכרותיכ' ובו' ותחסי סקד עתו סנס
 אומר יכסו עכמותינו על מה סידע סיעלס כלכסו וכססו כו וסאמר
 און יחסי סעכמות אסר יכסו וססיב סלחות אסר סורס וסכר כי יחסי
 כן יכסס אסר ססרס • וקסי אסרו וקעליתי אתכס סקכרותכס
 אכאל

מאמר מלך המלכות

מאמר מלך המלכות

מאמר מלך המלכות

פאגרו' תחיית המתים

אפני סמלמי פרו ויזממממ' והערב כפולס הזו לא ככא גס כן הרבים
מיסרי ארמת עפר יקצו כעולסיוח לאכבא' ואגרו ורביס רוכל כו
דביס מרכיס מעסוסוכן בעבנו סאמר מיסרי ארמת עפר וזכולל
כל בני אדם על כן יחד באמרו ורביס ליתר כו בני ישראל כלב' ומכיס
לאגרו מקברותי כסעמי ואמרו יחיו תתך ואמרו עפר עד סידעס ליכסו
עצמותינו ויחיה ככנר כי על אורות סלך ואמרו יקיצו לדמות להקיצו
ורגנו ולחיות אל וידעתם כי אביי' בפתחיה את קברותיכם אבל אמרו
אלה לחיי פולס ואלה לחדשות איכו רובס החלק המאיים עד ס סממס
עס כגן עדן וזס בניקנס אבל דסס החלק העס אשר בקברות וברביס
הסס אשר יקיצו ס לחיי פולס ויחיה ~~הקיצו~~ קיצו סס לרדאון פולס
באשר מבאתי ספוקיס האלה גורומיס להס סמכתיס היסב אחר כן
ואמתי אולי יתכן לסבור כספוקיס האלה סכרות אחרות עד סיסוכו
ענין תחיית המתים אל ענין החיות המלכיס והעמדת המלכות ודריש
למכתיס המגבס הזו והוא סממית ססמל מענין סממלות אל ענין סברולס
והרומעות ידועה להרעה מן העטר כמו סאמר מקמי מעבר דל ואמר
יפן אשר ברעמית מן העטר ודמס מיסוכו ככוק וכברס למתיס כמו
סאמר במתיס חסרי כמו הלליס סוכני תכד וגו' ואמר עוד נסכחתי כמת
מלכ וגו' וידעו סוסעתו מקבניק סקוה בתחייה כמו סאמר אשר סרסיתנו
ברות רכות ורעות ססוכ תחינו וגו' ואמר עוד הלא אית ססוכ תחינו
וגו' • וכתבונתי עס סעיון וסחיוב כי אס יתחיב או יכבר
סנכסור פרסיות האלה אשר יס בהס תחיית המתים על כדרכיס האלס
עד סנעתקו מפסוטס מכלי רוחק סיביא אל זס יתחיב וכסר על הדיך
כדלסכור במדות סעמיות והקגרות הקדמוניות ואחות הקבירות
סכרו' אחר כך סלא יסאר מהס דבר כססוטו או יערתו אל עניני אחר'
וארעה מהס קרת מן הגרות ססועיו' ולא יוכל העק אפסר סיכרו כס
ולא יחיה כי כס וכות מפני סדמס אותו בלחס אשר יחיה המץ סלי אפסל
סלא לרביקו באמרס כלס מנאסי סכמו תנור וגו' מלוס כדק עד סמנתו
ואגרו לא תבערו אס וגו' אפסר סיכרו כו אל תצאו למלחמ' מפני סכבר
דמס אותה לאס באגרו כיהא יצא מחסכון להכה מקרית יהון ואמרו
לא תקח האס על סכניס יתכן לסכו' כוכסככסו את אייכיס לא תסרגו
הוקניס עס ככחוריס כמו סאמר כסוד סלמן בית ארבל כיוס מלחמס
אס על כניס רוטסער סלא תסאר מכו סמעיית ומנהגרות הקדמוניות
דכרי קבריהק אמרו בראשית כרא אלקיס את סממיס ואת ארץ ייכן
לסיות

Handwritten notes in the left margin of page 136, including the word 'אמר' and other illegible characters.

Handwritten notes in the right margin of page 136, including the words 'ענין אלוהים' and 'בני ישראל'.

פאגרו' תחיית המתים

לסיות תקון ענין אומותן סאומות באשר אמר כסכפר ענין אומותינו
דאיתיה את סממיס וכנס תכו וכוה ואל סממיס ואין אורס ואמר בהסבת
תקונה כי כנני כולא סמיס חרסיס וארץ חרבה • וכן יכברו
בתרסא ארץ דסאפסכ סלוס הגופות כמו סאמר ועצמותיכס כרסא
תפרחנא וכן בפרי פוסה פרי קמלך הגדול כמו סאמר כהר מרוס יסר אל
אסתלכו ונסא ענף ועסא פרי וגו' וכן יקי מאורות תורה ונביאיש וסכמת
כמו סאמר כי כר מכוה ותורה אור כר לרגלי דכריך ואלו לנתיבתי
עד סלא תסאר ברעה מעעסס בראשית סלא תכא מכסוטו סל ענין
אשר פוא כבריאה ונביאיש וכססור האותות וסממתיס יכברו כסכן
ויכאו בני ישראל כתוך היס כי כססס להס חומה מימניס ומסמאלס
סכאו כתוך חיל סרכסו סומדיס עימין ומסמאל יכסיס כי סחיל ידומה
למיס כמו סאמר בסנחריב ולכן סכס יי' מעלה עליהס את מי הגנה
סכמותיס וכרביס את מלך אשר אף כסרעה עכמו אמר כטרס יכא סרעה
אל עוה כס אמר יי' פכס מיס פוליס מכסון וכו' לנחל סוסף • ויסכרו
ביודוס ססעס ורע עמר בהראת סמלכות ורוממותה כאשר דמס סברת'
וחלסתה ככא ססעס באמרו וכאה ססעס על הכביאי' וקרר עליהס היוס
ואמר עוד ככא ססעס כעור יומס ואמר בתקון זס ותי אור סלכנה כאור
ססעס וגו' עד סלא יסאר מופת ולאאות סלא יכא מפסוטו ויכוטלו •
ומרע מי סמחיב או מכסיר לסכור כססור תחיית המתים סכס מסליס
מפני סתכן סיכרו כס דרך אחרת סמתחיב לחייב ולסכסיר לסכור
כססור מעסס בראשית וככל סאותות וסממתיס וכל סמכות סממיות
עד סימיקס כלס מסליס כי אפסר סיכרו כס סכרות ואס יקבל זס על
עצמותיה מכלל תורת ישראל ואס יתאן לעשות כן יכאל מה סקרקס
עלינו ככמותו בתחיית המתים • ואחר כן כתבונתי כקוות
כסיות אשר סמלניך לו על בני ישראל כאשר אמר למען תהיה לי
ססירה סזחל לעד ככני ישראל ועבדתי כה זכרון תחיית המתים בעת
דיסועה וסוא מביאה על סדר • סכר קחלה סכדו על עכמו באמרו
הלא כוא אביך קנד הוה פסך ויכוננד עד ודס ענכ ססמס סמר • ואמר
כן ספך כעסס וכססס ויסמן יסורון ויבעט עד מכעס בניו וככותיו
ואחר כן ספר קצו עליהס וענשו להס באמרו ויאמר סממירכ בני מרס
אסכיתח מלכוס זכרס • ואחר כן ספר סמלתו עליהס ככדור ססמס
עליהס וסתרומתו באמרו לולא כעס אויב אגור • ומה סעמיר
לסממ' סקקמה וססלוס באמרו הלא סוא כמקס עמדי ומרמיון על כמו

Handwritten notes in the left margin of page 137, including the words 'ענין אלוהים' and 'בני ישראל'.

מאמר ו' תחית הקיים

אפוא סמלי פרס ויוקם... והערב בעולם הזה לא ככא גם כן ורבים
 מימיני ארמת ספר יקיצו בעולם הזה לאכבא ואמרו ורבים רוצה בו
 רבים מרבים מקסוסואר כן בעבור שאמר מימיני ארמת עמר וחכולל
 כל בני אדם על כן יחד באמרו ורבים ליהוד כו בני ישראל כלב ומסכים
 לאמרו מקבדותיכם עמי ואמרו יחיו מתוך ואמרו עמר עד שירמס ליבסו
 עבדותינו ויהיה כנגד כיטל אלוות סלך ואמרו יקיצו לדמות להקיצו
 ורננו ולשמנות אל ודעתם כי אני' בפתחי את הקבוצים אבל אמרו
 אלה למי עולם ולמה לחרשות אינו רוחם החלק המהי' ער סימנים
 עם כגן ערוגה בביטנם אבל רעה החלק העם אשר בקבדות ורבים
 חסא אשר יקיצו סלח עולם ויהיה יקיצו הם לרואן עולם
 גבאזר עבדותי הסבוקים האלה והדומים להם חשבתים היטב אחו כן
 ואמרו אולי יתכן לסבור בטוקים האלה סברות אחרות ער סימנו
 מפני תחית המתים אל ענין תחית המלכים והעמדת המלכות וצדיק
 לתחייתם המבנה הזה והוא המהמת הסמל מענין הסמלות אל ענין הגדולה
 והרוממות ידועה להרמח מן העמר כמו שאמר מקמי מעמד דל ואמר
 וכן אשר הרוממות מן העמר הימא מיקוא בזוק ובכרה למתים כמו
 שאמר במתים המטי כמו הללים סוכני קברונו' ואמר עוד נסבחת כמת
 מלכ וגו' וידעו תוספתו מהענין הקוא בתחייתו כמו שאמר אשר שראיתו
 צרות רבות ורעות תסוב תחיינו וגו' ואמר עוד הלא אתה תסוב תחיינו
 וגו' • ובהבונותי עם הענין והחיוב כי אם יתחייב או יכסר
 שנסבור פרסיות האלה אשר ישבהם תחיית המתים על סדרכים האלם
 עד שבעתהו מססוסם מקלי דוחק שיבוא אל זה יתחייב וכסר על הדין
 הול למבור במדות השמעות וההגרות הקדמוניות והאותות הנצרות
 סכרו' אחר' ער סלא ישאר מהם דבר בססוסו אך יעתיקו אל עניני אחר'
 וארמא מהם קבת מן המצות הסמעות' ולא יאכל חק' אמר סימכרו כו
 ולא יקום ביניכם ונות מפני סדמא אותו בלחם אשר קוא חק' סאי אסל
 סלא לרבוהו באמרים כלם מנאשים כמו תנורונו' מלום בנה ער חמדתו
 ואמרו לא תבערו אש וכו' אפסר סימכרו בו אל תבאו למלחמ' מפני סכבר
 דמא אותה לאם באמרי כי אם ינא' מחסבון להכה עקרית קיחון ואמרו
 לא תקח האם על סככים יתכן למכו' כו כסחכסו את אויביכם לא תמרוגו
 סוקים עם רבאורים כמו שאמר בסוד סלמן בית ארבל ביום מלחמת
 אס על כנים רוטק ער סלא תסאר מצוה סמעות ומכבדות סרדמוניות
 דברי קבויא אמרו בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ יתכן
 לקיות

מאמר ו'
 תחית הקיים

מאמר ו'
 תחית הקיים

מאמר ו' תחית הקיים

לשית תקון ענין אומות האומות באשר אמר בהספר ענין אומותינו
 דאיתיות הסמים והנה תהו וכו' ואל הסמים ואין אורם ואמר בהסבת
 תקוה כי סני כורא סמים חדשים וארץ חדשה • וכן יקברו
 בתרסא ארץ דסאפסב סלום הגומות כמו שאמר ועבדותיכם כרסא
 תכרסנה וכן בפרי פוסה פרי המלך הגדול כמו שאמר באר מרוס ישו אל
 אסתלנו וססא ענף ועסא פרי וגו' וכן יק' מאורות תורה ונביאים וחכמה
 כמו שאמר כי נר מצוה ותורה אור נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי
 ער סלא תסאר בריאמא ממעסה בראשית סלא תבא מכסוסו כל ענין
 אשר קוא בבריאה וביצירה וכססור האותות והמופתים יסכרו גסכן
 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה וזמנים להם חומה מימינם וממאלם
 סכאו בתוך חיל פרסיהם עומדים עימין ומסמאל יבשים כי החיל ידומה
 למים כמו שאמר באנחריב ולכן סנה י' מעלה עליהם את מגינת
 סבזומים והרכים את מלך אסור אף כסרעה עבמו אמר בקרים יבא פרסא
 אל עזה כס אמר י' סנה מים עולים מכסון והיו לנחל סוסף • ויסכרת
 בוידוס סססו וירח עמר בהראת המלכות ורוממותה כאשר דמא בהרת'
 וחלסחה ככא סססא באמרו וכלה סססא על סככיא' וקדר עליהם חיוס
 ואמר עוד ככא סססא בעור עמם ואמר בתקון זה ומים אור סלכנה כואר
 חממא וגו' ער סלא ישאר מוסת ולא אות סלא יבא מססוסו ויבטלו •
 וערע מי סמחייב אומכסיר לסבור בססור תחיית המתים סרס מסלים
 מפני סיתכן סימכרו כס דרך אחרת סמתחיוב לחייב ולסכסיר ללבור
 בססור מעסה בראשית וכלל האותות והמופתים וכל המצות הסמעות
 ער סיממם כלם מסלים כי אססר סימכרו כס סברות ואס יקבל זה על
 עבדו יבא מכלל תורת ישראל ואס ימאן לעשות בן יבול מה ססוקה
 עלינו ככמותו בתחיית המתים • ואחר בן גתבונתי בקורא
 בסירה אשר סמחלקד לו על בני ישראל באשר אמר למען תהיה לי
 ססירה חזאלעד בני ישראל ומצאתי בה זכרון תחיית המתים כפת
 היסועה וחוא מכיאה על סדר • סכר תחלה ססרו על עכמו באמרו
 הלא כנא אביך הקד הוא עסר ויכוננך עד ודם ענכ מסתה קטר • ואמר
 בן ספיר בעטס וכחסס ויסמן יסורון ויכעט ער מכעט בניו וכנותיו
 ואחר בן ספיר קבט עליהם וענמו להם באמרו ויאמר אסתירכ בני מים
 אסכיתם מאנוס ארס • ואחר בן ספיר חמלתו עליהם בגבור סססו
 עליהם וסרוממו באמרו לולא כעם אויב אבור • ומה ספיר
 סססו סוקמא והסלום באמרו הלא קוא כמות עמדי ומרחמי על עמו

מאמר ו'
 תחית הקיים

מאת' חזאלה אחרוני

אשר אהבנו בו ויק' נביבותינו מתרח ומערכ וביאנו אל עיר קדשנו
 וישיבנו ויחיה בגולתנו ויחלנו באגרו הנבימות את עמי מאר מורח
 ונארל מוא השמש והאזיאותם ושכנו בתוך ירוסלים והרחיבו נביהיו
 בענין מה ער שבתנו בו סגרים רבים ולא הג' שנתו קיריעה הזאת מ
 מהנביאים האחרונים כל כד אכל מהנביא הראשון משה רבינו עליו השלום
 עמרו על המוצר הזו שאמר בתורה וסבי' אלהיך את שבוך ורחמך
 ושאר מה שכתוב בפירוש עד סופה והעמידו האותות והמופתים על זה
 וקבלנוהו והאחלתיו בענין הן בדרך השיון ולא היה בו דבר שברוך
 לדיקרו ולחלק כי אם ענין אחר אוכור אותה באמצע המאמר הזה אבל
 פרש חזאלה הוא חייב מנסים רבים מהם קיום אות' משה אשר החל וכשר
 בהם - והאותות אשר יתקיימו לישיעה וזולתו מהנביאים אשר בסרו בהם
 ושהשולח אותם משלישם כלי ספק כמו שאמר מקים דבר שברו ועבת
 על אכיו שלום - ומתם שהוא בדיק לא יעול וכשר הביא על האומה
 הגולה הגרולה הואת אכלו הארובה וכלי ספק כי קתה לענם וקתה
 לנביון ולכל אחד מפניהם בניים מדה בזכלי' ולא יתקן שית' באין תב' -
 ובאר תכלה יתחייב פירשו מאלו שלם גמול אלה כמו שאמר כי גרבה
 ענה כי לקחה מיד י' בפלים בכל הטאזיה ותתם שח' כאמן בכל תופדיו
 יקום דברנו בתיד תבורו כמו שאמר יבס חזירי בכל ציון ודבר אלהינו
 יקום לעולם - ומתם סדקים המופדים האלה נמועד הראשון
 שיערנו בהיותנו בעברים שיערנו סידין את לוחזינו ומעבדינו ובייתן
 לנו רכוס גדול בלב' והוא אמרו ונס את הגוי אשר יעבודוך אנכי ואחריו
 כן יבאו ברכוס גדול - וכבר ראו שיענינו מה שפעל לנו מקריעת
 ים סוף והמין נהגלו ומעמד הר סיני ועמידת השמים וכדומה לה כל סכן
 שיערנו בדברים הגדולים שבמותם מהטובה וההפלה והגדולה והכרת
 והכבוד אשר שמש כפל מה שהגיענו מן השונים הפלות באמרו תחת
 בשחכם משנה וכלמה יכזבו חלקם לכן בארבע משנה יירשו ודמה מה
 שער עליו לרבע קבין ומה שיבמלנו עליו וחמיו הגדולים כמו שאמר
 ברבע קבין עזבתיך וברחמים גדולים אקבך ועל הנסיון והכחי' במת
 שער הוא שחיד לעשות לנו בפלים על מה שיערנו מה שלא יוכל לספרו
 מהרה כמו שאמר והגיבך והרבך מאכותך ובעבו' זה שנהגנו וזכרציאת
 מברים במקומות רבים מהתורה ומזכירנו ומה שראינוהו ואם נשאר דבר
 מונה שפעל לנו בגלות מברים שלא הזכירו בפי' בחזאלה הואת הוא נכנס
 תחת מאמרו כימי באתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ועל כן אהבנו
 הובלי

למה נבאין להם מן
 ה' כבוד שמש ויחיה בלבם

מאת' חזאלה אחרוני

פובלים ומיהלים מה שיערנו לא נקוץ ולא נקבנו אך נוסף חוק ונאמר
 כמו שאמר חוקו ויאת לבבם כל המיחלים ל' ומי סרוה אותנו בענין
 הזה הוא תמך עלינו או חושב אותנו לכפלים מפני שלא נכח באמר נסיון
 ולא שאמין באמר האמנו והוא כמי שלא ראה זריעת חמק וכמנוא רואה
 מי שמליך אותה בבקעת הארמה לבמות יחזיקנו לכפיל ואינו מכיר כי
 הוא כפיל אלא בעת הקציר כשהטוב חמדם עפרים או סלסים וכן דמה
 הכתוב ואמר חזרעים ברמעה ברנה יקצרו וכמו מי שלא ראה מעולם
 גרול בניס ובוא לועב למי שהוא רואה סגדל בן וסובל כל טרחו ואומ'
 אז דבר יקום מזה ובאם 'גרל ילמד החכמות ויחיה מלך וינהיב החיל'
 ידע האדם שהוא כי לנפשו לעב ובדמות סגדל בן נקום לכן זכר הוא
 מה שאמר בסרם יבא חבל להוהסליטה זכר - ואחר כן אמר
 ומי מספור המים אכלו כשיעור זרת ואל דרך בקירוב איך יקסה למלות
 הנבואה אלינו מהם ומי סמדת המים אכלו כפריסת כף איך יקסה עלע
 להקצ' סורנו מתוכם ומי ספפר שארץ אכלו בדבר פרוד איך לא יסיה
 עקל אכלו להקצ' נדחנו שאספיה ומי סהררים אכלו בדבר סקול איך לא
 יסיה קרוב אכלו לבנות הר קדשנו ועל כן קדם בתמלת ההחמות מי מדד
 בטעלו מים וגו' ומי סל סהררים אכלו כפריסת כף איך לא יקסה למלות
 איך לא יקסה למלות כמו שאמר הן בוים כמר מדלי וכמה מלונים
 נחשבו ומי ספפריתם מן הארץ אכלו בארץ הקצ' כנפות האמתות ונכשר
 אותה כמו סאמ' לאחובכנו' סאל' ויכערו רשעים ממנה ואלו הייתי אומ'
 מי סברא רכר לא סברא רים ספפיה ליבוא איך הצעתי אלה סעניני' מסבי
 סחביעם הוא יתולא יתכן סנפלה על לבנו סאינו מורס מה סאנחנו וכל
 סאינו כפרע לבנו לא סאינו ערחס וכמו סהוביחנו ואמ' למה תאמר יעקב
 שחברו ישראל בפתח דרכימי' וגו' ולא סאינו יכול להוסיענו ולסמוע
 סתלתנו כמו סאמ' לן לא קצרת יד י' פחוסיע וגו' ולא סאמ' אנו ועזבו איך
 כמו סאמ' כ' אל רחום י' אלהיך לא ידבר ולא יעזבך אבל ירחמך סאל מדב'
 אשר נאמין סחוסס לסעבודנו' ומינים אחד מהם זמן סחוסבה וזמן
 הקצ' ואי זה מהם סיקדים סחחייב בו סבאלה ואם סתלס סחובתנו איך
 סביטין אל הקצ' אבל יסיה כמו סאמ' סכתוב בתורה ויחייבי יבוא אליך כל
 סדברים סאלה הקרבה והקללה וסבת עדי י' אלמך וסמעת בקולו וסב י'
 אלהיך וגו' וסאר הי' ספוקים ואם סקצר סחובתנו נעמוד ערס סלמת סקצ'
 ויחייב סחבתנו ענוס' וקצתו מנוס' סאמ' סאינו סכל יעס סתכא סכלל
 בכל הל' קוסין ברעב וסחרכ וסדבר סיי' וקתת כמי אדם ענוס' סתם

למה נבאין להם מן

מאמר הגאולת אחרונם

וקדמם מנוסים עד שהזכור לא נמלט סלאחיה כו פוללים ומה מכוהים
 ונכבדים וכמו שאין אבלי ספק שאכותינו במצרים היו כהם בדריקים
 רבים ועמדו כמין עד שנמלטם הקוף הוא על כן אל יאמר לנו אומר אלנו
 שיש כהם בדריקים ביתה באת לכם בגאולה כי מה מה וההן ומרים
 עמדו כמזכור יותר משנים שנה עד שנמלטם הקוף וכמוהם מהדריקים
 וברך שאוכזר עדת הקוף ויאמר סאלהינו יתברך שראם לכניאו דניאל
 שלשם מלאכים האחד מהם עומד ממעל למי חרקל ומשנים שאחרים פ
 עומדים על שתי הספות וסואלים את העומד למעלה מהמים מתי תהיה
 הגאולה והוא אומר רייתי אני רניאל והנה שנים אחרים עומדים אחד
 הכס למפת שיאור ואמר הנה לבנת שיאור והחל המלאך העומד ממעל
 למימי שיאור וכשכב על קדק שבכו א'ש' שלא סאל עמנו להשבע ואמר
 דניאל ואשבע את האים לכוט מצדי אשר ממעל למימי שיאור וירם יתינו
 וסאלנו את הסמים ושבע בהי העולם כי למועד מועדים ומי וסני ס
 קבלאכים שמתו עמנו עומד עומדי והסמיה לסס בזה וכאלו ידעו פירוש
 אכל דניאל לא ידע מה פירוש מועד מועדים וחזי וסאל הוא את המלאך
 העומד ממעל למימי שיאור עלה כמו שאמר ואני שמתי ולא אביין
 ואומרים רני עת אחרית אלה ותחל המלאך עוד וסודים לו חשלה אשר
 בפכורם סתם מדבר קודם שיפרס לו המעכה ואמר לו סתמתי מדבר כדו
 סלא ישמרו עליה סתאיים זהבסלים ויקוצו כי אינם מתאווים ויראים מה
 ססכמים עתאיים ויראיים וסוא גמול העולם הבאה חיים המתמידים אכל
 סס אתאיים מהסם מלכות העולם וכבודו אכל ספכמים ישמרו עליה כמו
 שאמר לך דניאל כי סתנאים וחתומי סרבדים ונ' יתבררו ויתלכנו וירשנו
 רבים ונ' ואחר כן פירס אותנו לו סהם אלה וסלם מאות וסלס' וסלס' סנה
 באמרו אסרי סתכה ויביע ליניים אלה סלם מאו' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס'
 ימים תקופת סנה כמו סתמיה סתודה ימים תמיה גאולתו וסמו לו וסלם לא
 עאל עד מלאת לו סנה תמיה וסבאו כל הק ססס אותו לעלמה ס
 המעלכות סס סנים לא ימים וס סיוכרם ססנים והיה מקף סכעים ססס
 יתקור מ' את כור ואת עור מקף ארבעים סנה אקכ את מצרים וס
 סיוכרם בלסון ימים וס סנים כמו סאמר ליחזקאל ואני כתתי לך את
 עונם למסר ימים סלם מאות וס סנים יוס וקכץ לסון סנים ולסון יוס
 סראח כזה כי ימים סס סבים וכן כמקום הזה ודניאל הכין איך סיה פירוש
 מועד מועדים וחזי אלה וסלם מאות וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס'
 וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס'
 וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס'
 וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס'

באור פסוקי
 כהנה וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו'

למלאכה

מאמר הגאולת אחרונם

וחזי עד שהיו כמראלה וסלם מאות וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס'
 אינו כי אס לסמוס הדברים כאמרך למועד חרם האכזי וסער מועדים
 וחזי וחקרתי ומצאתי זה מסכים סכאמן סחוא רוכס כמאמר מועדים סני
 מלכות ישראל וימים הקף כסני מלכותם וחזים כלי ספק והוא סכל עתי
 כמלכות סנה מאות וסלס' סנה ת' ס' קורס ככין הבית ות' בבית ו
 וחזים ת' מ' ימים ככל אלה וסלם מאות וסלס' וסלס' וסלס' וסלס' וסלס'
 סהרון ויביה אמרו ומעת פוסד סתמיד ולתת סקוף סומוס ימים אלה
 מאתים וסלס' מעת מאורע סאירע בבית סני בתחלת ככינו תמיה אחר
 העת אשר אמר בו המאמר הזה לדניאל חמס וארבעים סנה ויחיה אמרו
 עד ערכ בקד אלפים וסלם מאות וכדק קדם כרץ סיקח ממנט סחזי
 מכני סהביע סממים וסלם לילה גיוס ויחיה חזי אלה וק' ויחיה זה מאחר
 העת אשר נא' בו לדניאל סתא' חזה ק' פ'ס יביע סוף סב' מניאל סנה א'
 כעצמה ואחר כן אומר וכעבור סדמות סספק בסלס' סהמנים כקף חוס
 סתוסס לסכבודו וסס אלהינו כסני קצי ססני סכודים סראסונים
 סדמות סספק גס כן סלא כסס' סהספק אירע כקף סה לכדו ממני סאינו
 אמת וכאשר כראח סני סקצים הקורמים אשר ככד ידענו אמתם כמכא
 כהס כמזוז יסיר סספק מלכותינו ואכאר זה ואומר סספק כסעבור
 מצרים סוא ספעס הוא ארבע מאות סנה גרות זרע אכרהס ועבורהס
 ומניס כמו סאמר ככד ימים זרעך בארץ לא להס ועבדוס וענו אותס
 ארבע מאות סנה וזה מעת סכולר יכחק ופעס סוא ארבע מאות ות' סנה
 כנסו כהס סני גרות אכרהס כי יבואת אכרהס מהרן אל ארץ כנען
 מפורסת ויבואתו אל חרן איננה מפורסת והמיה גרות אכרהס סלבים
 סנה כמו סאמר ומוסכ בני ישראל אשר יסכו במצרים סלס' סנה וארבע
 מאות סנה אכל איך כקרא אכרהס כני ישראל ואיך נקראו חרן וארץ
 כנען מצרים יס להס פירוסים איך סתקומו ועס זה כל מה סיסכו
 במצרים ל' סנה ולת יוכל אדם לאמר סכו סס ארבע מאות סנה
 כעבור סמיהקה ועמים וססס מונעיס ואין זה מקום באורו וככד סכו
 סלס' ומנים ארבע מאות וארבע מאות וסלס' ומאיתים ועסר סנים אכל
 סעבוד בכלים לו סניזמנים האחד נ' סנה והוא אמרו לפי מלאת
 לככל סכעים סנה אפקוד אכרס וססני סכעים סנה והוא אמרו למלאה
 לחיבות ירוסלים סכעים סנה וסיה בין מלכות בבל וחרבן ירוסלים
 סמנה עסר סנה כמו סכאמ' וכחרס סחמ' סי בעסור לחרס כיה סנה רכס
 עסר סנה למך ככוד ככד והוא כמו סנים וסמס' עד מלכות כורס

90
 445
 235

ועתה לראות ימות לבנות ובנו בשכח ביה וסבתא מלאכת הכנין י' סנה
 ער השלמת השבעים כמו שאמר בעלית עבדית בית אלה רי בירוסלם
 ונות כטלא עד שנת תרתין למלכות דריוס ובאשר לא היה בקץ הראשון
 הסתנה שלשה זמנים ארבע מאות וארבע מאות ושלשים ור' ולא הויה
 בקץ השני הכתוב שני זמנים כ' וע' כן לא הויה בקץ השלישי הסתנה
 שלשה זמנים ארבע מאות וחמשים ואלף ור' ג' ואלף ושלם מאות ול' כעבוד
 סחנן אלהים את עמו מהבמה מה שבידו בה הכל • וכיון
 שפרסתי הקבצים האלו ובארתי אומר עתה כבר ירענו שאם לא תשלם
 תשובתנו נעמוד עד השלמת הקץ ואם ישלם הקץ קודם שנסוב לא
 יתכן שהיה הישועה והבחנו שוטאים שהוא הגלגל מפני חטאינו ו
 ובאשר הדרך גלגלינו ולא סבנו ישיבנו קודם שנתקן ימים זה כמא
 אבל קדמונו זכרם לברכה קבלו שהקראנה אותנו צרות רבות ורעות
 שנכחד בעבורם השוכה ונהם ראויים להגאל והוא מה שאמר
 אה ישראל עושי תשובה בגאלין ואם לאו הקדום ברוך הוא מעמיד
 עליהם מלך שבוזחתי קשות כקמן ואם עושי תשובה ובגאלין ואמר
 סבת זה עמידת איש מבני יוסף בחר הגלגל ויתקבצו אליו אנשים
 מבני עמנו וילך אל בית המקדש אשר סיהים בליל ישיעמוד
 עם עמו זמן ואחר כן יעלה עליהם מלך שסמו ~~הוא~~ ישיעמוד
 וילכד ~~הוא~~ ישיעמוד ~~הוא~~ ישיעמוד ~~הוא~~ ישיעמוד ~~הוא~~ ישיעמוד
 ההרבים וישו עמנו בצרות גדולות והקשה סבירות ~~הוא~~ ישיעמוד
 בלי ~~הוא~~ ישיעמוד ~~הוא~~ ישיעמוד ~~הוא~~ ישיעמוד ~~הוא~~ ישיעמוד
 ויצמאו ומחוק הסודות המובאות יבאו רבים מהם מתורת ישראל והנסארים
 צותבררים שמוקרים ואז יראה להם אליהו ותבא הגאולה ואחד ששמעתי
 אלה הצרות התבוננתי בתשובה וצאתי ברוח קדש ללכת ולתת
 להם כבוד בית המקדש בעת הגאולה יאמר בן ועלו מושיעים בהר ציון
 לכפוש את הר שבו ושלחם בהם אהר מבני דתל אמר בזה לכן קממו
 ענת י' אשר ישק על ארוע ומשכבותיו אשר חשב על עובדי תימן אם לא
 יתחבב צפירי חכאן ושאנשים מעטים מן האומה יתקבצו אליו לא רבים
 אמר בו ולקחתי אתכם אהר תעיר וטנים ממשהה • ומשעולת
 עליהם יתפסו ויפסו ויהרס אמר בו הנה יוס בא לוי והולך
 שלך בקרבך ואעתי את כל הברים אל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר
 ונשטו ונבתים ופאחים אהר מלך יניה מן הנהרבים ויכבדו ויפסדו
 אמר בו והכנין אליו את אשר דקרו והמנו עליו כשעבד על הימד וסאר
 הענין

ענין

הענין וסבלה גדולה תמצא האומה בכת החיה אמר בו ובייתה פת צלה
 אשר לא נתייה מחיות גוי עד היום שהוא נשכחה גדולה תחדש בין
 רבים מאס וכין האומות עד שיגרסום אל הגדרות הרבים אמר בו
 והבאתי אתכם אל מדבר חמים ונספטי אתכם עם וסויפכו וסויבמו
 ויתענו כאשר יריע לזבותיהם את אחריו ונספטי אתכם עם פנים אל
 פנים כאשר נספטי את אבותיכם • וסיתברדו עם ויבחנו
 איך ככלם וחוקי אמונתם אמר אחרי • והעברתי אתכם תחת
 השבט וכבאתי אתכם במדבר חבדית • וסאלה הדברים
 גורמים למי שאמונתו חלושה לזאת מדתו סיאמר זה הוא אשר היינו
 מקוים וזה הוא אשר הביע אלינו ממנו אמר בו אחריו וכדויתמכם
 במורדים והפושעים בי • וסאשר יראה להם אליהו וסויב
 את לבכם אל בני הכה אפי סולח לכם את אליהם כב יאמרו כי לב אבות על
 בנים ונהפוכו הכה אפי סולח לכם את אליהם כב יאמרו כי לב אבות על
 ספרדוס דבר אחרי דבר כאשר נכתבו ויסתכח מי שגכיר חסדו עלינו
 בהקדמת זכרון הצרות האלה שלא תפגענה אותנו וסיתאום וסיתאום
 וסיתאום אמר עוד מבנה הארץ זמירות שמענו עד הוף הפרעה •
 וזמר אחריתו כי על סני עניני יחד רבני לגמר אם לא נחזור בתשובה
 ויהיו במאורעים של בן יוסף ואם נמנו בתשובה ולא יקו יראה לנו
 פשיח בן דוד פתאום ואם יקשה פשיח בן יוסף קודם לו יהיה כשליח לו
 ובמתקן האומה וכמהקל הדריך אתו סאמר הנה סולח מלאכי נפנה דרך
 לפני וכמהקל באש לבעלי חטאים הגדולים וכמהקל כבורית לבעלי
 החטאים הקלים כמו סאמר אחריו ומי מכלכל את יוס בנאו ומי
 סעומד בהראותו כי הוא באש מצדד וכבורית מכבדי • ואם לא יבא ויבא
 בן דוד פתאום כמו סאמר ופתאו יבא אלהיכלו סאמר אמר אתכם מבקשי
 ויבא עמו עם עד אשר יביע אל ירושלים • ואם תהיה ביד ארמילוס
 ישיעמוד • וסאמר מה סאמר ונתתי בקמתי בהרוע
 ביד עמי ישראל • ואם תהיה ביד זולתו יהיה גם כן ישיעמוד •
 וכיון שלא בא בן יוסף יבגעו מבן דוד מה סיאמר לכם וירפא ס
 ספרים ויגביה נפסס כמו סאמר דוח י' אלהים עלי ינן משחי אותי
 לבשר עגוים סלחני לחבוס לנסכרי לכ לקרא לסכוס דרוו וגו'
 לקרא סנת רבון לוי • וסידם הנה מיני הגמול מהגדולת
 וכבכוד וכתפארת באמדו אחריו לשום לאבילי בין לתת להם עזר תחת
 אפר וישיבו הארץ ויסכבו בה כמו סאמר אחריו ובנו ממך חרות עולם

השכחה על יסוד קודם יון בטלם מאת סנה ומספלה מלפיהם בימים
 האלה היו טבעה עמר בלתי מוכתוב כמסר דניאל סלה
 יתכן שיהיה בין מלכות בבל ומלכות יון מעלכי פרס בארץ ישראל יתד
 מארבעה עמדי האמר המלך לרניאל ואני במה אחת לדיוס סמרי
 עמדי למחזיק ולמעון לו ונתת אחת אביר לך הכס עוד מלסח מלכים
 עומדים למרס
 ואלכר קת סחם פליסס במסר היסוד חוץ מהדברים האמרים
 אשר לא היו ראויים להביאם במסר קח
 נסלם העמלד הסמיני מן המסר

**המאמר - התשיעי בגמול - ובעונש
 אמר יהודה בן שאול - אמר המחכה**

הודיענו אלאינו יתברך ויתפלי ככר קלע מן לגמול סנדריקים
 וכו' כדל ביניהם וכן הכופרים כמו שאמר והיו לי אמר
 יי' כבאות ליוס אשר אני עומס סגלה וגו' ומכסס וראיתם בין צדים
 לרעס בין עובר אלהים וגו' והעמדו לנו סכססים האותות
 והמופתים וקבלנום וברוך סכקדים סזכור מחוכות הוען סזה הנקרא
 סענלס סבא מן סראיות סמוסכלות וסכתוכות וסמקובלות וסמיר סחלת
 כי סאמר סחאמת סחאמר ססליסי וסכרי עי וסססי כי סמסס וסארץ ומס
 סיס כיניסס לא סכראזכלס כי אס בעבור סארס ועל כן סמכו סאמכס
 וכל סדכרים מקופים ועל כן נתן לנפס יתרון מעלה ססכל וסחכמס
 ועל כן סייכס סמכנות וסאזרות סכינכס לסחיס סתמידים וסחחיס
 סאלס סאס יסלפו איסי סמדרל אסר סייכס סכמתו לכרו אוחס וסכיניס
 עולס סחכרו וסמלנה כו וסכתי על סעניניס סאלס מן סראיות סמוסכלות
 וסכתוכו וסמקובלות סס מן סחול סקד סמסכסס לסאמס סמסס כו די
 וראיתו לסכר אלימס סיעזרתו ועסיקו לו סאר סמס ססכיס סכוכר וסומר
 מעס סמס סייכאיתו ססכל עור ססכור אית' כפי מן סכראיה לנו סחכמתו
 וסלתו וסכתו אל כרוסו לא יתכן סיעור סמוכס אסר כוון כס
 נפס סזאת כוואמס ססיא מוכזס בעולס סזא מטוכותיו וסראיותו סכל
 ויכס סיס בעולס ססמא רעס ועס כל סכלסס עמלומס כל סחאזעס
 אס כל סמס סכל וכל סלקי ספוסס וסכקדסס לסיניס סמכניס על
 סמססס

*והוא יסוד וקלן כו וססס
 כו וססס כו וססס
 כו וססס כו וססס*

השכחה על יסוד קודם יון בטלם מאת סנה ומספלה מלפיהם בימים
 האלה היו טבעה עמר בלתי מוכתוב כמסר דניאל סלה
 יתכן שיהיה בין מלכות בבל ומלכות יון מעלכי פרס בארץ ישראל יתד
 מארבעה עמדי האמר המלך לרניאל ואני במה אחת לדיוס סמרי
 עמדי למחזיק ולמעון לו ונתת אחת אביר לך הכס עוד מלסח מלכים
 עומדים למרס
 ואלכר קת סחם פליסס במסר היסוד חוץ מהדברים האמרים
 אשר לא היו ראויים להביאם במסר קח
 נסלם העמלד הסמיני מן המסר

*והוא יסוד וקלן כו וססס
 כו וססס כו וססס
 כו וססס כו וססס*

*והוא יסוד וקלן כו וססס
 כו וססס כו וססס
 כו וססס כו וססס*

*והוא יסוד וקלן כו וססס
 כו וססס כו וססס
 כו וססס כו וססס*

*והוא יסוד וקלן כו וססס
 כו וססס כו וססס
 כו וססס כו וססס*

*והוא יסוד וקלן כו וססס
 כו וססס כו וססס
 כו וססס כו וססס*

*והוא יסוד וקלן כו וססס
 כו וססס כו וססס
 כו וססס כו וססס*

*והוא יסוד וקלן כו וססס
 כו וססס כו וססס
 כו וססס כו וססס*

*והוא יסוד וקלן כו וססס
 כו וססס כו וססס
 כו וססס כו וססס*

*והוא יסוד וקלן כו וססס
 כו וססס כו וססס
 כו וססס כו וססס*

תאמר ט' במול זכנה

כפי המעט וכל סוף כולל פיוס גדול * וחסד המשי זכרון
 סים לבוראיוס מוכן למול אמר בו כיקרוב יוס יי' הגדול הרוב ומחר
 מאר יוס עברה היום והוא נהרתי לאדם וחלבו כעוריק גם כהפס גם
 זכום התקוטטו והקשו בסרם לית חת * ולכל פקוק מאלה פירוסיס
 איכני זוקרס ענה סלא יארך המפור * וחסרם הטביעי קריאת
 קקול סוק * וסמוכסיס ארתו מן חסעסיס * כאמרו למען ייטב להם
 ולבניהם לפולס * ועוד מה רב טובך אשר צפנת ליהויאך ועוד כי גם
 יקדש אני אשר יקום טוב ליראי קאלהיס * וטוב לא יקח לרשע ולכל פסות
 מאלה פרוסיס * ואם יבול פוקר סאלת חסוקיס הובליס כבודת
 אחרות מספדיס העמנה בהם לעולם הבא * נבאל עהדכר איכנו כנו
 מסכר כי קבל תייב התקול בעולם אחר וכל פרוס מסכים למה סיס
 בסבל הוה סאלת וכל מה סעביא אל מה סהוה חולק בסבל הוא הבטל
 נאלה ראית מן סבלוה כדרכיס קברים אבל קהבלה סרבריס בה יוהר
 רחמיס מסיוכל אדם לכחבס כלס אך איכור מה סבאו בה ראסי דברי
 ואמר קבלו קדימוכנסן סביאסיס כי העולם הוא דומה לפני העולם הבא
 ספרוהוד לפני ארמון סמלכיס אשר בריך סיתקן אדם עכמו בו במה
 סהוא ראוי לסתקן קורס סיכנס אל סארמון לפני סהמלך * וזה מבואר
 כדרכיס סבולס הוה דומה לסרודוד לפני סבולס הבא הקקן עכמך
 לסרודוד קדי סתכנס לסרדלקין * ואמרו עוד סעסה בתסוכה בעולם הוה
 יותר מועילת מכל חיי סבולס חבא סלין בו ססוכה סאסר בארנו סמת
 סתכת על סתנס בעולם הוה תקדוה וסתרות אי סאסר לסתקת * וסעסית
 סנוחה בעולם חבא טוב מכל חיי העולם הוה כי סתסות אליו לא סרן
 סתסות סרעו ומצלות אליו כאסר בארנו * והוה ארסי יפה סעיה אחת
 בתסוכה ומעסיס מוכיס בעולם הוה מכל חיי העולם הוה וקבלו עוד ססבולס הבא
 סל קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הוה וקבלו עוד ססבולס הבא
 חסיס בו באור ואין סס מאלבולת סתקת ולא פריס ורביה ולא מקח ולא
 ממכר ולא רבר מדכר העולם הוה אבל גמול סרדיקיס מכבוד הבורא
 הוה אמרס העולם הבא אין בו נה אכילה ולא סתיה ולא פריס ורביה
 ולא סמא ומתן אלא כרדיקיס יוסכיס ועגוהתקיס כראסיס וכוס נקניס
 מזיו ססכניה * ואני קהיר לסוכ לסבאר איכות גמול סרדיקיס
 ספרוס וכבאור * ומרס סחזקיס כענין הוה סכבד קבלו סכל מי
 סאינו מאמין בגמול העולם הבא וכמתן תורה נאכנו מאמין בקבלת
 אין גן חלק לעולם הבא ואכילו אס מעסיו פוכיס וסואמרנו אלנו סלין לסס
 חלק

לפי מה שכתבנו

לפי מה שכתבנו

לפי מה שכתבנו

לפי מה שכתבנו

תאמר ט' במול זכנה

חלק לעולם הבא האמר אין תחית המתים ואין תורה מן המשי ואמרו
 ואלו סכענה סהתקיס אכלס סלין להם חלק לעולם הבא מפני סהטריאו
 בה בני אדם סחזקיס משובות הבורא ולא יכלו לתקן מה סספכידו ווה
 ארסי סלסס מלכיס וארבעה סריוטות אין להם חלק לעולם הבא *
 סלסס מלכיס יכעס סחאב ומכסס * וארבעה סריוטות בלעס רואג
 ואחיטופל וגיחוי ועוד ססתרגמא לכו סחוריה מסס סכביאי זכרו כתי גומס
 חחית מסה רכינו עליו סלסס ססתרגמו וירא ראסית לו ויהקבל
 כקדמיתא ריגיה ארי חתן כלסכניה יגי' וזכרו עוד חיי העולם כתי גומס
 יחי ראוכו ואל ימות אמרו יחי ראוכו חיי עלמא ומותה הניח לא ימות
 וכתרגו כביאסיס מה סלא יוכל אדם לכס' גמול מפרוסיס העול' הבא ואחד
 ספליס יי מה סמזכר בסלסס סמסכיס סמוסכל וסכתוב וסחקובל סרגמול
 סענס בעולם הבא אומר סעמנו מסכמיס כלס עליו סחכמה מקובלת
 סנס כדכריס מבואריס סלא יסכלו סכרואול סנוי מפרוסיס יקטב כאלה
 סרתי ככסול סחודה וכיון סכארתי ססרסיס סאלת סעוב וסקניס
 אינר אחר כן כי ככר בארתי וסרסתי סגמול וסענס לגוף ולכפס יחד
 ספסי ססס פצל אחר * וכן איך יחיה הבורא סמתיס ויסכר סכנס
 פס גופו בארתי וסרסתי * וססיכתי על ססאלות סתלווה כענין
 זגליתי סספקות אשר אולי יכלוה וסכירותיס וצדין סכדכר פקח סנס
 כפירוס סמות סגמול ומכוח סענס וכספור סתקוס אשר יקיה אז וככפול
 סלין אשר יקיס לסס סתחייב סתמדה ככחית לגמוליס ולענוכיס ואס
 גמולס ועכס' פו' ס כענין ואס יס כביה' ספרס וסכ' סדאוי סתמירי' ואס
 יתקבוה סתקוליס וסכנוסיס זעס זה זאס יס עליהם עבודה לבוה אורס
 יתכן סיכחרו כפארותו ואס יעכדוהו מה יקיה בגמולס וכאסר ספרס אלה
 סצארה עכניס סלסס כל מה סכרד' אליו כתימר הוה וסחל כתהלס
 סודרת סמות גמול וסענס וככר זכרתי לפניס מסס קבת אך אוסיק
 בהם סנה באור ואמר סגמול וסענס סני עכניס דקיס יבראס אלהינו
 כעית סלסולס ויגימס אל כל ארט כפי סדאוי לו וסס סניס סענס
 אחר דומה לכח סאס סורפ' סאריס * וסא מליה לכדיקיס ולא לרסעיס
 וסורפת לרסעיס ולא כרדיקיס * וכזה סאג' סכתוב כי סנה יוס כא
 כוער ככנור חרתה לכס ירתי סני סמס כרקה וסרפא ככנפיה ומח
 כוכ דמותו איתם ככני סכסי סמס אשר כס יקיה חוס הוה ובה יקיה
 באור סכרד * ואמרו הוה כוער וסמס כרקה הוה עככר אחר כלל
 קדיה כי סלסון דונת אל סתקת כמלתי יוס בארדה וסאס דר מאר

לפי מה שכתבנו

לפי מה שכתבנו

לפי מה שכתבנו

פון שפד זיכונ אל האור התהיו נתמזק ומפני שהיו בני אדם בעולם קבא
 יאנס דריכט מזון התחייב סיהיה תור להם סלא בטבע האור בזה עד
 סלא זיכונ אל המזון ובלאשר יבינסתי הקבונות בטבע האלה כוס שהאור
 סמנובע ביניהם איכנו זה האור ולא בטבעו אך איך יהיה המזון אשר הוא
 מסובת האלה הרביעית אומר בי וכן כלו אור בלי חקר דכני לומר סלא
 סיו סדי מסמרות זו אחר זו לילה ויום כי בלי לילה ויום איכני החמק
 כשהספנינו בני אדם בארץ במקום סיהיו במסע המסע ותנועתה לניית
 סיום להעסק פו בתחיתם ודריכט והלילה למנוחה ולנסקט ולמנוח
 ולתבודד בעצות והדומה לזה אבל העולם קבא איך כו הכל זה מאומס
 ואיכנו בריך אליהם בלי ספק ללילה ויום וכן למנות ההדסים והסנים כי
 זה איכנו בעולם כי אם לחסכון ולמכירות ולכמה הארץ והדומה לזה אלא
 שחלק מה מהמזון יהיה לו אחר ויהא עליהו כבוד האשר איני עתיד לבאר
 אבל ספתי סאלות סחמסית וסמסית אשר כמה הרבות זכר גמול דריק
 ופנס סרעיס ארבע בזה סדר דבגמול ואומר כי באשר יהיה הבורא את
 האדם בעבודתו היה ראוי לעורר הפכוע ליה בגדול סכד בלי המעוררים
 את סחפין כי אם היה מוסך העבד דריכט מעטים ולא היה כבוד אחר
 סיהי כול האמר למתד אולי אם היה מיחלו ביותר סחל סיה עובדו וכאם
 יהל אחרו ככל לא תאמר לו טענה ובאור זה אם קוסס ומן גמול אדריקיה
 אלף טנה היה אספר לומר בילא ספדו כה קבת בני אדם בעבוד מעוש
 סמנים וכן סבי אלפים וסלסות אלפים וכל מה סהו קצוב ימבא בסכל סיעור
 אחר למעלה ממנו וכאשר יסיה גמולם בלי תכלית וכלי ספק וסבוהם
 לא חמ טנה לא כסאל מקום לטוען ולטוען ואולי יאמר אומר כי סעניקוה
 בגמול יותר ככון כי היא טובה ובלתה וחסד אבל ביקורי זה התמדה באם
 דואה אפי סיה עובת סחמסית ואכוריות ומה סדיכונ דומק למדוהו יתבר
 ואמר בזה עור דבר מגיע כי באשר התחייב ליחל אותם יחול סאין גדול
 אמנו כן התחייב להפחיד הפחד סאין גדול ממנו כי אם סיה מבהדים
 ביקורי אלף טנה סיהי כול דואמר לומר אלו סיה מסים אותם אלפים
 סיו מחדים יותר ואם סיה מסים סיהם אלפים סיה יכול לומר אלו
 סיה מסים אותם דכנה סיו מסמרים יותר על כן סס סיעורין באין
 תכלית סיהיה ספחיד בגדול שבסחמט סלא תסאר עמותה וכה לסוס אדם
 זה זסר ייראם ביראה הגמול ולא יסמעו לא סיה ככון להפחיד מה סהפחיד
 זיכוי עאכרו אך בעבו הדריק מיתרו ורבינו ראו ביהמיד עליה סיעורין
 וסמס על נפסס כי מרוב סחמו ולוה סחמט כשהגדיל עליה ככה סיעורין
 לתקנס לעבודה וזה סענין דומק לסאר קדריס סיו כיראם ואל סחמט

אם ירד

ונס סבים לספר כחאסאר' כמי סיצא בלי ליה וירד לבור ויאכל המאכל
 בלא עתו וסיה סעל במה סמדיק והדומה לזה ואמר כן אומר בסער מן
 ססנובע סהוא מתמיד לעד תחלה אלה לחיי עולם ואלה לחרות דלראון
 עולם ואמר עוד נעמיות בימיך נכח ואמר עוד עד נכח לא יראו אור
 וכאשר אמר ואתם בואו וסכוולך לא יחמו אמר אחריו בני עבדיך יסכונו
 נודעם לפכיד וכן וחיוב בתאם חוס סמנו ססוא יתקיים לעד לכלי ספסת
 כן עמידת חכדיקיהם מתמדת בלי ספק ואם יטעון טוען ויאמר באשר
 ספסרת עמידת סכדיקיהם עמו בתחלת סמון באין תכלית אפי מברך ספסרת אפי
 סיו סכדיקיהם עמו בתחלת סמון באין תכלית אפי מברך ספסרת אפי
 ביו סכדיקיהם ואמר כי כיה מן סמנו סיהיה סכדיקיהם לא קד עם בוראן
 בלא תכלית כי כל עוסק בסלסח סכדיקיהם קודם למעשהו אבל כספיק
 מקדים וסוסה אותן בכל יום סאכנו רוחים אותן בסכלנו יכול לקיימו כן
 נפאס אותן גם כן יכול לקיימו יום אחר וכאשר יכעיסו סיעסיה לוכן סוא
 עביע לו כל יום כיום וכל עת כעת לא ירחה סכל מה סמנו אבל מסמי
 אותן ואם יאמר מה יתרון בעת ההיא לבורא על סכדיקיהם וסמנו
 אין בריך סעובה ופיך ידמך הגוף וסרוח סכדיקיהם אל מן ואל מקום סכדיקיהם
 סמנוהו ומה סכדיקיהם אל סמדיק סיעמידו למי סהתעל מכל סענינים
 סאלה והדומה להם אבל סוא לפניו כמי סענינו וספסות לניית למס סיעמדהו
 לזכמו סכדיקיהם לפכיד וכן אבל סעובה וסאלס אס גמולם וענכס
 סוים בענין אלו סמו סלא יכלה גמול אלף זכות כן לא יכלה גמול זכות אחת
 נסמו סאלף חובה לא יכלה ענכס כן חובה אלה יכלה ענכס אלא סהגמול
 והענכס אפי סהסלכס למעשה אחר ולא אלף מעשה ענין כל אחר יכיה
 כפי מעשהו ומי סעובה זכות אחת או עסר אומא או אלף יהיה ענינו
 בגמול כפי מה סעסס אלא ססוא לכנה באשר אנו רואים בכלל סהן
 אכסים תכלית טובתם חמנוס בלבד ואכסים סהס עם סהמנוה אוכלים
 וסותים ואכסים אחרים סהס עם כל זה לוכסים סכדיקיהם סהמדות ואחרים
 עם כל אסיהם לרס מעלות גדולות כן בעולם סבא אכסים נאמר בכל סחמס
 אך סדיקיהם לבטח ואחרים בכל ככדיקיהם יסמיון ואחרים יסמיון מדסן
 בייך ואחרים סהס אחר עסלכות ואחרים נסמתי לך מהלכים ביו
 סעומדים סאלה רמז כו אל המלאכים אשר נאמר סדיקיהם עומדים
 מעל לו כן מי סעסוד עבירי אהת או עסרה או מאה או אלף יכיה
 ענינו בענכס כפי מה סעסס אלא סהוא עומד לכנה באשר אכסין
 רואים בעולם קח אכסים בענכס סיעסמו בקסמ

אם ירד או יאמר סכדיקיהם

אם ירד או יאמר סכדיקיהם

מאמר להקנת האדם

והתכלית בצדקה הוא זה והנה היא תכלית העשות מכמה פנים אחד
 תחת כי התורה דבר אחד והבכרתו אלנו גיה יותר תקון לה היה כוונת
 חכמה בזה האדם האמת שאר דברים ואלו חים הרבה כן היה אפשר
 לבראו מפורד אחד ושיכילנו בזה חתיתיה בורא כן שאר כל המצאות
 וישו על הענין הזה קול תראה שחלקי הצעלים לא יבשר בהם אהתקם
 דבר אחד לברו כל ספקו להם ומוח חלו ככה בונה בית מאבנים בלבד
 או מעשים בלבד או מתחלפות בלבד או מתקמים בלבד לא יהיה
 תקון כיון שיהיה אם יקום בונה מאלה מקובלים ודומה לזה יאמר בתבנית
 ובכאלו ובמתקם ובמלבוס ובשמש ושאר החפצים ואין לא יפתח האדם
 עיניו כשזוא רואה כל אלה חלקי אינם חושים מדבר אחד וכס חכמו לו
 לשמש ולתקנות כל עניניו כשזוא ומדותיה ופירך שאבאר כי חושי
 הבחירה והוא אין יעשה מעשה אך תאגדולה כמו שאני מדמה ואמר
 מהם מי שחל לשום בעיניו ופיראן וקאשגטון ומהם מי שחל הרבות
 ה זכילה ופיראן אל החושים ומקם מי שחל הנקמה ונקם מעצמו ומת
 סדומה לענינים האלה מה שאני עתיד לבראו באמצע מאמר הזה
 בעזרת האל י אכל אדם חסד ואומר כי על כן בריכים לחכמה
 בהקנת אדם והלכות צדק כגון אחר בהתלכך תנחה אותך והשרם
 בספר קום שיהיה אדם קוסל כמדותיו וסולט כמה שיאבהו וישנאהו
 כי לכל אחר מה שחל אהב וסונא מקום ראוי שיסתמכו וכאשר יראה
 חקו אשר ראוי לשמחה בו במד'הי' שלח'כ'ס'י'פ'ו'עד' סיס'לי' המעט'
 חו' וכאשר יראה חקו אשר ראוי לעבור המדה חכ'י'ע'ב'ר'נה' עד שיטבור
 מעלתו הוה חקו וכל זה כי טוב ויכולת לפקוד בעת שירצה ולהתקום בעת
 סיד' וכמו שאמר טוב ארץ חמים טוב כבור ומוסל כדוחו מלוכד עיו וכבר
 ה'דמתי קודם זה כי לנפש שלשה כחות האלה והבעה והאכילה והחיתות
 הוא אשר יביא האדם לכבוד למאכל ולמשתה ולמשגל וסייעו בעיניו
 המראים הנאים והריה טובות ומשגלים חרכים וכח הבעה הוא אשר יביא
 האדם על הצנבורית ומשרתה ומעורר לאחרים והנקמה והבאונה והענות
 והדומ' לזה אבל כה החל הוא אשר יריך על הכחות האחרים ואינו מהם
 ידמה האר'ו ע'ג' א'צ'נ'ס'י' או יתעסק בכח ההכל להתבונן בהם ולבחנם
 ואם יראה אחריותו ופשוטו נבולים מסבב או ייעץ בו כ'ס' סתיה אחריותו
 מש'דח'ת' ואם יראה כבר מנדדיו פגע מן חפצים ייעץ בעזיבתו וכל
 אדם שיקים השער הזה וימשיל הכרתו על תאוותו וכסוהו יהיה כמומר
 החכום כגון שאר' יראת י' מוסר חכמה וכל אדם שימסיל תאוותיו וכסוהו
 כבכרתו לא יהיה אדם מנוח ואם יקל ענינו זה מוסר שלא כדון הוא מוסר

על אהבת
 סתם לא יבשר בהם אהתקם
 סתם לא יבשר בהם אהתקם

מאמר להקנת האדם

אילים באשר אחריותו אילים כזו ואמר עוד וכעכס אל מוסר אויל ו
 וכיון שהקדמתי המאמר הזה שהצורך מביא אל חכס שיבדיר לנו האגבות
 והשנאות איך נחנכו בענינם אומר שמבאיתי החכס שלמה בן דוד
 שתעסק בזה לצודיטנו מה הוא הטוב ואמר ראיתי את כל המעשים אשר
 נעשו תחת השמש והנה הכל ורעות רוח אינו רובם באמרו הכל הכל
 ורעות רוח הטוב המעשים והתחברותם כי חכורא המביאים ואין חכס
 ואמר כזה על מה שמבאיו בוראו הכל הכל אבל רצה בזה כי כל מעשה
 שיקחונו בני אדם לברו כלומר כי כל אחד מן מעשי האדם באשר יעשהו
 נפרד יהיה הכל ורעות רוח וכהפך אחר עוד מעוות לא יוכל להתקן
 וכל אחד מעוות מסתקן מקבר מהשלם אבל בהתחברותם לא יקום חכרון
 כי אם שלמות ותימות ומחוק הפרוס חזק שהוא כן שהראה שלכס שערס
 מאהבות עולם וגו' על כל אחד שהוא הכל ופיראן קטל באמרו
 מהבילים המאיתכס משיאים אתכס ואמרו וכו' אל תהכל' והחלק
 שיתחד בהכמה לברה ויעזוב שאר האהבות אחר בזה ותתנה לבי לדעת
 חכמה וזכר העלמה כי כל אדם כפי סתרכה חכמתו ירבה מלאכות
 באשר יבולו לממתי הדרכים מה שהיה בענומה קודם בגלותם לו והוא
 מה שאומר י' וי' א'ד'ע'ת' ע'ס'י' ע'ב'א'ו'ב' ואחר כן סנה בשמחה ובשחוק
 בלבד ואמר אם ימים האדם רעתו לפנות אליה ולהקטין עליה יהיה לו זה
 גם בן הכל כמו שאמר ארתי אני כלכי לכה נא אנככה בשמחה וראת
 בטוב וזכר העלמה בו מה היא כי האדם בעת שהיא מרגיש מעצמו בעת
 הסחוק והשמחה פחיתות ונגות וכבר נכנס במדות החכמות והוא אמרו
 לשחוק ארתי מהולל ולשמחה ואחר כן שלם ביטוב העולם והודיע כי
 העצק כובס כן הכל באמרו אגדלתי מעשי בניתי לי בתים כטעתי לי
 ברגים עשיתי לי גנות ופרדתי ושאר מה שספר מעשיו עד הנה הפרעה
 וזכר קצלה בסנאתו את כל זה סיניחנו לאדם שיהיה אחריו ותהי' גיעתו
 לריק כמו שאמר וסנאתי אני את כל עמלו שאני עמל תחת השמש שאני חנו
 לאדם שיהיה אחריו וכאשר ספר אלה השלמה סעדים פסק לזכר שאר
 האהבות העולם שלא ימנעוהו מהם שהוא צריך לרבר ולבנות אך ימו
 בתוך שערס האלה להסוות בין אלה השלמה והוא כעצמה בעמט מן
 החכמה ומן חפצו ולא יניח לעיין כמה שהוא כגוב כמו שאמר תתי
 אני כל כי למסוך ביין אתכסרי ועלה כדעתי יוסייר הכלמים להכין
 מעשים אלה האהבות שלמה פסר ואזכור מה שידעתי ממה שיביא כל עם
 לכחוק חפצת כל אחד מהם לברה כל ימיהם ואחר כן אבאר אי זה דבר

לכל אדם

תאמר ייכנסת הארץ

ועוד כי הם חביבין כל טובותיו ולא יביטו אל רעותיו ואלא סרוב המאכל
 גורם ההבדל ומכפיד שהיבדים ומלאה הראשונות ויביטו אל רעות
 בהרכותו ויטיב הלב נמכר ויטנה מדות הארץ ויטנה אל תאות המאכל
 ולקרבנות הממון פרט לא זכור הכסף ודומה למדות גבמות וככלבים
 ובגז שאמר והכלבים עדי כסף לא ידעו טבעה גם יסוב כמנהגם אמר
 מה שיוכח אל התחבולנו מהלי ארצנו כמו שאמר ויהי העם כמחבולת ארץ
 גם יסוב פחות אשר יאפנה אליו כל הכרית ולא יאמר די כמו שאמר אשר
 הרחיב פסאול כספו וקר במותו ולא יספס גם יסוב כמחבולת הכות החמור
 והם האם וכמים והמור והעקר כמו שאמר לשלוקה שתי בנות חב הכ סלול
 וסוד רחם ארץ לאסכבה מים ואם לא אמתה הון עד שתהיה עיבורים
 פתי שאכל ממנו חלת לחם אפילו אם יהיה עמיד ואם יראה לו זה יהיה בלי
 לכ וכמו שאמר ביבמו עשר הנפשות מנה אכול וסוף האמר לך זכור כל
 עמר וכאשר יראה זה ממדותיו יתאמרו במלכים וגדולי בני האדם
 ומסכילים ולא יסבו עמו כי באשר יאכל ימכר ואם יראה חתיכה טובה
 יקם ע עליה ואלא ראשיתו שישלח ידו לזבול ואחריתו מיביט אל עינו
 אל מה שיבא מן המאכל מאשר לבו אליו וכמו שאמר ביהושע ללחם את
 תושל בין תבין את אשר לפניך ושתת סבין בלועיך ועוד כי יכוין להפנות
 עד שיובל לאכול סניף עשתותיו לו ובאלו הוא מספר סוף מלמסל ויורד
 תלמטה וכמו שאמר בל טולחנות מלאו קיח בואא בלי מקום ועוד כי
 הא לקיח ערום המאכל באשר לא תכליכו האצות כא כמו שאמר חלת
 תקיחנה ואיך עביהם עד שישאוב תורתו ויבכה אליו כמו שאמר
 במדבריהם ויסכפו טבעו וירם לבם על כן סכחוני והכחו מעטסה כיון
 בגוב ק וזחאם יסתהו חי ומרבתו אם יסתהו מזוג ואיך התבדוהו על
 חבל וכסדרו את חפמם וכמו שאמר לך הוין חומם סכר כל סוגה בו לא
 יחסד ואיך הרפותו את הגידים ומרעיהם והמית אדם והקחת אדם
 וזמורות והקמטות וכסוף סטה האצות מלאו כשת סכר וזריר מליקת
 המעם והמחלובים כדנוליס וכמו שאמר למי אי למי אביו למאחרים
 על היין ואיך הסכרות והתועבות ליפות כל גנות ואתך כל איסור והוא
 מתהלך בגוף האדם מעט מעט וכמו שאמר ואחריתו כנחם יסד וכפסעוני
 יטרים עיניו יראו זרות ואיך הרבות הכסף והמכות והמאמר וככלל ו
 ואשגם האצות ואיך כל דרכי האונאה והתחבולות והאכרין כי אם בו ומי
 סתגיל את עצמו לסמוך על המאכל והמסתה מהתירם ולא יביט אליהם
 יקחם מאשר יקראו כמו שאמר פילחתי לחם רעט ויין חקפים יתו אכל

בכל קרבן ידו ויניס עיניו
 במאכל ימשיכה בלתי
 עיניו ממנו עיניו קרם

אם ימשיכה עיניו ללב
 או ימשיכה עיניו ללב
 כחסיין אדם לזמם סכר
 כי אדם סוף לא ימשיכה
 עיניו ממנו עיניו קרם
 ימשיכה עיניו קרם

אמתי זה סכר לא ימשיכה
 לא ימשיכה עיניו קרם

Paraphrase
 בכל אדם וכל יין סוף
 וכל יין סוף סוף סוף
 כי יקראו חסידים
 סוף סוף סוף סוף

ממנו ט
 ובלתי

remore
 dieneria
 מכל סוף
 ימשיכה עיניו קרם

כי ימשיכה עיניו קרם
 כי ימשיכה עיניו קרם

תאמר ייכנסת הארץ

הם סובים לאדם לקחת מהם מעט כפי מה שייעמד גופו כמו שאמר
 צדיק אוכל לסוב נפשו וכאשר יראה בסכלו מקום לזה יסלח תאות
 המאכל והמסתה וכאשר יהיה לו מזונו יעברנו
דשלישי עשר חסגל דאו אנשים כי חסגל דאוי סיהיה
 ככח רעל כל אהבות העולם וכי ים לו
 ערכות יותר גדול מכל ערכות טבעולם כי לכל יסדכר שיפמול במקומו
 זה אין דכר שייעמוד במקומו והוא מוכיף בסמחת הכסף ויחזקה ומקל
 על אוח כל סכן מן ארצם ומן המוח זחוא מניח כעם האדם ומעבד מעליו
 הדאבות ומעיל מחלי המדה הטורה הנקרא מלאכונות והגדול ס
 סכר כרים סחוא סכת היות הארץ המדבר החכם ואין סכת התחברות
 בני האדם וקצתם כי אם בו זאלו חיה דכר טבונה חיה הכורא מונט
 ממנו כביאיו וסלוחיו הלא תראה כי קצתם אמר הבה את אסתי מאין
 בסת ויאחר אמר דאקריב אל הנביאה מאין הכלם וחקרתי דברי אלח
 ימאיתי בהם טעות ועוד כי הניחו כזקיו ונבותו מהם כי הוא מויה לעיני
 ימאיר תאות המאכל וכמסתה ומפיל הכח והרבה פעמים מביא חספת
 וכאכ סהלכים וחלל הבטן והורם הגוף ומכלתו עקרה וימחר סוקרה וכו
 יאמר אל תתן לכמים חליך וזאיה טרדת הלב וכלכל דדעה ועמיות
 סעיכים והמית הנפס כי אם עמו וכמו שאמר זנות יין ותירוס יקח לב ומי
 סלכו עליו לא ינוח לטב אטו כי אם בעת חבשתו אל חסכו כלכר וכאשר
 יעשה חסכו תכער אטו כבתחל כמו שאמר כלם מנאפים כמו טנור כוער
 מאופס וזאיה חטונה ומכלך עד אם ירביש ויהיה לו מעט דעת יקו
 שלמותיו מתעבים אותו אפילו אם יתרחק כל ימיו כמו שאמר אסתיר חסתי
 כמי סלגו בו אל כסתת סכלי ותעבוני סלמותי וזאיה חסרפה והבוז
 והנבט ומא סיסאר זכרו עד אחרית הימים וסוף הזמנים וכמו שאמר נוף
 אסם חסר לבו גבי וקלון ימכא וחסתו לא תמחה ואיך סיסחוב כל
 בני אדם עורים וחרשים עד סיסחוב כל גנות בללות ויסחוב סאינס
 יודעים וכמו שאמר חופיר ותכלותיך ומת זנותך ואיך סיסים ביתך
 מעין לכל לך ולכל כואף ולכל לנסם ומסחית ואיכנו סוער וכמו שאמר
 ואשכיע אותם וינאפו ובית זונה יתגדדו וגורם לפצמו ולכניו סלא יהיה
 לו כן כסר כמו ספרם מאל לולתו פעצמו כזה סהיא מדככנר מרה וכמו
 שאמר אם נפתה לכי על אשם חסמן לאחר אסתי ועליה יכרעו אחרים
 ואין התאות האת טובה לאדם כי אם לסקים בה זרע וכמו שאמר ואתם
 פרו ורכו ויסלחנה כרעת כעת סהיא ראיה ויעברנה קסרבות

אם ימשיכה עיניו קרם

ממנו ט

אם ימשיכה עיניו קרם
 אם ימשיכה עיניו קרם

אם ימשיכה עיניו קרם
 אם ימשיכה עיניו קרם

הרביעי פניו החסד

הספר הזה ואם הוא בנא לכו לאיננו
 יותר פגונה מדעות וכוונות אפי' כן
 וזכרונם להשיב עליהם ויחזיקם מן הלב כן נזכור את זה גם כן
 להשיב עליו ויסור ספק מן הלב ים אכסים מרוחם שהספק טוב ככל מה
 שיתקבץ בו זרם וחוסכים כיון שהם עוזר הרחוק והמוב עד שתסוב הנפש
 זכה כפי עלמנוק מוכחה וסמא ענין דק עד מאד ומסיב' אותו לפעולת
 הטבע ואומרים כי הוא מטר נכוח אל הלב תחלתו הסכנה ואחר כך
 תחלתו ואחר כך קביעות ואחר כך יעזרוהו מעשים אחרים ויתקיים ועלו
 עוה למעלה עד שפשיכו אותו לפעולת הכוכבים ואמרו כשיהיו
 עולות בני אדם שוים עביאיים זה אל זה משלים או מסתות וימסו' על בני
 חלקי אלהותם כוכב אחד מחייב כיניקם האהבה והחברה גם עלו מה
 עד שאמרו שהוא פעל הבוראית ברך וטעמו שהוא ברא דוחות הכוכבים
 בכדורים עבולים וחלקיהם לטנים ומסים כל חלק באדם אחד וכעבור
 מן כשיבא כל חלק את חלקו הוא כחלק בוגם עלו מה עד שמעורו
 כעו חוכה ואמרו כי בני אדם בטער הזה כרי שירעו בניעת האהבה
 ויכעו לו ויעבדוהו . העם הזה בכל מה סוכרו טתאים אין בהם דעת
 וראיתי להשיב עליהם בטער הזה בתחלת הטובה נראית בעה שכזו
 ואחר כך אראם להספך מה שנתלו בו ואמר כי מה שאמרו על כבוכה
 לא יתכן שיבטח האדם במה שהוקוהו מעטו וכמו שאמר ואלוה לא ישים
 חמלה ופודו בילא אל חסד דעם אתה אבל ענין חלוק הכדורים אשר
 נתלו בו כיון שפשיכו על מי שאמר בקדמות הרוחניים ובארנו
 כי נפס כל אדם היא נבד אה פם השלמת בורתו בטל הסער הזה וכבוד .
 ומה שטענו מנד שכוכבים מספרת שני המולות ושני החלקים אלן
 חיה כמו שאמר לא היה נבא ראובן שאוב את מעמון שלא יהיה
 שמעון אוהב אותו מפני שסם טוים ואין אהנו מונאים הדבר כן
 נפס סוכרו בו כי התחלת הטבע ואחריה נפילת התחלת כלב אומר
 כי על כן זכנו בודאו שנוסיב לעבודתו חפין והלב יחד וכמו
 שאמר תנה בני לך לי ועיניך דרכי תבדונה . וחזקינו מהשיבם
 לתורתו באמרו ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם ואין זה בני
 אדם עד שיקבע ענין הזה כלב ויתפסחו וימשול בו ועקב האדם
 הוא ממאלכו וממסתהו ועל תקנותיו עד שיתק בסרו וידל גופו
 ויפלקו בו החגיים הגבירים . ואים הלטה וקבנישם וקבנין וקבנישם

הוא נבא ראובן שאוב את מעמון שלא יהיה שמעון אוהב אותו מפני שסם טוים ואין אהנו מונאים הדבר כן

הוא ממאלכו וממסתהו ועל תקנותיו עד שיתק בסרו וידל גופו ויפלקו בו החגיים הגבירים

הוא ממאלכו וממסתהו ועל תקנותיו עד שיתק בסרו וידל גופו ויפלקו בו החגיים הגבירים

אדוניו הלב והסתעלות והקיצה והאכטנינות וכמו שאמר כי קרבו
 בזכור לכם בארכם ויש סיפלה זה אל המוח ומחלים הראות
 והמתכסה והכרוז . ויש סבטל ההרגשה והתנועה ואפטר מיראה
 חסוקו פתאום ויגוע ותתעלס דוחו בגופו ארכבם ועמרים טעות
 וטעמא ותכבות למת ויקברוהו . ואפטר סיביו אליו או שיטעמו זכרו
 ויתאנה אנהם טמות בה באמת ויהיה תמשל אמת כמו שאמר כי
 רבים חללים חסילם ועבומים כל חרובים רגליה יורדות מות ואד
 מהיה האדם חפיו הוא ורעתו עד שלא ידע לעצמו אלוה ולא ענין
 ולא עולם זה ולא עולם בא וולתו וכמו שאמר וחכמי לב ישימו אף
 קאיש הכניעה והעבודה לו ולכל הכלים אליו ומסיבה על הפתחים
 והסקידה על כל נות וכמו שאמר שאי עיניך על סמיים וראי
 איהם לא סככת על דרכים יסבת להם . ואיה הקליבה כלילה
 והעמידה בסחרים והסתרות מכל מי פן יפגעו וימות מיתות רבות
 בכל כלמה וכלמה וכמו שאמר ועין נואף סמרה נסף לאמר לא הסורני
 עין ואיה הרובת החוסק או החסוק או אחת מן הכתות הכללות אליהם
 או אותם ואת הכלים אליהם וסמא רבים מבני אדם עמם וכמו שאמר
 המשל כי נואשות הנה דרם בדיחם ואם יגיע יום מן הימים אל מק
 ספקם ויגיע לתולדת מה סכעבורו חייבה נפשו כל הכער מהוא תשוב
 מתחלתת מתעבת מואסת למי סתיה אוהבת יותר מאהבתה אותו
 לכמו שאמר ויסאלח אמנון סנאה גדולה מאד ויכיר האדם כי מכר נפשו
 ותולתו וכל הרבנותיו וסכלו אחי נפול החץ אשר אין לו הסכון כמו
 שאמר חולף אחרים פתאוסובג' עד יפלה חץ כבדו . ואין
 הענין הזה טוב כי אם באשתו של אדם שיאהבה ותאהבתו לייסוב
 העולם כמו שאמר אילת אהבים ועלת חן דדיך ירווך בכל עת
 באהבתה חסגה תמיד ויראהו האדם לאשתו כסכל וככסות כפיאסר
 תנעם הכיתם בה ויעבדנה מזולת זה כבכודם ויכולת .
החמישי פער קבוץ הממון ראו אנשים כי הטוב שיתנהג
 בו האדם בעולם הזה המורית
 בקבוץ הממון והשלמת הרבירים מהם מה שאמרו כי המאל והמסת
 והמעבל אשר בהם תקנת הבוג לא יוסגו כי אם בו . וכן בו יים
 ספקה והממכד ומניסואין וכל עסק מיהיה בין בני אדם בו יתיה עד
 שמתלכיל לא ימליכום כי אם בו ואין מקבצים החילים וכוכבים מתבדרים
 בי אם בעבורו ולא יחטרו ואנשים חממנוים כי אם למקביל אלוה שיש

הוא נבא ראובן שאוב את מעמון שלא יהיה שמעון אוהב אותו מפני שסם טוים ואין אהנו מונאים הדבר כן
 הוא ממאלכו וממסתהו ועל תקנותיו עד שיתק בסרו וידל גופו ויפלקו בו החגיים הגבירים

ואין להליכה אל בתי השעירים וחללות פניהם כי אם בעבורו ואין הנדבחה
 והכבוד והדרקה והאורות כי אם להם וכמו שאמר רבים יחלו פני נדיב
 ומאלת בנינים רבים וזאת הממשלה בממון כמו שאמר עשיר בריש
 ימשול והממשלה נדבריהם וראיתי שסובב ממנו חומה סיבא
 לאדם מבלי טרח ועמל אבל מי שסתדר לדרסו הוא כיביעה ובמחשבת
 ובקוצר הרוח ובנדודים בלילה וחיביעה ביום עד שאם יגיע למה שרצת
 תמנו לא תתישב שנתו לשתיים רבות וכמו שאמר מתוקה שנת העובד אם
 מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון ובאשר ישמהו
 האדם כונתו ימשול בו ויחלואו כאשר זכרתי בשער האכילה וזכרתי
 שיהיה האדם נכמון וכעבור יחס גם יותר מהם כמו שאמר בזה שאל
 ואכדון לא תשבענו ועיני האדם לא תשבענה ואיה המריבה והתגרם
 והשנאה והמלחמה כאשר יעשו הזאבים והכפירים עד שיטרפו טרף וכמו
 שאמר ארית סורף בדיבוריהם ומחנה ללבאות יונגן ואיה שכל בערת
 חיתומים והאלמנות והעבדים ושאר העשוקים ואיננו מונה אליהם כי אם
 מי שיאבד בקונן הממון וכמו שאמר והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחה
 ואיה לקיחת הממון והפסד הכבוד ואבוד האמונה ובלות כל מסתור ועג
 אדם ונגלה עון אפרים ורעות סומרון כי פשלו שקר ונבט יבא פטט גדוד
 בחוף ואיה העבירה כמו עבדים וסבועות הסקר עד שיערד הסדר לבמרי
 כמו שאמר אברה האמונה ונכרתה מפייהם וכאשר יבא לו הממון כהפסד
 בוטח בו וסוכה אלמיו וכופר במי שחנכו הממון כמו שאמר וכבר וזה
 ירכח לך וגו' ויש לכבד ומסחת את ייאלמך ויש כעמים רבות שיבית
 כממון סבת הרביה ואכדו אם בלכטיס או בסלטון והדומה לזה וישאר
 הוא ובניו חסרי כל וכמו שאמר עושר שמור לבטליו וליעתו כאשר יבא
 מבטן אמו בסוז רעה חולה ואם ישאר בירו עד עת מותו יא יאב עון
 הממון עמו אל הקבר ויבגול אשתו כמו שאמר כי עשה עושה ובו ויניח
 לבן שחית אדם לא יקרה לו ברכה כמו שאמר חלה מבחלה בראסונת
 ואחריה לא תבויר אבל חוסם האדם לאהוב הממון לשמור מה שחננו
 סכור ואלא יאבדהו וזולתו כמו שאמר ברכת יי' היא תעשיר ולא יוסף
 ענב ענה

הששי עשר הכניס ראו אנשים שישתדלו בהקנת
 הכניס ואמר שיש בזה טעמה לכנס
 ומחמד לפין ושמן וזילת ולנני הכניס לא היו כני אדם ולא יתקיים עולם
 והם הפגלה לאדם לעת הקרה והזכרים וזולתו כמאמר חזקו וזקנו וזקנו
 והרהרתי

על כן

הוא

והדחמ' ואינם כי אם להם והפסדו וזיקר להם ודי כי בל נכבד מן הנכבדי
 סוהל אותם כאשר תמצא אברהם אומר קן לי לא נחת זרע ואמר התורם
 וישאר יבחק לוי לנוכח אשתוכי עקרה היא ואמרה רחל חבה לי בניס
 ואם אין מתה חנכי ופעמים מלמרו חאב תורת האלמים יתכדו ויתעלם
 וחקיו ומצותיו יקנס כם שכר כאשר אמר אב לבנים ויריע אל אחת *
 והסתכלתי במה שאמרו וראיתיו כבון בבנים סיחנס הבורא לעבדו
 ברכונו ומקום טעות אלם סמחיים כונת זה ששער לבדו מבלי שאר
 הדברים ואמר מה תועלת יש בהם אם לא יהיה להם מאן וכסות ומחסת
 ומה טובים כבודם אם לא יהיה להם חכמה ומדע ומה היא חנינהם
 והחלה עם ששער אלם הדברים רק תוספת כעשר האבות והנה הוא *
 יקדם וכבודם סיקום מהם דבר כסלל יהיה להם הקדמות * ואם בער
 חקריו וחבלי חלית ומש עיקרה מן חלית וכמו שאמר בעצבת לדי בניס
 וסמא תמות בעת לדתה וסובב סמחה לאכל כמו שאמר ויהי כבאת נפ-
 כימת ואיה יגיעת האב ועמלו והכנסתו בכל סכנה כי אם על מזון
 בניו כמו שאמר ואפרוחיו יעלעורם * ואם בער הברנל והנהגת החלי
 נתקן הרפואות וסמירת מיהסעורים והבגת סמסקים כי אם עמם ברוב
 כל סכן שאהרית הענין למות ולסכול והוא האוי והאכוי כמו שאמר כי אם
 יגדלו את בניכם וסכלתים מאדם ואם יחיו ספחד ממה שיחדסוהו חוכרי
 מהם איננו מניח לו לישון וכמו שאמר מחדד אב יכריח אם בן מביס
 ומחפיו ופחד ממה שיתחדם על הנקבות מה כחוא כל ימת פולם וחרסת
 סניס כמו שאמר רבותינו מחדם לא יישן בלילה וכלל אם יחיו ממרים
 תאבד התוללת כל ספ אם יהיו מרעים ועליהם אמר דוד אביו יקלל
 ואז אמו לא יבדד אבל סם האב לאהוב את הבנים לחזיק במה שחננו
 בוראו בהם ולא יקוץ בהם כמו שאמר הנס נחלת יי' בניס שכר פדיה בטן
השביעי שער ישוב העולם ראו אנשים אחרים כי ישוב
 עונם בכל מה שיתעסק בו *
 האדם ואמר כי ישוב הכנית הוא דבר שצריך כי לולא הוא לא היה לאדם
 מקום יהיה לו מחסה מן החום והקור ויתקבצו אליו כל הנלוים אליו אך
 ישוב סהדות צרכם למזון שאי אפשר לעמוד בלעדיו וכלם מחדשים
 לאדם השתחורחב הלב והחריבוהו וגילה וכמו שאמר ויתרון ארץ בכל
 הוא מלך לשדה נעבד וכישוב וכנינים מתחארים המלכים והסרים כמו
 שאמר עם מלכים ויעצו יארץ הבונים חרבות למן * וכמו זו ישר
 סעצא יינים כמו שאמר ובתיס מלאים סל טוב אשר לא מלאהו ונהבונת

סאליו
כיוונו
למנו בביע

סאליו
כיוונו
למנו בביע

167

166

תאמר יהונתן הארץ

ועצתם והתאחדו עמו כי יבנו בית כל יבניהם ויתעסקו בעפר
 שהיו ואין יובל ארם ליטב מאומה מכל זה כי אם בחכמה וצדקה ובידיעת
 כבודו והספדו לא יבנה בארץ ערש רחב לא יביע דבר מהמקום
 שם ואם יוריה ארם עצמו במער חיישוכ יפול ביגיעה ובעמל והדאב
 וכתובה ונבואת המזון משל ומשל אחרים מתאותו להשלים מה שהחל
 עמנו וכמו שאמר חזי בוכי ביתו בלא צדקה ועלי יתיו בלא משפט ברענן
 ועבוד חנם ואם ישלים מה שהחל יוריה בו דבר שלא ייסר בעיניו לא
 יסנה כל מה שטרח בעיניו מאומה ויחיה עמלו ויגיעתו לריה וכמו שאמר
 יבנה חירם מצור לריאות את הקרים אשר נתן לו שלמה ולא יסרו בעיניו
 ויאה סיבון המתמיד והקובד דות בי אס עמו * ואלה הנאת בני ארם
 ובעם המלכים וכבדת העבדים בי אס עמו וכמו שאמר בתי גזית ביתם
 ולא תסכו בה ואם יתה יסוכו פרות לא יכחשו נטעיהם כרזון הארם
 אך הם בומחיס כרזון כוראס וקראב' על זה מקדמת ואסי יקרים ויעמיד
 אחרים תחתם תכפל ראותו והתובה על העבר המטר יותר גדולה וכן
 בנמאון ובקונים וכירקון והאלכה והסטף וכמו שאמר ועב כי יקום
 בארץ דבר בייחיה שדמון יקחן ארפה ועול המלכים וחמה עבדיהם עד
 שיחיה מה שיפשו אסדות לשם ולא יגיע מהם ליד בעליהם מאומה וכמו
 שאמר ברבות הטובה רבו אוכלי ואין יתרון לבעליה כי אס ראות פינית
 ואם יגדל מה שזעף ויאמנה את תכונתו תהי' כונתו וחפצו כיוקר העמים
 וזקוק העמים עד שיקח מה שיפ' ביד העניים והדלים כמו שאמר לקנו' כבהף
 דלים ואכין בעבור נעליש ומשל פר בסביר * ולא נתנה אהבת היישוב
 כלל הארץ כי אס לתקן בו זרבו בלבד כמו שאמר ויטב סס רעבים
 ויבוננו פי' מושב וזרעו סדות וטעו כרמים ויעטו פרי תבואה *
חשמיני מער חיים ראו אחרים כי הטוב שידרוס האר' בעולם
 * החזק השגה על אריכות ימי חייו ואמר כי
 ארץ חיים בו יגיע הארם אל כל אשר יחפץ מעניני התור' ועניני העולם
 ואס לא ישתד' האר' על זה אי' וחדבר ימנור ובה יעדו הספד' באר' למען
 יאריבון ימך למען תחיו ימים רבי' ובהבות החיי' אבל אלה התמדת ה' בילת
 והחיות ושלל ירבה במטבגל ושיחידל לסמח את כפטו * וסימנע מהכנס
 כפככות וכפחדים כל עני' ויקח' ועביני העולם ואמת הוא כי העניינים
 האלה מתקנים הבו' אבל אינם סבות חיים כי אנהנו מוא' חרבה עבני
 ארם סס על הענין הזה והס קדרי חיים ואחרים בהפ' הפנין הזה והיטב
 ארזים ותראה בומים טבניגם חזק יסרבו מקרם ואסרם

מלך ארם
מלך ארם

תאמר יהונתן הארץ

בנינם חלום יעקדו ימים רבים ואם היה ענין באשר אמרו היו המלכים
 מארזים ימים יותר מכל ארם בעבור שסח יכולתם על המזון והתפנוג'
 ועוד אוכזרכל מה שהניחו כסע' הזה כי הארם כל אשר יאריבו ימיו ירבו
 יגוביו וראבותיו וזרותיו וכמו שאמר צרות לכבי הדחיבו וירבו עניו
 סצונות והספד' ויאריך השכונס ומנינס ובאלו הס מתחדסים בכל יום
 כמו שאמר אכן הסכימו הסחיתו כל עלילוחס ובעוד שהיה בענין הילדות
 הוא ככל לא ידע מאומה כמו שאמר אולת קסודס בלב נטר וכאשר יגיע
 אל ימי הנערות יפתק אל הספד' ואל הספד' כמו שאמר נטר משולח
 עביס אפן וכאשר יגיע אל חכדות יכנס בעמל וכיגיעה וכמו שאמר נפט
 עמל עמלה לו כי אבה עליו פשוו ובאשר יגיע אל הזקנה יסוד כל מה
 שהתאוח וימיו חייו עליו לטרח כמו שאמר עד אשר לא יבאו ימי הרפס
 ותביעו ימים אשר תאמר אין לי בהס חפץ ויחסר זיוו ולחן והרבנות
 וכחיותו ויטוב בעב אשר גמם מענוה הטטר וכסאר עסנו היכס אשר אין בו
 תועלת כמו שאמר אחריו עד אשר לא תחסך הסקס והאור והירח והכוכבים
 וסכו' קעבים אחר הגסס ושאר הפרסס עד סופה וארם הצדיק לא יאב
 חיי העולם הזה כי אס בעבור שהיא מדרגה יגיע בה ויעלה ממנה אל
 העולם הבא לא בעבור עצמם ולא נתנה אהבתם בלב הארם כי אס שלא
 ימית את עצמם כסכת' עליו צדק וכמו שאמר יך את דמכם לנפשותי' בארזס
התשיעי באהבת הסרסס ראו אחרים הגדול סכמס
 סמתפסק בו הארם בעולם
 סוס הגאות והגדולה והסררה ואמר ססכפס יטס אחרי הגדולה ותראה
 סקסס עלים הסכלות אל ארם אחד ולהתורות לו והמצא הסררה מחוקת
 אותה ומלומתה ותוסף לה חריכות וסתפסנות וכן כוונ' והאזהרה יערבו
 לה ולולא הסררה לא הית העולם מבורר ולא כסלמו תקנותיו * המלכים
 מנטיגים סמלחמות והסמירה והסופטים יספטו בין כצנעיס תבני ארם
 והסופרים ימתקנים סעזיס סכסס ובה כרך קבת הצדיקים את קתס
 כמו שאמר יעכדור עמים אבל מה' סוכוחו מעדוד העולם בסמירם
 וכתפסנו וכמנו איננו נדחק אבל הוא מאמרנו וכונתנו אך הס סאלנו
 סאלה ככזרו בו על דעתם כי סודר העולם לא יהיה כיאס בחכמה וסס
 סמילו מעלת החכמה וסמיה לסררה לעצמה וכריך סאובו מה סככחו איהו
 מנזקי הגאות והסררה מהס כי הארם כסיתגרא והגדל כפטו בעיניו יבא
 תמטתו ויתגרא על הקרובים והרחוקים ויראה עצמן כאלו הוא עדי
ברורו ויבנו לעבת כל ארם

א' אג' יק' א' אג' א'

על ארץ הכהנת הארץ

ויתקדש וידחה כל מאמר וכמו שאמר לתורה יבקש נפרד בכל הוסיף
 שגלגל וחולק על הקניימא שנחביו בארץ ימיהם ובינו אותה ברבילות
 ולא יאמר לעבדכם ולמבוקתם וכמו שאמר דרך ארץ יסוד כענין ויפסדו לנו
 עניני עולמונה שיתקבלו תהם יתחם אל כחו ויכלתו ויחזקתו ויחזקתו
 וכו' שאמר אפקוד על פרי גודל לבב מלך אסור ועל תפארת רוס ענינו כי
 ארץ ככת ידי עשיתי וגו' ויפלה מנח לחלוק עם האומנים באומנותם
 ויחשכו אוחו לפתי וילעבו לו ולחלוק על החכמים במלאכותם המדעיות
 יסתדל לשבור אתם והכסיל שפוק יס לו תקנה ממנו וכמו שאמר ראית
 אדם חכם בעיניו תקוה לבסיל ממנו ויבא מזה לדבר במלכים וכסדים
 ולא תבאר בעיניו עבדתם ולא תיבד אכלו הכהנתם וכו' ואמר חכם עבד
 בעיניו אשבעה מסיבי עמם ויפלינו בוס עד שירכז בהכמות הכורא יתב'
 זיריעתו וירחיק הרוב בהם ויגבהו וכמו שאמר ואמרתי איכה ייע אל יוס
 דעה בעליון ויביאחו והלבא בכל עמל וזכנת ויחד מתטחוו כי עבתו
 תכילתו והיא אשילתו וכמו שאמר מפרד מחשבות ערומים ולא תעשינה
 זריהם תוסיף ואם לא תשלם לו העליתם מלכות אן יראו מקבאיו ויבמתו
 משנאו אפ' שלא ייע להם בי אם תחלטה כמו שאמר בלי פון ירוצו וגו'
 אבל בתחלת ראותם שגולף עליהם חפצים לזרצו וכמו שאמר ועתה לבו
 ונהרגו והוא תמיד לא יאכל כי אם חתום ולא יסתח' כי אם שמור ואלו
 יושב תחת חורו של חרב ואלו חיו תלויים בסערה כמו שאמר כי כפסע
 כי יובין המות ויברלו אכסרו בינו ובין הדין באמת וביאוחו אל החסדים
 ואל הספקות ויחזקו עליו דברי בני אדם והקסה עליו תביעת הכורא
 או זו כזו שאמר וכית המלך יאזינו כי לכס המספס ולא נטע הכורא ית'
 כנפם האדם אחת השררה והגאולה כי אם בעבור שתכסף בהם לבמול
 קפולט הבא כמו שאמר לא יביע אצדיק עיניו ואת מלכים לכסא ויושיבם
 לנצח וינבאו

העשירי ספר הנקמה ראו אחריהם כי הטוב כמה ממליון
 האדם בעולם הזה סינקס מאויביו
 ו אמרו שהנקמה פקירה הדינה והנכסם ויבתלק מעליה היגון אשר היתה
 בו ותמא ערבות כמה סתוף רוחה באויבה ותינה מן הכסע ותסיר ה
 העשבה הרבחה ומעט אויב אחר מעשות מזה טעם הראשון הלא תראם
 כי הטוב מה שאמר לתאניכים מן יבוסו ויכלמוכל תחריסם כד תבקשם
 ולא תבאש אנושי מבוחר וזה תבונתו כל מה שזכר והנה הם בו
 תקבילים כי כל אשר זכרו לא יפלה בכפס הקעטם מזה הלא בעבור שכל

אשר יבא עליהם יעשו כפי

אשר יבא עליהם יעשו כפי

אשר יבא עליהם יעשו כפי

על ארץ הכהנת הארץ

למאלין לא עשיתם היא בו כלום אבל בסהיא נופלת בעמם ותחפצת
 על האויב היא נוסלת בים ססחור וככל יום תתחדם לה עמם אחרי עבה
 וכמו שאמר אשר חסכו רעות כלב וימלא הארם לבו שלא יכפע ארם ולא
 יחמול ולא יחון ולא יקבל תחנה וכמו שאמר כמס דמס אורה רע לא יחון
 בעניו רעמו ועל הוצאת כל עמונו וכל תונו בנקמה חיה וכמו שאמר חכמי
 מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יחמוכו וזכר לא יחטכו בו וא' ע' פ'
 שלא יגיע להרוב האויב חמולכי אם כדעוב אלף אורב או כדעוב עמנו לא
 ירגיש לזה וכמו שאמר חמות נפסי עם פלסתיס וא' ע' מ' שלא יגיע אל זה
 ביאם בעזיבת אלמיו ועבודתו לא יחסכו בוח וכמו שאמר ועדה עריצו'
 בקסו נפסי ולא עמוד לנגדם וכאמר יסכול כל אלה הענינים אפסר שלא
 יגיע עמם אל מה שהוא מבקש וכמו שאמר להבקים אל מלך ארום ולא
 כולו ואספסר סיהסר עליו הענין ויאבד הוא וכמו שאמר כורס שחת כס יכול
 וגו' ואם ינכל ויסלם לו מה שבקש ככר הפיל נפסו בענש החוק מאת
 כבורא אשר לא יפילנו ארם ממנו אלא כמחיל' מי סהרע אליו וכמו שאמר
 ארם עסוק כדס נפס עד בור ינום אל יתמכו בו ויהיה החקו לעמוד כנגד
 חמון על דעת אנשיו והחקו לעמוד כנגד המולות כדברי בעליה והחוחל'
 הנכונה לעמוד כנגד כורא חסמיס והארץ כדברינו והנחנו אנסי האמ'
 והס חוסבים כי הם חוף להנצחתו וכמו שאמר יחזקו למו דבר דפ' ואי
 סנאת בני אדם ואיבת הכורא יס ויטיקיד כלב עם סיקנאו בו על הסובח
 ויסמחו לאידו וכמו שאמר ויכסילוהו עלימו לסונס ולא ימא רואב
 לראצתו ולא כואב למסלתו אלא הכל סמחיס לסכרס כמו שאמר אין כרס
 לסכרד נחלס מכתר כל סועעי סמסדו וגו' ואפסר סעיה סרס נסנאק
 סואת מתססו מתנקס כאלחרונה כמו שאמר וסנאת סמם סנאוני אל
 תחון כל כובדי און סלה אבל כעס בנפם אחבת הנקמה להחך דין כבור'
 מן חסמחיתים בארצות כדי סיתקנו כני יארם כמו סנאמ' לבקרים אצמית
 כל רספי ארץ להכרית מעירי' כל סופלי און

האחד עשר ספר החכמה תתלמדי החכמים מי שאמר
 כי אין דאני לארם לכתעסס
 בעולם הזה כדבר חוק מן בקסת החכמה ואמרו כי בה יגיע אל ידיעת
 מה שים בארץ מחשבתים ומצוגים ואל ידיעת כבורא ממה סכסמיס פ
 מהסוככים והגלגלים ויסלם ערבות וימכנו לנפם כמו שאמר ויעת
 לנפסר יעס ויסוא סתירס אוחס מהסכלות כמו שאמר ראית תפי
 לסרד ואלו גיא קנאיו קמון כמו שאמר וסתי לעצמותן ואינו כס

מכל הארץ

אשר יבא עליהם יעשו כפי

אשר יבא עליהם יעשו כפי

כבר נח ופנינו על העלבים כמו שאמר בי לוי חן קום לראש ופנה
 לגר ורחוק ומי שאינו תכון אליה ולא מבינה באנו איננו מביני ארס
 וכמו שאמר בי לאיכני אל בשבוחי ואל מעסה ידיו . ומאחרי כל מע
 שאמר אמת אבל מקום הטענה בו הוא מה שאמרנו שלא יתעסקו ברב
 זולתה ואם לא יתעסקו עמה בתוון וכמהם וכמתור התבטל כי אין עמיה
 זולתם ואם ישליך את עצמו כבוכו אלה על הנסים אחרים ישיב
 ואין פומכין עליו ולא מקבלים דבריו וכמו שאמר והכמת המעכן באיש
 ורבריו איכס כשמעיס ואם יפיקלו התוון העבה היבשו ויכה עמוכו
 ויבכה סכעו ויכער חכטל וכנת החכמת ודקוה וכמו שאמר תפוחי זב
 במעכיות כסף דבר דבור על אפניו שלא תראה בני ישראל במדבר זנס
 חכורא בתוון דק רובס לומר חמך כדי שילמדו החכמה כמו שאמר ויבא
 חסע ולקטו דבר יום ביומו לעבן אכבוו הילך בחזותי אס לא וראה עור
 בני לוי חלקם אחד מפלג עמיה מן התבואה מפני שהם שבטם שלם
 עמר סכטים וסס להם המעשר כדי שיסימו ומזונם דהוא לוי המכמיים
 בני ארס על מה שאמר יאלף במל' חכמת סיביר בהקרת הזרע ובעזיב'
 הנשואין ואלו מין מתעסקין בחכמת היבירה לכדא בטלה חכמת ה
 חזרת ולא נסע כלכם איהבת הצולם אלא לחיות עזר לזאת וינעמויתר
 וכמו שאמר להויעך קסט אחרי אמת להשיב אמרי אמת לסולחך
השנים עשר עשר הענודם יתצאו אנשים רבים שאמר
 כי יסנוכ כמה סיחעסך בו פ
 ארס בעולם החפבורת אלהיו כל בר והוא סיבוס ביום ויקום כלילה
 לסבת ולהודות ויבית כל עסקי עעול כלם כי אלהיו ימלא לו ספוקי ממון
 ורפואתו וסאר זרכיו וקנת אנה חומותי בעבורך הענוג גדול כמו שאמר
 כי נע' נאוס חסלה וסאן וסמחם כמו שאמר עברו את י' כמחה ו
 ומצפין אבל חבורא לעת אבמולכמו סאמר והמלתי עליהם כאשר יחמול
 איש על בנו העובד אותו . אלה ירחמך האלכים כל מה סככרובעבור'
 בוראנו אמת וכרוד וכל המדות לא יביעוהו כמו סאת גדול י' ומחול מאד
 ולגדלתו אין חקר אף תקום טעותם הוא סכתבוררות בה לבדס ואמרס
 פי לא יתעסק הארס בזולתה ואם לא יתעסק בתוון לא יתקיים הגוף ואם
 לא יתעסק במריה לא תקיה העבורה כל עיקר כי אס היו מעכמיים על זס
 א: שידור מן הדורות כלם וימוחו אחר בן סיתה העבורה מתה עמחם אבל
 העבורה לאבות ולבנים ולבני בנים כמו סאת למען תירא את י' אליהך
 למען יתקבל הקותו אנה וככו וכן כנך כל יעי חיד ואחר בן נגלה לסס

מה סכעלס מהם כי העבורה היא בכל המדות הסכליות וכמעטות כמו
 ועתה יתראל מה יאלחך סואל מעמד פי אס לירא את י' אלהך לסמור
 את מצותיו וא' זה דבר יקיים סמתבורד ממדות המדות ובהקלים סאמר
 מאזני דק אכני דק וגו' ואי זה דבר יקיים ממדות גדוין באמת
 וכמעט באמרנו לא הטה מסכט ולא חכיר פנים ואי זה דבר יקיים סאמר
 והתד כאכילת הכסד והדומה לזה באמרנו זאת חמה אסר האבלו ואי זה
 דבר יקיים ממדות טומאה וטהרה באמרנו להכדיל בין ו טמא ובין טהור
 ופוד להודות ביום סאמר וביום סהור וכן בענין הזרע והמעשר
 וכדקרות והדומה להם ואם תאמר ילמד כל זס ויוה בו לאנשים אחרים
 יעסכוו אס בן סס הם העובדים לא הוא כי כהם נסלמה עבודתו כורא
 לא בו אבל מה סזכרו מהכטחון על הזורא בהקן הגוף ותקן החוץ מוא
 כמו סאמר אף נסאר להם דבר וכוא סכס ית' סמו לכל דבר סכס ומנוג
 כריך סיבוקס סמפנים סהם ואם סס אומדים אמת כהכטחון כולל יבחה
 עליו כסער העבורה גס כן סיביעס אל צמולו כלל עכוו סו'ס לא יכסר
 זה מפני ססס העבורה סכס לצמול לא יהיה אכסד מבלי הקינון והסואן
 והקסנחות אסר סמס סכה להקן בני ארס אלא סכעעיס עומה הזורא
 הקת מאלס על דרך האות והמופת בלא סכס ארס אבל ישיאהו מנהג
 סיסנה הטכע אסר קסביע

השלשה עשר עשר המנות

אמרנו אנשים כי המנות
 טוב מכל מה סתנהג בו
 הארס בעולם הזה פי היא סבת לרפואת הנפס להעביר ולעדן בוכס
 ולסמור חוסיה וכל אסר ייבס הארס עיניו תלני' אל המנוחה וסיא מכוהסו
 וסלא תראס סממלכים קס במנוחה יותר מכל ארס ולולי כפענין הזה הוא
 טוב לא מין בנחריס בו . ואיה כוח הגוף ופיצת ד' יכה והמחירות וסיון
 והראגס עד סחורת האמת כסכוח ל' בה מדמיס אותה בה באמרנו ומכאן
 ערבוש לנפכ' ובוה' במנוח' כסכחות וכמו עדי סוה' סקפתי על עכס אלס
 ומכאיהים סכלים מכל ארס ואמרנו מסכלא ידעו כי המנוחה לא תכלס
 לארס אלא אחר סהכס' הגדול ותקון זרכיו והכנת כל אודותיו ואח' סכיות
 ויסקוט כמו סאמר' בהן בחוץ מלאכתו וסיהיה כסר סלך אחר וכניה ביהך
 אבל המנוחה לברח מכלתי דבר מאלה איננה כי אס מנוחה כסכוח ועול
 עענין כסחוא סככל' ואל סמאל על סעכל מה סיא כי סאר' כסיתקעל ויהעכל
 עבואה הרס וסחסר כל טוב כמו סאמר מעט סנות מעט תנועות מעט
 סכוק ידים לסכב וכל סקלך רישך וסחסוך באים סגן

לשון א' ישר

ובאשר יתעצב ולא יבין לו מוון ולא כמות ולא תחפס חיי בניו כל ימיו
 עד שיתקו האותיות ותשתנות לבו כעונם אשר תאיר עכל תפיתו כי
 מאנו ידע לעשות עד שהיא מכית תפלת והכנס והעמידה והתנוס כפנות
 וככל תושלת ועל כן הטר הענין בכדתי כי ענין העבלות עוד נופל על
 הרשעות ואמר כל היום שהחלואה ובריק יתן ולא יחסוך ואים הרפיון
 והכבוד ותנפח והחלישות והשפון וכאב התחית והפורר ואני הכנס
 וסבליות וחלי העל ובריק מן הנבעי כי אים על הכטלה ואפילו יספיקו
 על אחרים אין ראוי לזה התכבול וכמו שאמר בנפיש מליכות ביתה ולחם
 שבלות לא תאכל אכל אנהנו מובאים הנסם נוסח אל המנוחה וסבורים
 שמה למחנה בהשקט ובבטחה אשר בעולם כבא והחלגה בה כמן
 שאמר והיה מעט הדתה סלום ושכורת הדתה השקט ובטח עד עולם
 ויטב עמי בנות סלום וכבר התבאר מה שצפיתיו ובארתי לומי שקולא
 הספר סבל מירונה לשתנג כענין מן הסלמה עמר ענינים האלה תחית
 בטלה ענתו ולא ככונת מעשי סוף מחייב להתנהג בו לכד ומניח לשתף
 עמו זולתו והתפנות לו מתקבן וקצר להגיע אל מה שאחב באשר הקדמת
 מאמר סלמה כי כל דבר מן המוות והסרון אכל בסיחובו גענינים האלה
 כלם הוא הכבון במור ויין ראוי גם כן סיקוקה מכל אה' מהם חלקה מסלמה
 עמר כמות אך יקח מכל מין עמם השיפור אשר הוא ראוי להקח כמי עש
 שתחייבהו החכמה והתורח ובאשר יקובכו טורי אלה הסלמה עמר ענין
 תחית המלח המיץ סיגים הארים מן שאכל והמשתה והמשבל מה שיפיעי
 בו גוסו ורעו ובאשר יקבא זה עמרתו יסלת בו תאותו ער סתקה עמנו
 כחמר ואם תרצה להרכות לו להקח מוולת חתירו ויחמכה וימנענה ואם
 לא תרצה להמנע כחשני סלח כם מרות הפרישות עד שתאמם בכל ענין
 ויסמור מה שחכנו הכור ממנו וכניס כמי אהבתו בהם ויעבו' אלה' כמי
 צרכיו ואם תקטבו חתאו' שתחיתו באים' יסלח בה הפרישו' עד שימנע
 עזה ויאחב חיי העולם עזה בעבור העולם האחר כי הוא הטרקלין סלנו לא
 בעבור עבמו ואל יחטף בעומה מן הסדרה והנהק' ואם יבאלו זה מהלך
 יקבלנו לקיים בו מעט החוקה וייסיר בני אדם ולא יתנהג במחומה מן
 העבלה כלל ומה שיסארו לו מעתותיו אחר זמן מוונותיו יסי' כעבתהו
 כם אל העבודה והחכמה ובאשר יקבץ אל אלה המעשים באשר זכרנו
 יחיה משובח כשני העולמים וכמו שאמר מכל תמר נכור לבד כי תמנו
 תוצאות חיים ויסוכו המעשים דומים לבנים המורכבים מארבע טבעים
 ולכל גוף שפוא שרשים מסוכרים וכדומה' אשר מתנהג בהם ס' יהאמר

מאמרי יהנהגת ה'

הטעם פתקל פלטה ואים ויהיה בומסקל זון מדבר אחר ומדבר אחר ר'
 גרות ומאחזי זון ומאחר ב' גרות ומאחז'רה וחזי ומאחז'יכר ולא יתכן
 סיקחו אותם חלקי'סוים . וראיתי להתנדב בהוקף המלך הזכר מזוי
 מצוחשים קצתם עם קצתם לחיותו תוספת בהרד ובכחינה למת שהקדמתו
 מעצב זמרות ואמר הירוע כי המוחשים חממה נטעמים ובראים ונטעמי'
 ועורחים וממוססים ואניח הסנים מנם ואם הממוססים כי אינם מביאים
 לירי ערכות כי אם בדרך אחר וזוהו חרף וזחר כן הטעמים כי הרכבתם
 ירועה כמו הרכבת ספאלורג מהנשא והסוכר והכרכום וזולתם וכן כל
 חמטעמים מן המוונות והתכסילים ואכנין כדברי אל סלמת המוחשים
 האחרים ואמר כי הקראח הפסד מלובן או חורם או ירוק או שחור מתנגב
 להחליט החוש כסיכית אליו כאשר יבהה הראות מן ההכטה אל הסג
 וכאשר יזיק שאורס לעין ויחלם כח הראות מן הסהרות וכדומה לזה והיא
 עם זה אינם מביאים לירי ערכות ושמתה רבה אכל כשימנו קצתם עם
 קצתם יתחדש מהם אפניה ערכות ותנועה רבה לכחות הנפש ואמר כי
 האורס המתערב עם פירות יניע המרה האדומה ומדוקיה ויראה מהנפש
 חונק טעוו והירוק מתערב עם הסחור יניע כח הלחה הלבנה ותרואם
 חנפם כח הספלות אך אם יתקבץ הסחרות והלובן וכירוק והאודם יניעו
 כח הדם ויראה מן הנפש כח סגלכות ושתמטלה ובאשר יתחבר הירוע עם
 הירקרת יניעו כח המרה השחור' ויראה מן הנפש כח סחור והאבל וכן אם
 יוסף או יחדר בהעצב המלאים יתחדם לנפש מכחות כשיהם וכן הקול
 סנפרד והנעימה סנסררת ומנגינה לא יניעו ממד' הנפש כי אם דבר אחד
 כלכד ומעמי' איקוח אבל המוגם יסוה מה שירח' מדותיה וכחותיה וראוי
 לך לרעת מעשיהם כפרדים עד שיחיה כפיהם ונאמר כי הנגינות סמנת
 לכל אחת מהם טיעור מן נעימות ארואסון מהם טעור הסלם נעימו' סאכו'
 אחת נעה ואח' נחה וסנ' סלם נעימות ואחת נחה ואחת נעה ואלה הסתי
 נגינות מביעים כח האדם וכח המלכות והממטלה . והסניסית טעורת
 סתי נעימות סמוכות אין ביניהם זמן נעימה ואחת נחה ובין כל הסבל
 וסנכ' והסמל זמן נעימה וזאת לבדה מעירה המרה האדומה והגבורה
 וחוק הלכ ומס' טרומה להם . וארכיפיה סבורה סלטה נעימות סמוכות
 לא יחיה ביניהם זמן נעימה וכן כל סלס' וסלם זמן נעימה וזאת לבד' מניעת
 סלח חלבנם ותרואה מהנפש כח הספלות . וכייעה וממורן והדומה לזה .
 וסח'סית טעורה נעימה כפרדת וסתיס סוכות ומזו' אין ביניה זמן נעימה
 וכי' כגבה' והסמל זמן נעימה . וכס'סית טעורה סלם נעימו' תיקו'שנות

מאמרי יהנהגת ה'

מאמרי יהנהגת ה'

מאמרי יהנהגת ה'

מאמרי יהנהגת ה'

מאמרי יהנהגת ה'

20:60
 14 1/2 h

 200
 207
 5:2 h
 2:11:

 29 4:14

1850 Giovanni per Luigi di
 1600

Handwritten marks or scribbles on the left page.

Handwritten marks or scribbles on the right page.

Handwritten marks or scribbles along the central binding edge.

Handwritten marks or scribbles at the bottom of the left page.